KONYA ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ

YENİ

UFUK

UYANIK FİKİRLERİN UZLAŞTIĞI KALEMLER

TEMMUZ 2017 | YIL 11 | SAYI 11

Fen ve Sosyal Bilimler

Anadolu İmam Hatip Lisesi

2017-2018 Eğitim - Öğretim yılından itibaren Erkek ve Kız öğrencilerimizi bekliyoruz.

Hayırlı Olsun

29 EKİM 1951 - 2017

İlim, İrfan ve Hikmet Dolu 66 Yıl

www.deltagroup.com.tr

Mimarlık Mühendislik Ltd. Şti.

www.deltagroup.com.tr

Abdullah B. Mes'ud ra der ki :

" Alim biriyle ilk önce ailesi ve komşuları doğru yolu bulur. Ancak ailesi ve komşularının yanında alim olan kişi önlerindeki su kuyusu gibidir. İhtiyaçları olduğu zaman suyundan faydalanırlar. Böyle devam ederken de bir sabah bir bakarlar ki bu kuyunun suyu çekilip gitmiştir. "

Yine Abdullah B. Mes'ud ra yanına ilim öğrenmeye gelen gençlere: "Merhaba ey Hikmet'in Pınarları! Karanlıkların lambaları!

Giysileri eski, kalpleri yepyeni, evleri çullu, her kabilenin reyhan çiçekleri!" diye karşılardı.

Şuabu'l İman, 2 /1599,1600

KONYA ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ

YENİ UFUK

UYANIK FİKİRLERİN UZLAŞTIĞI KALEMLER

Konya Anadolu İmam Hatip Lisesi
Yıl:11 Sayı:11 Temmuz 2017

Konya Anadolu İHL Adına Sahibi
Sadrettin BAŞKÜRKÇÜ
Okul Müdürü

Genel Yayın Yönetmeni
U. Kubilay DÜNDAR

Yazı İşleri Sorumlusu
Mahmut DUMAN
Müdür Başyardımcısı

Ahmet ALTIKULAÇ
Müdür Yardımcısı

Danışma Kurulu
Abdullah TAT - Müdür Yardımcısı
Alattin SAĞLAM - Rehber Öğretmen
Fatih TEMİR - İHL Meslek Dersler Öğretmeni
Emine Safiye SEVEN - Türk Dili ve Edebiyatı Öğretmeni
Orhan MUSAOĞLU - Tarih Öğretmeni
Saim AKMAN - İngilizce Öğretmeni
Selma ÖZÜLKÜ - İngilizce Öğretmeni
Elif Zühre Çetinkaya - Öğrenci
Şeyma Nur COŞKUN - Öğrenci

Grafik Tasarım
Yasir KORKMAZ
0532 133 40 35

Baskı Cilt
Damla Ofset
Adres: Büsan Özel Organize Sanayi
Ankara Yolu Girişi 10631 Sokak No:4
Karatay / KONYA / TÜRKİYE
Tel: 0 332 345 00 10
Matbaa Sertifika No: 14972

Yazışma Adresi
Konya Anadolu İmam Hatip Lisesi
Karatay / KONYA
Tel: 0332 351 28 02 - Fax: 0332 352 48 40
http://www. konyaihl.k12.tr
http://konyaihl.meb.k12.tr
konyaimamhatiplisesi@gmail.com
facebook.com/konyaanadoluihlkurumsal
twitter.com/konyaanadoluihl

İÇİNDEKİLER

İÇİNDEKİLER

ÇELİKLEŞME ZAMANI

Sadrettin BAŞKÜRKÇÜ
Okul Müdürü

Konya Anadolu İmam Hatip Lisemizin UFUK adıyla çıkardığı derginin Allah nasip etti; 11 sayısını yayınlamaya muvaffak olduk. Yayın kurulumuz 2017 yılı sayımızın şehit ve şehitlik konularını özelde de 15 Temmuz şehitlerini işlemeyi kararlaştırdılar.

Yaşadığımız çağa birçok adlar veriliyor bildiğimiz kadarıyla. Ancak neyle isimlendirilirse isimlendirilsin son derece hızlı bir zaman dilimini yaşıyoruz. Olaylar, fikirler figürler aklınıza ne gelirse hepsine hızlı bir şekilde şahitlik ediyor ve tüketiyoruz. Tüketmek sözü insana bu konularda pek hoş gelmese de maalesef maddi ve manevi ne varsa öğütüp bitiriyor ve değersizleştiriyoruz. Yaşadıklarımız 150-200 yıl öncesine göre değerlendirilecek olursa neredeyse ışık hızında yaşanıyor.

2000 yılından itibaren ülkemizde ve dünyada yaşananları göz önüne getirdiğimizde çok ama çok önemli tarihi olaylara tanıklık ettiğimizi anlıyoruz. Hele son dört yıl içinde gördüklerimiz şahitliğimizi daha bir kıymetli hale getiriyor. Ama gelin görün ki ibretlik sahneleri bile şöyle düşüne düşüne tartışa tartışa gerektiğinde bağırıp çağırarak değerlendiremiyoruz, özümseyemiyoruz. Zira biri biterken diğeri başlıyor. Her şey baş döndürücü bir şekilde ilerliyor. Ülkemiz, coğrafyamız dünya köklü ve kalıcı bir şekilde dönüşüyor, değişiyor ama biz değerlendirmenin bile zevkine varamıyoruz.

An itibariyle dünya haddinden fazla istim toplamış, patlama noktasına gelmiş gibi. Gidişatın nereye doğru olacağını, sonuçlarını kestirmek mümkün olamıyor. Bizlere fikir verecek, ta-

biri caizse yolumuza kedi gözleri döşeyecek akil insan konumunda olanların büyük bir kısmı, bu hali fark edemiyor, fark etmek istemiyor ya da fark ettirilmiyor. Ne acayip bir zamandayız. Böyle ikircikli çoklu ifadelerle kendimizi avutmak zorunda kalıyoruz.

Millet olarak biz şehitlik ve gazilik terimlerine yabancı değiliz. İnancımız ve tarihimiz bunu konu eden levhalarla doludur. Genelde İslam tarihi, özelde Türk tarihi şehitlik ve şehadetin binlerce örnekleriyle doludur. Hepsinden önemlisi Rabbimiz şahittir şehadete koşan bir millet olduğumuza. Bizim insanımız kutsal değerler ve özellikle vatan, bayrak, bağımsızlık, özgürlük gibi konular olunca tereddüt etmeden kendisini ateşe atmasını bilir. İnsanımızı rahatsız eden, içini yakan; içeriden, bizden gibi görünüp bizden olmayanlardır. Asrı Saadetten günümüze bize en çok zarar verenler bunlarla; içimizdeki ahmaklar olmuştur. 15 Temmuz da galiba biz bunu bir kez daha görmüş olduk. Bir açıdan içimiz acıdı, yüreğimiz dağlandı. Ama bir bakıma da çeliğin ateşte kıvamını bulması gibi yeniden bir dirilişin başlangıcı haline geldi, gördüklerimiz İnşallah.

Son birkaç yılda millet olarak başımıza gelenler; İmam Hatip Liselerinin önemini, biz eğitimcilerin sorumluluklarını yeniden hatırlamamıza vesile oldu.

Yeniden silkinip, yeniden ümmete hizmet etmenin Hayy ve Kayyum olan Allah'a hakiki kul, Resulüne gerçek ümmet olma şerefini elde etmenin yolunu açtı bize...

Gerçekleştirmeyi ümit ettiğimiz, imkân ve zaman verilirse çalışmayı arzuladığımız konu da bu. Bakalım Mevla alnımıza ne yazmış onu da yaşayacağız ömrümüz varsa…

Bu arada okulumuzun tarihini şöyle bir hatırlatmanın faydalı olacağını düşünüyorum. Osmanlı İmparatorluğunun sonlarına doğru dönemin Konya uleması ve halkının desteğiyle açılan Konya Islah-ı Medarisi'ne ondan sonra Şeyhülislam Ürgüplü Mustafa Hayri Efendi döneminde Konya Dar'ül Hilafe Medresesi (1917) ne yine 1924 yılında Konya İmam Hatip Mektebi adıyla kısa bir süre de olsa faaliyet gösteren ilim yuvalarını hatırlamamız gerekir. Ardından bir suskunluk. Sonra gönlü, ruhu, fikirleri büyük insanlarımız tekrar 29 Ekim 1951 yılında "Konya İmam Hatip Okulu" adıyla hizmete sokarlar müessesemizi.

Şuna bakar mısınız 67 yıllık tarihi var dediğimiz ilim ve irfan yuvamızın geçmişi 1913'lere dayanıyor. 104 yıllık bir şanlı tarih. Bu birikimi gelecek yüzyıllara taşımak yetiştirdiği öğrencileriyle Türkiye'mizin, İslam dünyamızın neticede tüm dünyanın şekillenmesine katkıda bulunan koskoca bir tarih ve bu tarihi temsil eden kutlu bir çınar…

Evet, dönersek dergimizin bu yıl ki konusu olan şehit, şehadet ve şehitlik terimleri tamamen İslami kavramlar, bizim, bizden kavramlar demiştik.

Şehit, geçici dünyadan şeref ve şanla peygamberlikten sonraki en büyük payeyle baki aleme teşrif eden kişidir. Şehitliğin temel şartı kişinin Müslüman olmasıdır. Şehit; Cenabı Mevla'nın Kur'an-ı Kerim'inde "Ölüler demeyiniz; onlar diridirler.." diye taltif ettiği müstesna şahsiyetlerdir.

Şehitlik ise bu özel eylemin ta kendisidir.

Şehadet; tatlı candan vaz geçme Allah'ın sevgilisine komşuluğa yürüme işi.. Ne büyük mutluluk…

Gerçekten ne kadar övücü sözler sarf etsek de hakkını verebileceğimiz bir konu değil. Bize düşen olsa olsa şairin mısralarını tekrar hatırlamak olur inanan kişi için "**Hayat iman ve cihattır.** Bu da **alnımızın yazısıdır**.

Şehit şehadetiyle yeniden bir dirilişe öncülük edendir. Şerefle ahirete adım atması arkasından gelenler yanı dünyaya aşmasıdır. Yanı ufukları aşmasıdır. Başkaları için yazmaktır. Öyle bir yazma ki arkamız arkasından binlerce fidan filize dönsün.

Bu vesileyle başta Bedir Şehitlerimiz olmak üzere 15 Temmuz şehitlerimize kadar bütün şehitlerimizi rahmet ve minnetle anmayı bir şeref biliyorum. Rabbim bizlerin onlara layık nesiller olmayı ve şefaatlerine mazhar kılmasını umuyorum. Kalın sağlıcakla…

DERDİME BİR AH ETTİM

Mukadder ŞEKERCİ 9-A

Düşünüyorum, düşündükçe dalıyor, her şeyi unutuyorum. Neyi mi düşünüyorum, dertlerimi, bütün Müslümanlarda ortak olan dertleri.

Bakıyorum, görüyorum, algılıyorum ama herkes gibi mi, bilmem. Kaldırımda yürüyorum. Bir çocuk görüyorum. Annesinin elinden tutmuş, üç dört yaşlarında. Gözleri... Ne güzel gözleri var. Kara, iri, zeytin gibi. Gülüyor gözleri, gözlerinin içi parlıyor ve o gözler, benim gözümde bir an değişiyor. Bambaşka bir siluet beliriyor. Bu sefer yine benzer, iri, kara, zeytin gibi gözler. Bir parıltı var ama biraz sönük, gülen gözler biraz değişmiş, gülüyor diyemem. Sanki gülücüklerini çok derinlere saklamış, hatta için için haykırarak ağlayan gözler. Ne yapacağını bilemeyen düşünceli gözler. Elinde bir oyuncak bebek; bayağı yıpranmış, kirli, bazı yerleri sökülmüş, yünleri gözüküyor, kararmış yünleri. O çocuğu andırıyor; o kara ama haykıran gözlerin sahibi çocuğu. Bir ses inletiyor etrafı. Çocuk kaçıyor, ne tarafa bilmem, herhalde o da bilmiyor. Elinde tuttuğu bebeğe sımsıkı sarılıyor. Üşüyor mu bilmem. Yok, yok belli ki korkuyor. Dişleri, inci gibi dişleri... zangır zangır titriyor ve Allah'a sığınıyor, dua ediyor. Üç dört yaşlarında ama çabuk büyümüş. Diğerleri gibi değil ya da hâlâ küçük fakat belli edemiyor. Yaşıtlarının olduğu gibi olamıyor. Yaşıtları naz yaparken annesine, O Elhamdülillah annem şehit oldu diyor. Yaşıtları babasından yeni oyuncaklar isterken, şehit babasından kalan tek şeye, bebeğe sarılıyor. Bu ona iyi geliyor. Bir bomba sesi daha yükseliyor. O hiç bitmeyen, bomba seslerinden, ama bu sefer sanki yanındaymış gibi. Derken etrafın tozu dumanı biraz dindiğinde anlıyorum. Evet yakındaymış, yanımdaymış, bir adım ötedeymiş. Ortada bir çocuk dahi kalmamış. Birkaç parça parmak, kol, ayak ve seçemediğim uzuvlar. Kim bilir kimin, hangi çocuğun, hangi cennete uçan kuşun.

Kim! Kim yapabiliyor ki, kim o insafsız, kim etrafı yıkan, döken. Ne hastane, ne cami, ne barınacak ev bırakan. Kim o, kim onlar, hangi kalpleri taşlaşmış kimseler? Hangi sağır? Hangi âmâ? Bu kadar kin beslemeniz için ne yaptılar size? Ne zararı oldu küçücük çocukların? Ne bu kıskançlık? Toprağı, madeni, petrolü; hepsi bahane biliriz. Bizim tek derdimiz, davamız, yolumuz, dinimiz.

Düşünüyorum, dedim ya düşünüyorum. Bir de bu kardeşlerimizi görmüyor, göremiyoruz. Modern (!) dünya; görmememiz, düşünmememiz, dahi bize de bunları yapabilmek için, bizi çeşitli şekillerde ayakta uyutuyor ama onlar uyumuyor, yeni yeni uyutma yöntemleri geliştiriyorlar. Yeni yeni hesaplar yapıyor, yeni yeni işgaller düşünüyorlar.

Kardeşlerimize bir baksak, nasıl bu hale geldiklerini bir düşünsek; Her gün onlarca bombalama, zulüm onlarlayken, bizim derdimiz evdeki perdeyi değiştirmek, en son çıkan telefonu almak, arkadaşındaki elbisenin sende olmaması, sinemadaki yeni filme gidememememiz mi olmalı? Mesela şu hadis,

"Mümin kardeşinin derdiyle dertlenmeyen, bizden değildir." (Hâkim, Müstedrek, IV, 352; Heysemî, Mecmau'z-Zevâid, I, 87)

Bizi yeterince dertlendirmiyor mu? Niçin dua etmiyoruz onlar için, ya da yapabileceğimiz tek şey dua mı? Yoksa yapabileceğimiz şeyleri esirgiyor muyuz kardeşlerimizden?

"İşte sizler Allah yolunda harcamaya çağrılan kimselersiniz. İçinizden kiminiz cimrilik ediyor ama cimrilik eden ancak kendi zararına cimrilik eder..." (Muhammed/38)

Niçin onlara ufak da olsa, bir yardımda bulunmuyoruz? Yardım için sorulduğunda neden evde giyilemeyecek kadar eskimiş, yırtık, sökük eşyalardan başka şeyler veremiyoruz?

Eğer onların derdi, bizim de derdimiz olması gerekiyorsa, ki zaten öyledir. Elimizdeki imkânlara şükredip, birazcık şu beyin yönetici telefonlarımızı, televizyonlarımızı bir kapatsak. Düşünsek halimizi, Müslümanların hallerini, aynı karından doğduğumuz kardeşimiz, öyle bir hale gelse, ne duruma geleceğimizi ya da kendimizin bu durumda bulunduğunu veya her an bulunabileceğimizi.

Her yer bomba sesleri; hastanen yok, evin, camin... Her an ölüm korkusu ve elinden bir şey gelmemesi., işte böyle bir hâl. Sonra açsak ellerimizi, yalvarsak Rabbimize tüm içtenliğimizle.. Elimizden ne gelirse yapmak için koştursak.. Çabamız bu olsa, derdimiz, rüyamız, davamız bu olsa.

"Baki kalan bu kubbede hoş bir seda imiş"

desek şair gibi,ve ahiretimize yapsak yatırımımızı yorulmaksızın, dünyanın türlü türlü zevklerinden mahrum kalmayı göze alarak yaşasak.. Ve nihayet Rabbimizin huzuruna durduğumuzda; alnımız açık, içimiz rahat 'selam!' denilenlerden olsak 'selam! girin cennetime' değmez mi değer elbet çekilen onca sıkıntıya. Üç günlük konaklamadan sonra ebedi yurdumuzda yüzü gülenlerden olabilmek için haydi kalk Müslüman! Uyan ve bak etrafına! Derdin var senin davan var! Boş değilsin sen. Aç gözlerini diril ve gaflete düşme.

Gözlerim yanıyor ağlamak istiyorum ama biliyorum ki ağlamakla hiçbir yere varılmıyor...

FARKLI SABAH

Fatma Rana ONAT 9-G

Farklı bir sabaha uyanın bugün. Sabahın o umursamadığınız sessizliği olmasın. Hiç duymadığınız o çalar saatin sesi yerine gökleri kaplayan gürültüler olsun. Mutsuz bir şekilde işe gitmeyin bu farklı sabahta. Koşarak çocuklarınızı kucağınıza alıp bir köşeye saklayın. Onları düşünün önce. Bu farklı sabah da evlatlarınızı korumaya çalışın. Onları ne kadar sevdiğinizi farkedin. Ülkenizi ne kadar sevdiğinizi... Kendinize kızın. Çoğu insan gibi bir zamanlar ortaya çıkan o ufak tefek patlamalara sadece üzüldüğünüze kızın. Hiçbir şey yapmadan sadece üzüldüğünüze... Şimdi bu farklı sabahta sevdiklerinize daha güvenli bir ülke bulun. Sonra burada kalın, korumaya çalışın ülkenizi. Her gün merak edin sevdiklerinizi.

Bu farklı sabahta sevdikleriniz güvende zannedin siz. Ama aslında hiç bilmeyin. Sevdiklerinizin o ülkede diğerleriyle eşit, aynı tutulduğunu bilmeyin. Hepsine hırsız, korkak gözüyle bakıldığını bilmeyin. 'Savaşsaydık da ölseydik, Ya Rab!' diye seslendiklerini duymayın. 'Evladıma bir parça ekmek verir misiniz?' sorularına hiçbir cevap vermeden yanlarından kaçanları görmeyin. Soğukta üşüdüklerini, aç kaldıklarını hatta taşlandıklarını hissetmeyin. Siz onlar güvende, onlar mutlu diye her şeyden habersiz gülümseyerek ölün. Mutlu bir şekilde can verin. Bilmeyin o güvendiğiniz ülkenin yarısının sizi yarı yolda bıraktığını... Bilmeyin yardım edenlerin nefret edenlerden az olduğunu... Bunlar size tanıdık geliyor mu?

Gökyüzünün de yeryüzü gibi kızıl olduğu bu farklı sabah sandığınızdan da yakın. 'Neme lazım!', diyerek yıkılmasın bu ülke. Onların hali bize dersken, biz onların halini görmezden geliyoruz. Evet belki kötü olanları da vardır içlerinde ama bu hepsinin öyle olduğu anlamına gelmez. İçlerini göremeyiz ki elbette göremeyiz. Ama herkesin içinde ufacık bile iyilik olduğunu bilebiliriz. Onlara yardımı kesmemeliyiz. Bir gün bir derviş kuyunun içinde bir akrep görmüş. Elini uzatmış onu kurtarmak için ama akrep 'bu bana bir kötülük yapacak' diye onu sokmuş. Ama derviş tekrar denemiş gene sokmuş. Sonra tekrar ve tekrar... Ama her defasında canı yanarak elini çekmiş. Oradan geçen bir adam ona neden yardım ettiğini sorunca o da şu cevabı vermiş 'Onun doğasında zehirlemek var ama benim doğamda ise ona yardım etmek. Şimdi o beni zehirledi diye neden yaradılışıma karşı çıkayırn?'. Peki biz bir iki tanesinin bize zararı dokundu diye neden acısını masum olanlardan çıkaralım? İyi olanlarına bakıp 'içini bilemeyiz ki' diyenler, kötü olanlarına bakıp neden 'içini göremeyiz' demiyorlar? Onlar da akrep gibi düşünmüş olamazlar mı?

Şimdi gidin evinize ve bir odaya çekilip kapatın gözlerinizi. O farklı sabaha uyanın, ardından açın gözlerinizi ve düşünün bir kere; siz onların yerinde olsaydınız ne yapardınız? Onlar kim mi? Onları çok iyi biliyorsunuz.

Bizden Kısa Kısa

Her yıl olduğu gibi bu yıl da dualarla eğitime başladık.

Acı kaybımız Mehmet Emin Gündüz hocamız vefat etti.

Okul kütüphanemiz yenilendi.

Fiziki ortamlarımızı daha güvenli hale getirdik.

Aşure geleneğimiz bozulmadı.

Okulumuz meclis başkanı seçimi.

Dünden bugüne İHL sergisi.

İHL platformu kasım ayı toplantısı okulumuzda yapıldı.

İl öğrenci meclis başkanı seçimi okulumuzda yapıldı.

Emine Şenlikoğlu öğrencilerimizle buluştu.

من الشهيد

عن أبى موسى رضى الله عنه قا ل جاء رجل إلى النبى صلى الله عليه وسلم فقا ل الرجل يقاتل للمغنم والرجل يقاتل للذ كر والرجل يقا تل ليرى مكانه فمن في سبيل الله ؟ قال من قا تل لتكون كلمة الله هى العليا فهو في سبيل الله
[صحيح بخاري حد يث:٩١١]

قال رسو ل الله صلى الله عليه وسلم :إنما الأعمال با لنيا ت وإنما لكل امرئ ما نوى فمن كانت هجر ته الى الله ورسوله فهجرته الى الله ورسوله و من كانت هجرته الى د نيا يصيبها او امرأة ينكحها فهجرته الى ماهاجر اليه

[صحيح بخاري حديث:]

الإيضا ح

يعنى: الرجل يقا تل للمال و الرجل يقا تل للشهرة و الرجل يقا تل للشجاعة و الرجل يقاتل للحمية و الرجل يقا تل للعصبة اولئك هم ليسوا في سبيل الله و الرجل يقاتل لكتا ب الله ولسنة رسوله فهو في سبيل الله.

كلمة الله هى : وحى الله وأحكا م الله و كلمة التوحيد «لا إ له إلا الله» أعز الله بها المسلمين

اوائك التالي من الشهد اء

الأول: الرجل يقاتل لد ين الحق و لكلمة التوحيد وليرفعها على

جميع الأد يان فهو شهيد

قا ل الله تعالى في كتابه الكريم : وَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا
[سورة الفتح:٨٢]

الثاني: الرجل يقاتل لوطنه ولعلمه فهو شهيد .إن يكون الوطن و العلم من الممكن أن يعيش د ينه إن يحتل وطنه و إ ن ينزل علمه ليس من الممكن أن يعيش د ينه بسبب هذا قا ل رسو ل الله صلى الله وسلم :»حب الوطن من الإيمان»

الثالث: و الرجل يقا تل لماله ولعرضه فهو شهيد . لأ ن المال و العفة أ ما نة الله يجب عليه المحا فظة عليها و لهذ ا فإ ن النية تسبق العمل. قا ل الله تعالى في كتابه الكريم : وَلاَ تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُواْ فِي سَبِيلِ اللّهِ أ مْوَاتًا بَلْ أَحْيَاء عِندَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُو ن.

[سورة آل عمران:٩٦١]

يقو ل محمد على الصبونى في تفسير هذه الأية :أي لا تظنن الذ ين استشهدوا في سبيل الله لإعلا ء د ينه أ مواتا لا يحس ون

ولا يتنعمو ن [بَلْ أَحْيَاء عِندَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ] أى بل هم أحياء متنعمون في جنان الخلد

يرزقون من نعيمها غدوا وعشيا . قال رسول الله صلى الله عليه وسلم : من أن أرواحهم في أجواف طيور خضرو أنهم يرزقون ويأكلون ويتنعمون.[صحيح مسلم:إمارة: ١٢١]

يا رب احم ديننا وطننا وعلمنا و ما لنا وشرفنا أنت مولانا فا نصرنا على القوم الكافرين

ŞEHİT KİME DENİR?

Sadık KÜÇÜKHEMEK
Meslek Dersleri Öğretmeni

Ebu Musa Eş'arî (r.anh)'den rivayet edildiğine göre şöyle dedi: " Nebi (s.a.v.)'e bir kişi geldi ve şöyle dedi:

- Ya (Resulallah!) Bir kısım kimseler ganimet malı için muharebe eder, bir kısım kimseler de halk arasında övülmek için muharebe eder, bir kısım insanlar da şecaatte mevki görülsün diye cihat eder. Bu durumda Allah uğrunda cihat eden kimdir? diye sordu.

Resulullah (s.a.v.):

-Kim, Allah adının yüce olsun diye cihat ederse o kimse Allah yolundadır." (1)

Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurdu: "Ameller (in kıymeti) ancak niyetlere göredir. Herkesin niyet ettiği ne ise eline geçecek ancak odur. Kimin hicreti Allah ve Resul'üne ise onun hicreti Allah ve Resul'ünedir. Artık nail olacağı bir dünya veya nikâh edeceği bir kadından dolayı hicret etmiş kimse varsa hicreti (Allah ve Resul'ünün rızasına değil) hicret etmiş olduğu şeyedir."(2)

Yani: Bir adam mal için çarpışıyor, bir adam şöhret için savaşıyor, bir adam şecaat için cihat ediyor, bir adam hamiyet (tutuculuk ve fanatizm) için cihat ediyor, bir adam da kavmiyetçilik için savaşıyor. Bunlardan hiç biri Allah yolunda değildir. Allah'ın Kitabı ve Resulü'nün sünneti için cihat eden kimse Allah yolundadır.

Kelimetullah'ın manası şudur: Allah'ın (peygamberlere) indirmiş olduğu vahiy, O'nun hükümleri, "kelime-i tevhid" " Lâilâheillallah" (Allah'tan başka ilah yoktur.) Allah bu kelime ile Müslümanları üstün kılıp izzet ve şeref kazandırmıştır.

Aşağıdaki kimseler şehitlerdendir:

1.Hak dinin yüce olması için ve kelime-i tevhidin bütün dinlere üstün kılmak için cihat eden kimse şehittir. Allah u Teâlâ şöyle buyuruyor:

"O, Peygamberini hidayet ve hak din ile gönderendir. (Allah) o hak dini bütün dinlere üstün kılmak için (böyle yaptı). Şahit olarak Allah yeter."(3)

2. Vatanı için ve bayrağı için çarpışan kimse de şehittir. Kişinin vatanı ve bayrağı olursa dinini yaşaması mümkündür. Vatanı istila edilir ve bayrağı indirilirse dinini yaşaması mümkün değildir. Bu sebepten dolayı Resulullah (s.a.v.) şöyle buyurur: " Vatan sevgisi imandandır."

3. Malı ve ırzı için çarpışan kimse de şehittir. Çünkü mal ve iffet Allah'ın bize bir emanetidir. Kişinin onları koruması gerekir. Bunun için niyet ameli geçmiştir.

Allah u Teâlâ Kur'an-ı Kerim'inde şöyle buyuruyor: "Allah yolunda öldürülenleri sakın ölü sanmayın. Bilakis onlar diridirler; Allah'ın, lütuf ve kereminden kendilerine verdikleri ile sevinçli bir halde Rableri yanında rızıklara mazhar olmaktadırlar."(4)

Muhammed Ali Sabuni bu ayeti kerime'nin tefsirinde şöyle diyor: " Allah yolunda dinini yüceltmek için şehit olan kimseleri hissiz ve müreffeh bir yaşam sürmeyen kimseler sanmayın. (Bilakis onlar Rableri, katında rızıklanmaktadırlar) Yani onlar diridirler ve (keyfiyetini bilmediğimiz şekilde) bolluk içinde yaşamaktadırlar.

Peygamber (s.a.v.) şöyle buyurur:"Şehitlerin ruhları, yeşil renkli kuşların içinde cennet meyvelerinden yiyerek bolluk içinde yaşarlar (5)

Yarabbi! Dinimizi, vatanımızı, bayrağımızı, malımızı ve şerefimizi koru. Sen bizim Mevla'mızsın, bize kâfir toplumlara karşı yardım eyle.

Kaynaklar
1. Buhari, Sahihi Buhari, hds. no:119
2. Buhari, Sahihi Buhari, hds. no:1
3. Fetih: 28
4. al-i İmran:169
5.Müslim, Sahihi Buhari, İmare, hds. no: 121

ŞEHİTLİĞİN ÖNEMİ

İbrahim KARATAŞ
Meslek Dersleri Öğretmeni

Şehit, kesin bir haberi veren, bildiğini söyleyen, hazır olan, hadiseye şahid olan, şahitlik eden. Dinî anlamda, Allah rızası için, O'nun yolunda canını feda eden Müslümana verilen isimdir.

Arapça bir kelime olan şehid, "şehide" fiilinden türemiş olan bir isimdir. Mastarı, şehâdettir. Şehidin çoğulu, "şuhedâ" ve "eşhâd" olarak gelir.(1)

Cenab-ı Allah şöyle buyurur:

وَلاَ تَقُولُواْ لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَاء وَلَكِن لاَّ تَشْعُرُونَ

"Allah yolunda öldürülenlere "ölüler" demeyin. Hayır, onlar diridirler. Ancak siz bunu bilemezsiniz." (2)

Kur'an'da otuz beş dolayında "şehid" kelimesi ve yirmi civarında da, çoğulu olan "şuheda" kelimesi geçmektedir. Aynı kökten gelen kelimelerle beraber, Kur'an'da geçen "şehid" kelimesi, daha çok şâhid manasınadır. Şehid, aynı zamanda Yüce Allah'ın isimlerinden biridir. Bir kaç âyette de, bu manayı ifada etmektedir.

Bu ayetlerden birinin meali de şöyledir:"Biz onlara, ufuklarda ve kendi canlarında ayetlerimizi göstereceğiz ki o (Kur'an)'ın gerçek olduğu, onlara iyice belli olsun. Rabb'inin her şeye şâhit olması, (her şeyi görmesi) yetmez mi?"(3)

ŞEHADET: Dinimizde fevkalâde yüce bir mertebedir. Allah yolunda hayatını feda eden kimseye şehid denir. Böylelerine şehid denmesi ya cennete gideceklerine şehâdet edildiği yahut vefatı anında bir kısım rahmet meleklerinin hazır bulunduğu yahut da kendisi, Cenab-ı Hakk'ın huzurunda olduğu halde rızıklandırılacağı içindir. Bu hususlarda rivayetler mevcuttur. Dinimiz İslam hazreti peygamber (s.a.v.)'den itibaren nice şehitler vermiş. Cenk meydanlarında nice mücahit ve isimsiz İslam kahramanı, şehadet şerbetini içmiştir. Bir Müslüman öyle hayata hazırlanmalı ki ölürsem şehit kalırsam gazi prensibi dâhilinde olmalı.Bunun için sağlam bir iman ve imanın gereği olan *ame-li salih gerekir. Şehitliği öven birçok hadis bulunmaktadır.*

Ebû Katâde (r.anh)'tan rivayete edildiğine göre, bir gün Peygamber (s.a.v.) Efendimiz ashâb arasında ayağa kalktı ve: *"Allah yolunda cihâd ve Allâh'a îmân etmek, amellerin en fazîletlisidir." diye hatırlattı. Bunun üzerine bir adam kalkıp:*

"–Yâ Rasûlallâh! Şâyet Allâh yolunda öldürülürsem, bu benim günahlarıma keffâret olur mu?" diye sordu.

Rasûlullâh sallâllâhu aleyhi ve sellem ona:

"–Evet, şâyet sen sabrederek, ecrini sadece Allah'tan bekleyerek, cepheden kaçmaksızın düşmana karşı koyup Allâh yolunda öldürülürsen, günahlarına keffâret olur. Ancak borçların bunun dışındadır. Bunu bana Cibrîl söyledi." buyurdu.(4)

Diğer bir rivâyette de:. *Şehîdin, kul hakkı dışındaki bütün günahlarını Allah mağfiret eder."* buyrulmuştur.

Şehit sadece din için vatan için savaş meydanlarında ölenlerle sınırlı değildir. Şehitliğin sınırı geniş tutulmuştur Allâh Rasûlü bir kısım insanları da şehîd hükmünde kabûl etmiştir. Nitekim bir defasında ashâbına:

"–Siz kimleri şehîd sayıyorsunuz?" diye sormuştu.

Sahâbîler:

"–Yâ Rasûlallâh! Kim Allâh yolunda öldürülürse o şehîddir!" dediler.

Peygamber Efendimiz:

"–Öyleyse ümmetimin şehîdleri oldukça azdır." buyurdu.

Ashâb-ı kirâm:

"–O hâlde kimler şehîddir yâ Rasûlallâh!" dediler.

Rasûl-i Ekrem -sallâllâhu aleyhi ve sellem-:

"–Allâh yolunda öldürülen şehîddir; Allâh yolunda ölen şehîddir; bulaşıcı hastalıktan ölen şehîddir; ishalden ölen şehîddir; boğularak ölen şehîddir." buyurdu. (5)

Diğer rivâyetlerde de Efendimiz -aleyhissalâtü vesselâm-; malı, kanı, dîni ve âilesi uğrunda öldürülen kimselerin de şehîd olduğunu bildirmiştir.

Resûlullah (aleyhissalâtu vesselâm) şöyle buyurmaktadır:"

Şu beş kişi şehiddir, *(deyip önceki hadiste geçenleri saydıktan sonra): Yıkıntı altında kalan da şehiddir" diye ilâve etti.*

Hz. Câbir (radıyallahu anh)'den gelen bir rivayette: "Karnında çocuğu olduğu halde ölen kadın da şehiddir" buyrulmuştur.

Abdullah İbnu Amr İbnul-Âs (radıyallahu anhümâ) tarafından rivayet edilen bir diğer sahih hadiste: "Malını müdâfaa ederken öldürülen şehittir " buyrulmuştur.(6)

İslam'da şehit olan kişi kılıç darbeleriyle doğransa da, kurşunla şehit edilse de, tankların altında kalsa da karıncan ısırması kadar acı hisseder. Peygamber (s.av.) şöyle ifade eder: karınca "Sizden biriniz, karınca ısırmasından ne kadar acı duyarsa, şehit olan kimse de ölümden ancak o kadar acı duyar."(8)

Unutmayalım ki tarihimiz şehitlerle doludur, bu din ve bu vatan ancak gazilerle ve şehitlerle ayakta kalabilir.

Konumuzu şu ayeti kerime ile bitiriyorum: *" Şüphesiz Allah, mü'minlerden canlarını ve mallarını, kendilerine vereceği cennet karşılığında satın almıştır. Artık, onlar Allah yolunda savaşırlar, öldürürler ve ölürler. Allah, bunu Tevrat'ta, İncil'de ve Kur'an'da kesin olarak va'detmiştir. Kimdir sözünü Allah'tan daha iyi yerine getiren? O hâlde, yapmış olduğunuz bu alışverişten dolayı sevinin. İşte asıl bu büyük başarıdır."*(9)

Kaynaklar

1. (el-İsfahânî, el-Müfredât, s.267
2. Bakara:154
3. Fussilet :/53
4. Müslim, İmâre, hds. no: 117
5. Müslim, İmâre, hds. no: 119
6. Muvatta, Salâtu'l-Cemâ'a, hds. no: 6
7. Tirmizî, Cenâiz. hds. no: 65
8. Tirmizî, Fedâilü'l-cihâd, hds. no, 2
9. Tevbe 11

DALGALANSIN AL BAYRAK

Nazlı Betül CANSEVER/10-A

Şehit tahtında Rabb'e gülümser,

Ah, binlerce canım olsaydı, der."

Dizelerde bahsedildiği gibi vatan uğruna, seve seve canlarını veren kahraman Mehmetcikler, öyle güzel bir makama erecekler ki, dünyada çektikleri derdin, tasanın hiçbir önemi kalmayacak.

Vatan sevdalıları, şehadete yürürken kendilerini değil, ailelerini, arkadaşlarını değil sadece vatanı düşündüler. Çünkü biliyorlardı ki şehit kanı ile sulanan bu topraklar, vatanın kalbinin attığı yerdir, milletin huzurla yattığı yerdir.

İnsanlığın refahı, toplumun birlik ve beraberliği, topyekûn kurtuluşu için, gözünü kırpmadan canını siper eden kahramanlarımıza minnet borçluyuz.

Nazım Hikmet'in dediği gibi:

"Ben yanmasam, sen yanmasan

Nasıl çıkar karanlıklar aydınlığa?"

Aydınlık günler için, vatan için, bayrak için, Allah için kendini hiçe sayan, adanmış ruh, şehit...

Şehit, kutsal bir ülkü ve inanç, özellikle yurt için savaşırken ölen kimse demektir. Bu, şehitliğin kelimelerle ifade edilebildiği kadarının dışarıya yansımasıdır sadece. Bence şehit, hiçbir karşılık beklemeden vatan için, gelecek için, Allah'a ve Hz. Peygamber (s.a.v.)'e kavuşmak için canını hiçe sayan kimsedir. Zalimlere fırsat vermemek, ülkemizi dimdik ayakta tutmak için kendini feda eden kimsedir şehit. Al bayrağın dalgalanması, ezan sesinin bir an olsun susmaması için çaba gösteren kimsedir, şehit.

VATAN SEVGİSİ

Mütercim: Fatih TEMİR

Hilal ORHAN

Vatan, üzerinde bağımsız yaşadığımız, kültürümüzün ve tarihimizin ortak ögesi toprak parçasına verdiğimiz isimdir. Uğruna savaşılan hatta ölmek için yarışılan kutsal değerdir. Asr-ı saadetten günümüze kadar Çanakkale'de, Trablus'ta, 15 Temmuz'da yaşadığımız her şey vatan uğrunaydı.

Şehit düşerim, gazi olurum düşüncesiyle bu millet bugünlere kadar gelmiştir. Bizim de görevimiz şehit kanlarıyla sulanmış bu topraklara yine canımız pahasına sahip çıkmaktır.

"Vatan sevgisi imandandır." Buyuruyor sevgili peygamberimiz. İmanımız gereği de vatanımızı sevip, sahip çıkmalıyız. Tıpkı Sarıkamış'ta olduğu gibi ki onlar, kalpleri vatan için atarken, donarak şehit olanlardır. Tarih hiçbir zaman vatanı için şehit olanları unutmayacaktır.

Bayrak, ezan, millet ve toprak… Vatanı vatan yapan unsurlardır. İnşallah bu vatanda ezanlar susmayacak, bayrağımız ilelebet inmeyecek. Milletimiz bu uğurda ne gerekiyorsa yapacaktır. Toprağımızı bölemeyecekler. Yeniden Osmanlı ruhuyla adaletle, hoşgörüyle dedelerimizin yolundan ilerlemeye devam edeceğiz.

En büyük yardımcımız ALLAH sonra da imanımız. Rabbim vatanımıza göz koyanların oyununu bozsun. Bizi bir etsin. Aynı yolun yolcuları eylesin.

AMİN…

حب الو طن

الو طن قيمة قد سية تجاهد له حتي تنا فس للمو ت كل شيئ نعيش في جنا ق قلعة و طرا بلوص في خمسة عشر تموز. حتي يومنا من العصر السعادة للوطن بتفكير ان استشهد ومصاب في الحرب هذه الامة استمرت وجوده. واجبنا حماية هذه الارض التي تسقي بدماء الشهداء.

قال رسول اللّٰه صلى اللّٰه عليه وسلم « حب الو لذ لك يجب ان نحب و طننا كما طن من الا يمان» في صر يقامش هم يستشهدون للو طن. لن تنس التاريخ الشهداء الذين يستشهدون للوطن.

و العلم و الاذان و الامة و الا رض هي عناصر للوطن. لن سيصمة الاذان في هذا الوطن و لن ينزل علمنا ابداً. لا يقطعون أرا ضنا.

سنستمر من طريق اجدادنا بالعدالة و بالروح العثماني. الله ثم ايما ننا معين لنا و ربي يحبط لعب اعدا ء الوطن اللهم واحد لنا. واجعل لنا مسافرين نفس الطر يق.

Fotoğraf: Mustafa BİNOL

15 TEMMUZ GAZİLERİ İLE SÖYLEŞİ

Söyleşi: *Hayri KAYHAN*
Muhammet YILDIRIM
Halis Talha ÖZCAN

Ufuk: 15 Temmuz sonrasında genel anlamda düşünceleriniz ve fikirleriniz ne derece değişti?

Sabri Ünal: 15 Temmuz' dan önce ülkede darbe gibi bir şeyin asla mümkün olmayacağını düşünüyordum. Özellikle yıl 2017 olmuş insanlar hala diğer insanların iradelerini elinden alıp bir iş yaptırmaya çalışıyorlar bir kere bu; baştan aşağı yanlış bir şey bunun mümkün olmadığına inanıyordum. Ama mümkün olmamasına rağmen birilerinin bunu deneyebileceğini gördük ,başarılı olamayacaklarını Allah'ın izniyle Türk milleti göstermiş oldu. Düşüncelerim bu yönde değişti. İkincisi bütün Fetöcülerin düşündüğü gibi bir silah patlasa; milletimiz bir yerlere kaçışır diye düşünüyordum. Tam tersi olduğunu öğrendim. Bir silah patlarsa ve bu silah milletimizin, devletimizin aleyhine ise tüm milletimizin orada toplanıp cansiperhane bir şekilde ülkemizi savunacağını öğrenmiş oldum.

15 Temmuz kaçıncı darbe girişimiydi bunu soruyorum arkadaşlarıma…Herkes en son darbe girişimi 28 Şubat post modern veya 80 darbesi olarak hatırlıyor. 80 darbesini aramızda görebilen çok az. Benim yaşadığım ilk ve tek darbe fiili olarak Sincan'da tankların yürütülmesi medyatik bir girişimdi. Her halde 15 Temmuz darbesi olarak kalacak inşallah. Ama 15 Temmuza gelene kadar biz çeşitli darbe girişimlerinde geçtik. Bunları bir tarihselleştirdiğimiz, üst üste koyduğumuz zaman aslında 15 Temmuza kadar birçok darbe girişimini atlattığımızı düşünüyorum. Bunların ilki 2013 yazında yaşadığımız gezi olayları. 2013 yılında ben henüz Türkiye'de değildim, yurtdışında tatil yapmaktaydım. 8 ay kadar Malezya'da kaldım. Gezi olayları sırasında bir kafede oturuyordum. Arkadaş bir gazete getirdi. Abi sizin ülkede insanlar birkaç ağaç için birbirlerini öldürüyorlar dedi. Bir baktım Malezya gibi Uzak doğu ülkesinde manşetlerde Türkiye var ama olumlu anlamda değil. Ben dedim ki; kesinlikle ağaç için olan bir olay değildir. Bunun arkasında o kadar büyük bir senaryo var. Aynı yıl gezi olaylarının bitiminden sonra o dönemki gündem bakanımızın rüşvet ve yolsuzluk olayı ile sarsıldı. 2013 yılını bu iki olayla atlattık. Eğer ki rüşvet iftirasında başarılı olsalardı; muhtemelen Cumhurbaşkanımıza da dayandırıp ülkeyi yeni bir kaos ortamına sürüklemek veya en azından hükümeti düşürmeyi hedefliyorlardı. 2013 yılında planları gerçekleşmeyince 2014 yılında hatırlarsanız mit tırları diye bir olay oldu. Şuan Cerablus'ta bizimle birlikte mücadele eden özgür Suriye ordusuna ve aynı zamanda Türkmen kardeşlerimize gitmekte olan tırlar durduruldu. Ve bunu DAEŞ terör örgütüne silah taşımakta olduğu söylendi. Ve bu iftira ile Türkiye'yi DAEŞ terör örgütü ile özdeşleştirmeye çalıştılar. Ve bunu başaramadılar. Şuan Almanya'da yaşayan bir köpek cinsi buna baya bir uğraştı. Lakin aynı yıl bir olay daha yaşadık. Siz unuttunuz belki ama Irak ta DAEŞ Terör örgütü tarafından bir konsolosluk basıldı. Ve bu terör örgütü tarafından basılan konsolosluğumuzdaki insanlar; 40-45 gün rehin alındı. Ve sonra çeşitli pazarlıklarla serbest bırakıldı. Bu da bizi DAEŞ terör örgütü ile bağlantılı göstermek için kurulmuş bir oyun. Bu ikisinde başarılı olamayınca iç isyan girişimi denediler. 2015 yılında hendek olayları 8 Ağustos da başladı bu olaylar sırasında ülkemizin birçok şehri yıkıntıya uğradı. Kentlerimizin içine bombalar döşendi. Bu hendek olaylarında 250 tane askerimiz, polisimiz, canımız, ciğerimiz şehit oldu. 450 tane insanımız gazi oldu. Sadece 2015 yılında terör olaylarında 532 tane şehidimiz var (Allah hepsinden razı olsun.)Bunda da başarılı olamayınca ,2016 yılında 248 şehit 2200 tane gazimiz var bu arada ülkemizin yaşadığı intihar saldırılarını ve bu saldırılarda ölen masum insanları hiç saymadım; o kadar çok insan o kadar çok şehidimiz var ki sonra bir bakıyoruz bunun arkasında tek bir isim tek bir hedef tek bir amaç var; ülkeyi paramparça etmek ve bu ülkenin insanlarını birbirlerine kırdırmak. O nedenden dolayı ben 15 Temmuzda sokaklarda meydanlardaydım küçük de olsa yaralandım. Gazi oldum; olur ya, bundan sonraki darbe girişimlerinde biz yine buradayız ve sizinle birlikte darbelere karşılık vereceğiz.

Ufuk: Bir daha ülkemizde bu tür olaylar yaşanmaması için biz gençlere düşen görevler nelerdir?

Sabri Ünal: İlk önce sizden önce bize bir görev düşü-

yor. 15 Temmuzu unutturmamak. Çünkü hepimiz biliyoruz ki unutkan bir milletiz, hatırlamak için özel günlere ihtiyacımız oluyor. Hani 14 Şubat niçin çıkarılmışsa veya anneler günü ne için icat edilmiş ise 15 Temmuz'da sadece resmi bir tatil kalmaması için milletimize 15 Temmuz günü yaşananları neler yaşadıklarımızı anlatmalı ve gelecek nesillere de bunu aktarmalıyız. Çünkü İstanbul Ankara gibi belli başlı şehirlerde yaşanan olaylar Anadoludaki insanımıza sadece televizyonlardan aksettirildi. Kimi simalar gördüler tankların önüne yatan Metin Doğan gibi, ne insanlar gördüler gazi olmuş ama onların ayaklarına gidip hatta onların köylerine kadar gidip anlatmak zorundayız köy köy anlattığımız gibi ders kitaplarında da anlatmalıyız ki gençler Çanakkale zaferini bildikleri gibi darbenin de ne olduğunu bilsinler bir darbeye karşı hazırlıklı olsunlar. Gelecekte böyle bir şey yaşanmasın.

Ufuk: Safiye Hanım sizi o anda ani bir şekilde o meydanlara iten duygu ne idi?

Safiye Bayat: Esselamü aleyküm. Bismillahirrahmanirrahim. Hayırların en güzeli olan besmele ile başlayalım.

O gece yürüyüş yaptık. Aslında sevdamıza bir yürüyüş… Bilemezdik ama öngörebilirdik! Allah ruhumuzu, bedenimizi; bilgisiyle, şefkatiyle, heybetiyle doldurdu. Biz inananlar 15 Temmuz gecesi sadece teslim olduk. Hani Allah için verdiğimiz her şey; bir tanesi de kurbandır ya, ellerini ve ayaklarını bağlamadan yatırırsınız, daha kalkmak için uğraşmaz. O gecenin Allah için kurban edilenleri de bizlerdik. Sadece Allah vardı bizimle çünkü inanandık, inanmıştık ve gerçekten zaferi hissedebiliyorduk. Mü'mine bir kadın olarak ben normalde televizyon kullanmam, çocuklarıma da izletmem. Bayağı eski çağ hayatı yaşattırıyorum. Gayri ihtiyari televizyonu açtım ben o gece. Çocuklarım babaannelerine inmişti, ev sessiz, kitabımı da henüz yeni bitirmiştim. Bakalım Türkiye'mde neler oluyor diye açtırdı Rabbim bana televizyonu. Gördüğüm yazı alt-üst geçit, Boğaziçi köprüsü kapatılmış, tanklar ve önünde silahlı askerler var diye not düşüyor. Yürek bambaşka bir şeye dönüşüyor o zaman. Televizyonu hemen kapattım, abdestimi aldım, hemen çanta hazırlamaya başladım. Ben savaşa gider gibi hazırlık yapıyordum çünkü. Yara bezleri, yara bantları evimde her şey mevcuttur, çünkü ben bir ilkyardımcıyım. Allah sizi bilgilendiriyor. Hani diyor ya: "Kimseniz yok" diye bazı cahil cühelalar! Allah var yetmez mi? Yeter elbet, yetirir de. Sizi doldurur, kendinize bile inanamazsınız. Temmuz sıcağı… Ama kalın hırka giyeyim dedim ne olur ne olmaz. Askerler var ya belki dövebilirler en azından darbelerden kaçarım diye düşündüm. Düşündüren ne? "Allah". Çantayı hazırlatan kim? "Allah". Kalbimi söküp Boğaziçi Köprüsüne koyan kim? "Yine Allah". "Yakınsın, teksin, mücahide bir kadın olmak zorundasın" diyen de kim? "Allah". Çıktım yürüyorum. Sokaklar bomboş. Çok sinirli ve öfkeliyim. Kimsecikler yok. Annem de üç ay önce vefat etmişti. Anneciğim diyorum, sana yakın zamanda geliyorum. "Kızını tek başına bu dünya kabullenemiyor" diyorum. Kızının sonu son değil, onu görebiliyorum çünkü. İşte "inanan aklen herkesten daha üst seviyededir, daha üstündür" diye düşünüyorum. Allah'a inanmış bir kimse, ilim irfana bürünmüş bir kimse, her şeyden daha akıllıdır. Normalde insanların kullanmadığı araç yolundan köprüye doğru yürürken itfaiye aracı gördüm.

Fotoğraf: Mustafa BİNOL

Lambaları yanmayan hatta benim görüntülerimde de görebilirsiniz sonradan arkamdan geliyorlar köprünün üstüne. Arkası hınca hınç asker dolu ve bana gülüyorlar, el sallıyorlar benim sevmediğim insanlara karşı tek felsefem şudur görmem, bakmam ve konuşmam yürüdüm, köprüye çıktım. Bir baktım polisler sol taraftan bariyerlerin arkasından "Gitme bak bizim de silahlarımız alındı, elimizde hiçbir şey yok ve çok tehlikeli olduklarını düşünüyoruz" dediler. "Hayır" dedim. "Ben gideceğim" dedim. Aklımdaki düşüncede şu; Benden önce bir erkek kardeşim giderse onur hırs yapıp direkt öldürürler. Ama bir kadına bunu yapma cesaretini erkekliğe sığdıramazlar diye düşünerek, "hayır" dedim. "Ben gideceğim". Zorla izin aldım yürüyerek köprünün üstünde çıktım tanktan ateş açtılar. Ben giderken ateş açıyorlar, gelme diye. Ben duymamazlıktan geliyorum. Bir baktım giriş bariyerlerinin sağında-solunda kocaman bir Türk bayrağı… O kadar hoşuma gitti ki kendimden bir şey görmek istiklaline istikbaline sahip çıkmış bir milletin yıllar boyudur bunu taşıyorlar ve hala da taşımaya devam ediyor olmalarına şükrettim, rahatladım. Ben bayrağı görünce cesaret aldım, ilerledim. Tabii Hainler, zalimler hala tanktan ateş açmanın derdindeler. Gelme diye ikaz ediyorlar. Köprüye yaklaştım. Yaklaştıkça köprünün titrediğini hissedebiliyorum. İlerledim karşı karşıya geldim komutan müsveddesi ile. Dedi ki; "senin burada ne işin var"? Ben de dedim ki; "Asıl senin burada ne işin var? Amacınız ne"? Bir de o kadar da benimsemişim ki köprüyü ;"Benim köprümde ne işiniz var"? diyorum. "Benim köprü mü neden işgal ettiğiniz?" diyorum. Çünkü benim için işgaldir bu. Dedim ki tekrar; "Benim Boğaziçi köprü mü neden kapattınız? Amacınız ne? yapmak istediğiniz nedir"? Hepsine de duyurmak için sesim yüksek ve net. "Git! burada işin yok evine dön!" "Hayır" dedim. "Sizin ne yaptığınızı anlamadan, dinlemeden ben buradan gitmiyorum. Ne yapmaya çalışıyorsunuz siz"? Dedim. "Amacınız ne"? Cevap yok! Cevap; taciz, tenkit, tahrik ve sonrasında hırpalama ve sonrasında kurşunlama diye devam ediyor. Zalimin tüm hükümleri sırasıyla yerine geliyor. Şunu unutmayın! Allah doğan her insana merhamet tecellisini -artı olarak kadınlara nasiplendirmiştir. Erkeklere de vardır. Her insan merhametli ve vicdandır. Merhameti ve vicdanı öldüren tek şey gözlerinizi doğruya kapatmaktır. Yavaş yavaş merhametiniz ölür. Yani yalancıya yalanı anlatamayacağınız gibi cahile de doğruyu anlatamazsınız. Ben diyorum ki; "Yapmayın. Bu yaptığınız yanlış. Ben televizyondan izledim. Bunu yapmayın. Amacınız nedir? Neden buradasınız?" Yine cevap yok .En sonunda dedim ki "Sizin hiç vicdanınız yok mu? Niye böyle yapıyorsunuz?" Biz komutan müsveddesi ile itişip kakıştığımız için beni pek duymuyordu. Beni tartaklıyor, dipçik ile vurmaya çalışıyor. Allah'tan dediğim gibi kalın giymişim Rabbim hepsini bertaraf ettiriyor. Eğiliyorum teğet geçiyor, yani vuramıyor bana. Sözlerimden ve kararlılığımdan vazgeçmediğim gibi en son dedim ki; "Sen benim sınırının neden aşıyorsun? Bak ben buraya kadar geldim senin sınırlarını aştım mı? sana yanlış ya da kötü söz kullandım mı"? Müslüman sadece kendiyle savaştadır, kendine dua eder. "Zalimi boş verin sen önce kendine bak zalimi zaten Allah görecek" derdi annem. Neden bunu yapıyorsun kötü söz yok tahrik yok ama hepsinin karşılığını veriyorsun. Yaptığınız yanlış.Bu yoldan dönün, dedim. Bu arkana aldığın askerleri alet etme, der demez; arkadan bir askeri ileriye atıldı ve dedi ki; "Daha kaç tane asker ölecek biliyor musun"? dedi. Oradaki askerlerin hepsi bilinçli gelmişti köprünün üzerine. Oradaki askerlerle konuştum net, kararlı ve vicdanlarına dokunarak… Zalimliklerinden, kibirlerinden başka bir şey görmemiş kardeşinizim. "Peki bundan sonra ne olacak? Dakikalar sonra ne olacak biliyor musun?" dedim. Sonra komutan müsveddesi beni kendine doğru çekti ve yanağımın üzerinden elindeki silahla ateş açtı havaya. O Zalim ise; ben de karşısındaki kişi olarak masumum. Masum ise heybetinden, cesaretinden asla ödün vermez. Çünkü Allah resulünden böyle öğrendik. "Seni öldürürüm bak" dedi bende "öldür" dedim. "öldürmek mi istiyorsun döneyim arkamı vur". "Senden mi korkuyorum" dedim. "Senin aklın almıyor mu? Ben buraya niye geldim"? "Sizi anlamaya geldim iyi ki de gitmişim" diyorum. Çünkü içinde bazılarının masum olduğunu düşünebilirdim. Yanağımın üzerinden ateş açtı. O da nasip olmadı. Dedim ki; "Siz yenileceksiniz, ben bunu görürüm görmem ama siz burada yenileceksiniz. Ben buraya geldim sizi ikna etmeye çalışıyorum. Buraya sadece sırt çantamda cep telefonu ile geldim bu mu sizi korkutuyor" dedim. "Senin cep telefonun mu var?" dedi. Ve aldı telefonu beton bariyerlere fırlattı. Komutan müsveddesinin şu sözlerini unutmayın kardeşlerim! "İşte Anneniz sizi

bugünler için doğurdu" dedi. ''Masumu öldürmek için mi doğurmuş" dedim. Ben de telefonu aldım ve karşısına geçtim dedim ki; ''Siz yenileceksiniz ben bunu görürüm görmem şimdi gidiyorum". Cihat böyle bir şeydir zalimin karşısına çıkıp: Sen yanlış yapıyorsun diyebilmektir. Ve asla; Okçular tepesini de terk etmemektir cihat. Arkamdan ateş emri verdi komutan müsveddesi hırsına yeniliyordu çünkü. Sonra ağlama tuttu beni, polis panzerinin arkasına yürürken onlarca kurşun geliyor arkamdan. Yine Rabbim bir tanesini nasip etmedi. Görmek isteyene mucizedir. İnsan topluluğu on dakika sonra gelmeye başladı. Dedim "onlara gitmeyin sizi öldürürler. Bunlar öldürmeye gelmişler. Ne olur gitmeyin!" Biri dedi ki; "Abla kaç kişi öldürürler? 100 mü 200 mü? Biz şahitlik etmeye geldik" Kol kola girmek lazım arkalarından gitmek lazım beni sürekli arkaya itiyorlar. "Abla sana bir şey olmasın" gittiler vuruldular. Kabul edilemeyecek bir sahne. Önce insan olmamız gerekiyor. Yaralıları kurtarmaya giderken bir G3 mermisi ile yaralanıyorum. Kan oluk oluk akıyor. Ama benim gözüm yaralıları kurtarabilmekte.

Öncellikle Allah aşkı, Allah inancı ve vatan millet bayrak sevgisi bizi oraya götürdü. Çünkü şöyle bir söz vardır; "Vatan sevgisi imandandır." Yani imana sahip olamayanlar vatan sevgisinin de ne olduğunu idrak ve tahlil edemezler demek isteniyor. Biz bu düsturla Allah'ın izni ile bu yola çıktık, Allah'ın izni ile zafer inananlarındır dedik ve zaferi Allah'ın izni ile, Allah'ın lütfu kerimesi ile tabii olduk. Çünkü teslim olmak; tabii olmaktır. İnanmak, zoru da başarmaktır. Zalimin mazluma yaptığı en büyük zulüm bu 15 Temmuzda yapılan hain bir saldırı ve sonrasında da yaralanan ve şehit olan kardeşlerim ile bütünleşmiştir. Bu gerçekten bize Allah'ın lütfettiği asra bedel bir gecedir. Diyor ya Hz. Ali (r.a) "Sen cihad için koş karşısına çık ve yaptıklarının yanlış olduğunu söyle bir mümin, mümine aldığı ilk nefesten son nefese kadar cihad neferidir. Konya Merkez İHL öğrencilerine benim tavsiyem; Allah inançlarını iri ve diri tutsunlar. Allah'ı anlamaya çok sevmeye, ondan çok korkmaya , sürekli onu düşünmeye çalışsınlar ve abdest alıp Kur'an-ı Kerim'in herhangi bir sayfasının mealini veya tefsirini okusunlar. Şifa da Kur'andadır. Bereket de Kur'andadır, sağlık sıhhat afiyet de Kur'an dadır. Kur'an diriye yani, bizlere inmiştir. Anlamak bizim içindir. Sadece okuyup geçmek cahilin işidir.

Benim adım her şey olabilir ama soyadım Türkiye Allah'ın selamı üzerinize olsun.

Mesut Zeybek: Öncellikle bir imam-hatip nesli olduğunuzu hiçbir zaman unutmayın. Bu neslin diğer topluluklardan çok farklı bir anlam ifade ettiğini asla unutmayın ve bir imam-hatipli olarak düzenli bir şekilde meal okuyun. Ve unutmayın ki Allah sizleri birey olarak tek tek özenerek yarattı. Hiç kimseye iradenizi kalbinizi ne kiralayın ne de ipotek altına verin.

İLİM BESTEKARLARI

Rahime Ayça ERDİNÇ/10-I

Ben dağları sevdiği için delen Ferhat, ben aşkın binbir türlü cefasıyla yoğrulan Mecnun, ben gök kubbede çığır açan Hazerfen, ben Süleyman Şah oğlu Ertuğrul, ben Konstantin'i fethedip adını yere göğe İstanbul olarak yazdıran Mehmet, ben haritaların erbabı Piri Reis, ben meşhur gezgin Evliya Çelebi, ben Büyük Selçuklu Devletinin Kurucusu Selahattin Eyyubi, ben Malazgirt savaşını kazanıp Anadolu'nun kapılalım ardına kadar açan Alpaslan ve bunun gibi daha nicesini ecdat sayan irfan ordusundaki muallimin demiyle süzülerek hayata ecdadımızın gözüyle bakmaya çalışan ben.

Muallimler ki cahilliğe esaret olmuş gönülleri, ilim çeşmesiyle sulamış, kişileri ben değil biz olmaya yönlendirmiş, eli değil ayağı öpülesi yol gösterici mücahitlerdir. Sonsuz emek okyanusunda ilmek ilmek dokunmuş bir yelken açıp, sabırla karaya ulaşanlardır. Muallimler sadece bugün değil yüzlerce asır için ilim eken kahramanlardır.

Muallimler öncülük sorumluluğu ile ömürlerini ilim mektebine mahkum ederler ve bizler belki de bu gayenin bilinciyle; geçmişte bestelenmiş ve hala biçilmemiş umutları tekrar yeşertebilir ve tüm insanlığı büyük önderimiz Hazreti Muhammet (s.a.v) efendimizin çizgisinde bir araya getirebiliriz.

Bu şevk ve heyecanla; gözlerimi kapatıyorum, düşünmeye başlıyorum yıl 2071;

Anadolu topraklarına gireli 10 asır olmuş, tüm İslam ülkeleri yekvücut, küfre karşı topyekûn bir zafer kazanılmış, hilafetin kabulünden sonra hem fenni hem manevi ilimlerde tüm dünyaya örnek oluşturacak ilerlemeler kaydedilmiş, ekonomik refah sağlanmış, hayırda yarışan insanlar, Osmanlı'da olduğu gibi zekat verebilecek fakir bulabilmek için diyar diyar geziyorlar. İslam birliği teşkilatı dünyanın en büyük ordusunu kurmuş tüm Müslümanlara hizmet ediyor, Mars'a ilk insanı gönderiyoruz, enerji problemi çözülmüş doğal kaynaklar Müslümanlara ücretsiz olarak dağıtılıyor ve Müslümanlar hak ettiği itibarin zirvesinde... Zulüm içinde yaşayan binlerce Müslümanın katledildiği bugünlerde her Müslümanın kaygıyla kurması gereken hayaller...

Bizler bu günleri görür müyüz bilemiyorum ama bize muallimlerimiz tarafından öğretile gelen cihat ruhunu canlandırmak ve en büyük hayalimiz olan Allah'ın dinini yüceltmek için bir dakikamızı bile boşa harcamaktan Allah katında sorumluyuz. Peygamber efendimizin (s.a.v.)" Bir kötülük gördüğünüzde elinizle düzeltin, buna gücünüz yetmiyorsa dilinizle ihtar edin, buna da gücünüz yetmiyorsa kalbinizden buğzedin, ki bu da imanın en zayıf şubesidir." Hadisi şerifinde buyurduğu gibi belki şu anda Müslümanlara yapılan zulme elimizle müdahale edemiyoruz ama var gücümüzle bir olduğumuzu her fırsatta haykırıyoruz.

"Bir insanı kötülüklerden alıkoyup iyiliğe sevk etmek, üzerine güneşin doğduğu her şeyden daha hayırlıdır" sözü muallimlerin icra ettikleri mesleğin ne kadar onurlu ve yüce bir gayeye hizmet ettiğini göstermektedir. Zira ilmin kapısı Hz Ali (R.a.) de buyurmuyor mu ? Bana bir harf öğretenin kırk yıl kölesi olurum…

Çağın en karanlık gecesinin aydınlanmaya başladığı bugünleri yaşıyor olmak; çölün ortasında devesini kaybeden bedevinin devesini tekrardan bulduğu andaki mutluğu yaşarmışçasına bize verdiği mutluluk, aynı ölçüde bizleri eğiten ve bizleri aydınlığa hazırlayan muallimlerin de mutluluğu olsa gerek. Hele hele âlimle zalimin bir birinden ayırt edilemediği bu günlerde davasından ödün vermeyen tüm hocalarımı saygıyla selamlıyor ellerinden öpüyorum...

"Vatan için kendimi feda etmek; sadece can vermek değil, vatan için canlar yetiştirmektir."

ZİFOSLA HARMANLANMIŞ MUHATARA

Meryem KAYSI 9-A

Halâ kızıllığını koruyordu saçları. Sadece karanfil yerine buram buram kan kokuyordu.

"Şimdi nerede insanlar? Modernlikten bahseden batı nerede?" diye bağırmak istiyordu çığlık çığlığa. Ama onu susturan bir şeyler vardı. Ölüm…

Kursağında kalan geleceğiyle göçüp gitmişti bu dünyadan, insanlara sessiz çığlığını duyurmadan. İnsanlar artık yaşayabilirdi. Kimi doya doya kimi bir parça acıyla. Bir parça diyorum çünkü bu kız/oğlan unutulacak. Hiç kimsenin yüreği sonuna kadar acımayacak.

Belki de o kadar umursanılmayacak ki nereli olduğu bile sorulmadan "aman, boş ver, biz kendimize bakalım" denilecek. Sorarım, ey yüreği taşlaşmış yaratılan! Ya bu şehit senin evladın olsaydı? Sızladı mı yüreğin? Bırak sızlasın. Çünkü bu şehit senin evladındı. Unutulmuş, bir bezden daha değersiz gördüğün, belki de senin bitmesin diye uğraştığın, sana, değerli görülen o esanstan daha işe yaramaz sandığın şehit senin evladındı.

"Nereden çıkarıyorsun?" diye hiddetlenme hemen. Hani sana göre herkesin ağzına sakız olmuş bir laf var ya "Hepimiz aynı anne ve babadan geldik." diye, işte oradan çıkarıyorum.

Daha da sızlamıyorsa yumruk kadar taşlaşmış organın, bir çift kelamım daha var sana; Son model spor arabanda gez, günah bataklığı toplumunda gülüş ve katil batıya özenmeye devam et. Kaç doğrulardan sonuna kadar. Ama unutma ki bir gün seni, kaçtığın her şey teker teker bulacak.

YAZ YAĞMURU

Sinem KANSUN 11-L

Sinirden kararmış çehreler görüyorum çevremde. Öfkeden kan kusan topluluklar… Savaş çığlıkları atan önderler… Kudurmuşcasına sağa sola saldıran teröristler… Ve tüm bunların içinde "sevgi" kavramının anlamını arayan bir beden…

Ne lüzumsuz bir bağrış bu? Ne hayasızca bir ölüm! Neymiş derdi? Sınırdan geçirilmeyen mebus mu, yoksa üstüne bomba yağan ulus mu? Nedir bu serinlik? Yoksa bu da batıdan esen soğuk hava dalgası mı? Şimdi kim durduracak bu kanlı savaşı? Biz 15 Temmuz'da öyle yapmadık mı?" diye Suriyeli mültecilerin arkasından sayıp sayıştıran amca mı? Hayır! Bu zulme "dur" diyecek olanlar neslin dostları olacak. Düşmanlığı bir kenara bırakıp sevgiye kucak açmış Allah dostları… Birbirlerine Hakk'ı tavsiye eden Mehmet Akif'in yoldaşı dostlar… Tankın önüne yatıp, silah namlusuna göğüs geren dostlar. Asım'ın nesli dostlar…

Öyle olacak ki bu dostlar şahlanışı olacak alem-i Müslümanlığın. Öyle bir sevgi bağı oluşacak ki yıkmaya ne Avrupa musonları ne de kutup rüzgârları kudret yetirecek. Bu dostluklar öyle çiçekler açacak ki gönlümüzün hazan bahçelerinde, her yer rengarenk olacak.

15 TEMMUZ

Sümeyye Sena GÜRDAL/11-E

Bir vakit hainler, darağacını ellerine almış
Din adı altında vatanın boyuna dolamaya kalkmış
Halk etten siper olup ayaklanmış
Tarihler bu günü 15 Temmuz diye yazmış

Öyle bir vakit ki; küfrün gözü dönmüş
Nice nice mazlumun üzerine yürümüş
Namert yaptığını marifet sanmış
Tarihler bu günü 15 Temmuz diye yazmış

O gün ne 12 Eylül ne de 28 Şubat kalmış
Eline tesbih alan kendini hoca saymış
Velakin küfrün amacı milletin canına kıymakmış
Tarihler bu günü 15 Temmuz diye yazmış

Halisden Demirler kendilerini hiçe saymış
30 kurşun yemiş yine de; Hak yoldan şaşmamış
Kazı bunu tarihe ey şanlı kardeş!
Olma kafirin oyununa ne karga ne de leş!

Vatan bir! Bayrak bir!
Ezan bir! Kitap bir!
Şehadet her an ensemizde misafir
Soysuzluğunu marifet mi sanırsın bire kâfir!

Biz ki Asım'ın nesli
Biz ki hürriyet incisi
Olur muyuz sizin gibi
Soysuzların esiri!

Fotoğraf: Mustafa BİNOL

15 TEMMUZ VE

Ülkemizde sembolik verilen din eğitimi Kur'an ve sünnet yolundan sapmalara, kökü dışarıda olan akımların yaygınlaşmasına neden olmuştur. 15 Temmuz darbe girişimi de dini bilgisi yeterli olmayan kişiler kullanılarak gerçekleştirilmiştir. Bu da ülkemizdeki imam hatiplerin ya da din eğitiminin önemini ortaya koymaktadır.

Paralel yapı ve benzeri oluşumların halk arasında zemin bulmasındaki esas nedenin eğitim sisteminde doğru ve yeterli verilmeyen dini, tasavvufî eğitim-öğretim olduğu aşikârdır. Bunun göstergesi de paralel yapının içinde imam hatip mezunlarının olmamasıdır. Çünkü paralel yapı İmam Hatipliyi kandıramamış yeterli dini bilgiden uzak insanları amacını gerçekleştirme adına kullanmıştır. Dini tasavvurları altında tutan kökü dışarıda bu birbirinden farklı gruplar inanç bozuklukları oluşturmanın yanında FETÖ gibi terör oluşumlarına dönüşmüş ve yabancı güçler tarafından ülkemizi ele geçirmek için kullanılmıştır. Bu grupların kontrolsüz olması yabancı güçlerin bu boşluğu ülkemiz aleyhine kullanmalarına neden olmuştur. Devlet bu konuda üzerine düşen görevi eksiksiz yapmalıdır.

Bu konuda en temelde yapılması gereken, bu zararlı oluşumların halk arasında zemin bulmasına engel olmak için; devletin fertlerine doğru din ve tasavvuf ilmini devletin kendisinin vermesidir. Bu amaçla ilk olarak eğitim sistemi ele alınmalı, Kur'an ve sünnet çevresindeki din eğitimini sadece imam hatiplerde değil, diğer liselerde de yeteri kadar vermelidir. Devlet, Milli eğitimde gerekli değişiklikleri en kısa sürede yapmalıdır. Bu yolla geleceğin teminatı olan gençlere din esaslarını açıklamalı, Peygamberin (Sallalahu Aleyhi ve Sellem) yolunu izlemeleri, Kur'an ve sünnete bağlanmaları ve ashabın yolundan gitmeleri için gerekli olan temel eğitimi vermelidir. Eğitim sisteminde bu şekilde yapılan değişikliği ile yeni yetişen neslin bölünüp, zararlı yollara gitmemeleri, kendi heva ve heveslerine uyup şaşırıp sapıtmalarına engel olunacak ve de FETÖ gibi terörist gruplara cemaat olmalarının önüne geçilmiş olunacaktır.

Bu doğrultuda verilen eğitimle ilmin esası ve kaynağı olan Kur'an ve sünnete hizmet edecek nesiller yetiştirilmelidir. Sonuçta bu neslin kurtuluşu Kur'an ve sünnet eğitiminin sadece imam hatiplerde değil, her eğitim kurumunda yeterince yer bulmasına bağlıdır.

Zaten temelde toplumda yaşamakta olan bölünme ve gruplaşmalar şeklinde kendini gösteren ihtilafların Kur'an ve sünnet çatısı altında birleştirmeyi gaye edin-

İMAM HATİPLER

Rabia KÜÇÜKYILDIRIM 11-M

melidir. Ülkemizdeki her kesimden insanlar Kur'an ve sünnette birleşmeli, ayrıştırıcı olmamalıdır. Bu gruplar insanları kendi yoluna değil, Kur'an ve sünnete davet etmelidir.

Çünkü Kur'an ve sünnetten başka yol yoktur. Peygamber Efendimiz (Sallalahu Aleyhi ve Sellem) bir hadis-i şerifte:

"...İsrail oğulları, yetmiş iki fırkaya ayrıldı. Benim ümmetim ise yetmiş üç fırkaya ayrılacaktır. Onlardan biri hariç, hepsi de cehennemdedir. Bu hadisi rivayet eden Abdullah b. Amr: *"Onlar kimlerdir ya Rasûlallah?" diye sordu. Allah Rasûlü (Sallalahu Aleyhi ve Sellem) de: "Benim ve ashabımın yolu üzere olanlardır." Diye buyurmuştur.* (Tirmizi).

Bu hadiste belirtildiği üzere bu ülkenin her bir genci tek bir bayrak altında birbirini dışlamadan Kur'an ve sünnet yolunda, İslam çatısı altında bir ve beraber olmak zorundadır. Kur'an ve sünnete sarılarak bir ve beraber olunmak zorundadır. Kur'an ve sünnete sarılanlar kurtulacaklardır, başka bir yol da yoktur. İşte bundan dolayı Rasûlullah'ın (Sallalahu Aleyhi ve Sellem) getirdiği ve sahabe, tabiin ve en güzel şekilde onların izinden gidenlerin tatbik ettiği gerçek İslam tanıtılmalıdır.

Bu tanıtma ile dini ve tasavvufi zemini sağlam olan genç nesillerin paralel yapı ve benzer oluşumların tuzağına düşmelerine engel olunacaktır. Değilse bu boşluk FETÖ terör örgütü örneğinde olduğu gibi dış güçler tarafından doldurulmaya devam edegelecek ve yeni 15 Temmuz'lar yaşanmaya devam edecektir.

Toplumun geleceğini aydınlatacak olan gençliğimize din eğitimi çok iyi aktarılması gerekmektedir. Çünkü bu eğitimin verilmemesi gençlerimizin dini ve manevi değerlerden uzak yetişmesine, paralel yapı ve benzeri zararlı, sapık yollara düşmelerine sebep olabilecektir. Bu nedenle artık imam hatiplerin eğitimdeki gerçek değeri anlaşılmalıdır.

Eğitim sistemimizin vermediği din eğitiminin, zararlı olan akımların vermesi sonucunda toplum ve ülke bir nevi uçurumun eşiğine itileceğinden ülkemizdeki her tür ve derecedeki okullarda yeterli dini eğitim verilmelidir. Çünkü kendi dinini öğrenmeye sadece imam hatipli öğrencinin ihtiyacı yoktur, bu ülkenin tüm gençlerinin ihtiyacı vardır. Devletimiz bu konuda gerekli her türlü çalışmaları yapacak ve inşallah bu güzel ülkemizde 15 Temmuz'lar bir daha yaşanmayacaktır.

HER DEM ZAFER

Eda BÜYÜKAĞAÇCI/10-A

16 yıllık ömrümde unutamadığım tek gece. Ölene kadar da unutmayacağım. FETÖ denilen ihanet çetesi, kendilerine yakışan şekilde haince planlar yapmışlardı. Ülkemize askerî darbe yapacaklardı. Takvimler Temmuz'un 15'ini gösterirken cuntacılar ilk hareket olarak güzeller güzeli İstanbul'umuzun simgesi Boğaziçi Köprümüzü ve Fatih Sultan Mehmet Köprümüzü tuttular. Köprüde asker kıyafetine bürünmüş teröristler dolmuştu. Aynı esnada Ankara semalarında alçak düşman, bizim F-16'larımızla alçak uçuş yaptı. Bunlar yetmezmiş gibi TRT'yi ele geçirip spikere silah zoruyla bildiri okuttular. Spikerin; "Türk Silahlı Kuvvetleri yönetime el koymuştur" derken yüzünde oluşan o korkulu ifadeyi Türkiye'deki çoğu kişi yaşıyordu. Ama sonra Cumhurbaşkanımız çıktı. Çıkın dedi. İradenizi koruyun halkın gücünden üstün bir güç görmedim dedi. İşte o an, herkesin yüreğindeki korkunun yerini iman aldı. Korkusuz, yüreği iman dolu milleti kim alt edebilirdi ki. Vatandaşlarımız tankların etrafını sardılar. Hep bir ağızdan "Allahuekber!" nidâları yükseliyordu. Türkiye'min dört bir tarafında salalar okunmaya başladı. Müezzinlerin o güne kadar böylesine acıklı okuduklarını hiç duymamıştım. Silahını halka doğrultmuş asker elbiseli teröriste bağırıyordu bir genç; "Dur! Sen bizim askerimizsin!" Bu üniformalı teröristler, masum Mehmetçiğimizin adını lekelemeye çalışıyordu. Şehitlerimizi vermeye başlamıştık. Şehadet ateşiyle yanan vatan âşıkları "Kelime-i Şehadet" getir, gerisi kolay diyerek cesaret veriyorlardı birbirlerine. Diğer yandan sözlüsünden helallik istiyordu bir delikanlı. Vuslatımız ahirette olsun. Vatan olmazsa vuslat neye yarar diyordu. Hepsi birbirinden değerli şehitler verdik, gazilerimiz oldu. O şehitlerden biri var ki adını duyunca gözlerimin dolduğu ama bir yandan da gurur duyduğum, işin sonunun şehadet olduğunu bilerek, korkusuzca baş hainin alnının ortasından vuran Ömer Halis Demir. Bu vatan ona minnettar! Diğer yandan iradesini korumak için çıkıp, şehit olan taze delikanlı Abdullah Tayyip Olçok. Bu vatan ona minnettar. Darbe girişiminde şehit verdiğimiz 249 şanlı Türk evladı. Bu vatan size minnettar! Bu vatan sizi unutmayacak! O hainler ise bedelini ödeyecekler!

Sayın Cumhurbaşkanımız, bir konuşmasında aşkı; sevdiğinde yok olmak olarak tanımlamıştı. Ne mutlu size ki siz vatana aşıklar olarak sevdiğiniz vatan uğruna yok oldunuz. Gözünüz arkada kalmasın. Çünkü; Türk Gençliği böyle hainlere ve Müslüman kanı, masum insan kanı dökenlere hadlerini bildirecektir. Cumhurbaşkanımızın otelini basan, Org. Hulusi Akar'ı kaçıran, meclisimize bomba atma cüreti gösteren, şanlı bayrağımıza yeniden kan bulaştıran hainler bedelini çok ağır ödeyeceklerdir! Onlar korkacağımızı sandılar ama yanıldılar. Türkler cenk meydanını asla hainlere bırakmaz. Onlar yeneceklerini sandılar ama yanıldılar. Bizi kimse yenemez. Al bayrağın dalgalandığı her yerdeyiz. Biz Hz. Muhammed (s.a.v.)'in övgüsünü almış asil, şerefli milletiz! Bir avuç darbeciye irademizi teslim etmedik, etmeyiz! Biz Allah'tan başka kimseye boyun eğmeyiz! Dedesinden torununa, işçisinden patronuna, köylüsünden şehirlisine tek yürek tek millet olduk. İhanet çetesi ülkemizi parçalamak isterken birbirimize daha da bağladı. Türkiye 15 Temmuz gecesi tüm farklılıklarını geride bırakarak birleşti. Darbe girişimi başarıyla püskürtüldü. Bize, özellikle gençlere kutsal bir görev düşüyor. 15 Temmuz gecesi yazılan bu tarihi unutmamak ve unutturmamak, o günkü kardeşliğimizi bozmamak. Biz böyle olursak bizim önümüzde kimse duramaz.

Her dem zafer nasip etsin yaradan…

15 TEMMUZ

Rümeysa ÇETİNKAYA/9-G

Karanlık gecenin, sisli perde arkası...

Gökte arş kubbe, yerde şehadete yalvaran ruhlar ...

Al bayrağa sarılı miras uğrunda gözlerini kapayan otuz kuş...

Soğuk ihanet rüzgârları çoktandır esiyor, kaderin üstündeki güce meydan okuyorlardı kendilerince. Ne yapsalar boş... Unutuyorlardı: "Göklerden gelen bir karar vardır."

Yazın ortasında yaşadık zemheri soğuğu. Yüreğimize sıcak gecede kor düşürdüler. Ve o kor yüreğimize unutulmayacak izler bıraktı.

Tarih: 15 Temmuz. İhanetlerini dilden dile dolaşan yüce destana, hain olarak eklettikleri gece...

İhanet kadar acıtmazdı sıkılan mermi, bedenleri delip geçen birkaç kurşun...

Namlu üstüne doğrultulsa korkar mı sandılar bu milleti? Biz bu günlere ne mermilere göğüs gererek geldik. Ne acılara, ne sıkıntılara katlanarak kurduk bu devleti. Üstüne sürülen tanktan kaçar mı; sürüklendiği karanlıktan korkar mı sandılar bu milleti?

Şehadet aşkıyla yanıp tutuşan bedenler akın etti o gece, kanla yazılmış tarihin kanlı sokaklarına. Vatanın emrindeydi hepsi, tek yürek, tek bayrak, tek millet.

Zaman kavramı yoktu o gece. Şu an yoktu. "Ne olacağız?" endişesi yoktu. Yarın, dün, gelecek... Hiçbiri...

Cezasız kalmayacaktı hiçbir kuvvet. Halkın üstünde bir güç yoktu.

Sonu ne olursa olsun girdiğimiz bu davada, kelimelerin anlamını yitirdiği boşlukta birlikte savaştık -ve devam ediyoruz- bağnaz ruhların bedene hapsolmuş halleriyle.

Bu uğurda canını feda edenlerimiz oldu, vatanı uğruna canını hiçe sayanlarımız. Gözü yaşlı analar, anne babasının ardından ağlayan evlatlar..

Karanlık soyutlanıp aydınlandığında, güneş kararıp ışık saçmadığı anda, kaybolan yıldızlardan biri belirdi gözümüzün önünde. Ve sonra gün ağardı, ay parladı. Tüm karanlığa şahit olan sema bu kez de otuz kuşa şahit oldu.

Günün adı, 15 Temmuz... Gün, halkın zafer günü...

TOPRAĞA DEĞİL KALPLERE GÖMÜLDÜLER

Amine AKKUŞ/9-F

Selam olsun vatan uğruna kendini feda edenlere,

Selam olsun kanları gül kokan, kokusu vatanı saran şehitlerime

Ey cennette efendimin komşuları şehitlerim,

Duydum ki size bir mektup yazılacakmış. Hangi sayfalar, hangi cümleler hangi kelimeler sizi anlatabilir.

Sizler ki, vatan uğruna candan, anadan, yardan, evlattan bir hilal uğruna vazgeçip topa, tüfeğe, mermiye karşı dimdik duran yiğitlersiniz.

Sizler ki, yaşamak varken, vatan uğruna ölmekten korkmayan şehitlersiniz.

Sizler ki, vatan için yaşayıp vatan için ölenlersiniz.

Sizler ki, asırlar önce şehit kanıyla yoğrulan bu toprakları asırlar sonra yine yeniden yeşertenlersiniz.

Sizler ki, bizler rahat uyuyalım diye ebediyyen uyuyan kahramanlarsınız.

Sizler ki, vatanınız uğruna kendi baharlarınızdan vazgeçip, vatanınıza yeni baharlar hediye edenlersiniz.

Sizler ki, şehitler serdarı Hz. Hüseyin'in, Uhud'un şehidi Hz. Hamza'nın, Çanakkale şehidi Seyit Onbaşı'nın yolundan yürüyen, o zamanki gibi tek siperi iman gücü ve vatan sevgisi olan insanlarsınız.

Sizler ki, 14 Temmuz'da çocuğumuzun bilmediği ama 15 Temmuz'da kalplerimize taht kuran, tarihe adını altın harflerle işleyen mucize insanlarsınız.

Sizler ki, yediden yetmişe, isminiz geçtiği zaman kalp titreten ve göz yaşartan vatan sevdalılarısınız.

Sizler ki, vatanı yüreğinizdeki kandillerle aydınlatıp gittiğiniz gibi ahireti de nurunuzla aydınlatacaklarsınız.

Sizler ki EY ŞEHİDİM, TOPRAĞA DEĞİL KALPLERE GÖMÜLDÜNÜZ. BİLİN Kİ, SONSUZA KADAR KALPLERDEDİR YERİNİZ.

ŞEFAATİNİZE NAİL OLMAK DİLEĞİYLE…

15 TEMMUZ

Zor gecenin ardından,
Döküldü her yerden kan.
Ağıtlar dört bir taraftan,
Bunu yaptıranda acaba var mıydı vicdan.

Güne terörle uyanmak,
Bir annenin gözyaşına katlanmak.
Dünyanın en kötü ve en acı işi,
Vatan hainlerini bulmaya çalışmak.

Korkmadan sokaklara çıkmak,
Her gece vatan için nöbet tutmak.
Her insana nasip olmaz,
O gece vatan için şehit olmak.

Dost yüzlü düşmanlara inat,
Direndik, zorluklara göz yummadan.
Din, dil, ırk ayırmadan,
Bizdik en güzel vatan.

Bir de öyle biri var ki o geceden,
İlk kurşunu atan hiç çekinmeden.
Öleceğini bile bile hiç tereddüt etmeden.
Adı Ömer Halisdemir,
Vatanın en cesur yiğitlerinden.

81 il ayaklandı,
Bu darbeyi bastırdı.
Darbeye darbeyle karşılık verip,
Adını tarihe yazdırdı…

Hatice Büşra GÜLHAN 10-C

ESARETTEN KURTULUŞ

Sabriye Serdem KONUK / 11-M

Binlerce yıldır halklar çeşitli yönetim şekilleri ile yönetilmiştir. Yönetim şekillerinin en iyisinin demokrasi olduğu görülmüştür. Halkın çoğunluğu kimi seçerse ülkeyi o yönetir, azınlık çoğunluğa uyar. Kural budur. Ama bir yönetim şekli olan demokrasi Türkiye'de çoğu zaman darbeye uğramıştır. Halkın hakkı ihlal edilmiştir. İlk 1960 yılından başlayan demokrasiye darbe, 1980 darbesiyle devam etmiş, 15 Temmuz darbesi ile de son noktayı koymuştur. Peki 15 Temmuz gecesi bize neler öğretti? Bize yaşatılanlar neydi? İşte esaretten kurtuluşumuz...

Gecenin karanlığı üzerimize çökmüştü. Sessiz ve durgundu. En uzun geceyi yaşayacağımızı nereden bilebilirdik? Nereden bilebilirdik bu hainlerin yakamıza yapışabileceğini...

Bu ülkemizin üzerine oynanan bir oyundu. Halkın malıyla halkı vurmak da neydi? Tanklarla, füzelerle ülkenin meclisini vurmak, başkomutanını öldürmek hangi üst aklın oyunuydu? Ama hesaba katmadıkları bir şey vardı. Bu kalleşçe oyunun oyuncak askerleri olduğu kadar, bu vatanı canı pahasına koruyacak olan insanları vardı. Fatih Sultan Mehmet'in torunlarını hesaba katmamışlardı. Bu yüce milleti basite indirgemişlerdi.

15 Temmuz izi silinmeyecek bir gece bizim için. Unutmayacağımız, unutturmayacağımız bir gece. Nice mücahidin Hz. Hamza gibi bu ülkeyi kurtardıkları gece.

Ülkemizin büyüdüğünü gören dış güçler ve onların maşaları iş birliği yapıp bu ülkeyi yıkmak istediler. Çünkü İslam aleminin dirildiğini ve bir ümmetin dirilişini gördüler. Her türlü oyunu kurup, iftira attılar. Ama güçleri yetmedi, tekrar deneseler bile yetmeyecek. Çünkü karşılarında bir değil binlerce Ömer Halis Demir vardı. Bir ölüp binlerce dirilen nice yiğitler vardı.

İşte, ülkemizi bölmek isteyenler millete kurdukları tuzağa kendileri düştüler. Dirlik içinde olacağımızı, birlik içinde bu zorlukları göğüsleyeceğimizi bilemediler.

Unuttukları bir şey vardı. Bu ülkede ben diye bir şey yoktu, biz vardı. Biz ecdadımızdan korkmamayı, dik durmayı, kararlı olmayı, yedi düvel gelse 'Allah bize yeter' demeyi öğrendik.

Bize Kur'an der ki La tahzen, korkma, üzülme, ye'se düşme.

Bizim kitabımızda umutsuzluk yok, dinimizde bezginlik yok.

Biz korkmadık, dik durduk, inandık.

Allah'tan başka galip yok dedik, meydanlara indik.

Gece nöbette durduk, gündüz işimize koştuk.

Çünkü biz inanıyorsak galibiz.

İnanıyoruz ve dua ediyoruz.

İnşallah 2023'e kadar binlerce Ulubatlı Hasanlar yetişecek, 2053'e kadar Fatih Sultan Mehmetler yetişecek, 2071'e kadar Sultan Alparslanlar yetişecek ve bu şanlı millet yeniden dünya lideri olacak, yeni Türkiye'yi inşa edecek.

Rabb'im,

Milletimize zeval verme,

Birlik ve beraberliğimizi bozma.

AMİN

İNSANLAR UYKUSUNDA DEĞİL, SOKAKLARDA BU GECE

Kezban ÇETİN 11-F

Saat 2.46…

Sokaklar sessiz olurdu bu saatlerde. İnsanlar sessiz, gece sessiz… Bir farklılık var bu gecede, insanlarda, Konya'da, Adana'da, Ankara'da, İzmir'de, İstanbul'da, askeriyede… Türkiye'de bir farklılık var bu gece. İnsanlar bir hayli değişmiş. Saçma sapan nereye gittiğini bilmeden, tasmasından asılan köpek misali çekildiği yere giden, yediği kaba pisleyen; vefa, vatan, bayrak, ezan bilmezlerle dolmuş etrafımız. Bizim askerimiz; bizi, milletini vurur hâle gelmiş. Yırtık çarığıyla savaşan millet yerini, acımasızca insanları katleden, yüzüne tükürülmesi gereken hainlere bırakmış.

Bu gece siyah değil, albayrakla donanmış. Bu gece sessiz değil, "Vatanımı Seviyorum" bağrışlarıyla şenlenmiş. Bu gece insanlar uykusu yerine, sokakları tercih etmiş. Bu gece; gece lambaları yerine eller açılıp coşkulanmış. Bu gece umursamaz değil, hainlere had bildirmek için hırslanan, coşkulanan milleti Türkiyemin güzelliğine güzellik katmış… Bugün cesaret günü, vefa günü, uyanma günü, sokağa çıkma günü, birlik olma günü… Bugün unutanlara, Türkiye insanlığının ne kadar güçlü olduğunu hatırlatma günü!..

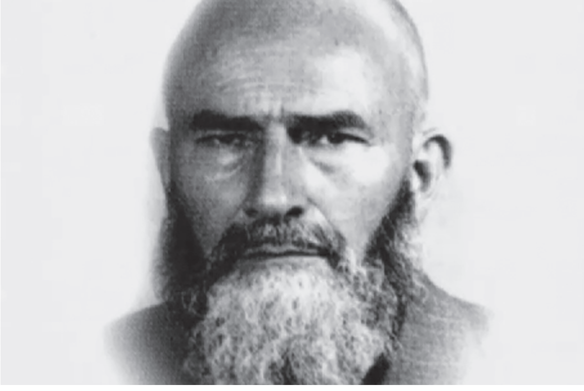
Ve saat 3.02…

Kulağımda çınlayan korna sesleri. Bıraksalar atlayacağım sokaklara, sesimin en üst mertebesiyle, yurdumu ne kadar sevdiğimi haykıracağım tüm insanlığa…

Ki kimse duymasa da ben biliyorum.

"EY TÜRKİYE SENİ ÇOK SEVİYORUM."

Bizden Kısa Kısa

Vefat yıldönümünde Hacıveyiszade'yi anma programı düzenlendi.

Okulumuzdan kar manzarası.

YGS moral motivasyon programı.

Okulumuz pansiyonuna yangın merdiveni yapıldı.

Artık cuma namazlarını A Blok mescidinde kılıyoruz.

Çanakkale programımız.

12 Mart İstiklal Marşı ve Mehmet Akif Programı.

Şivlilik dağıtımı geleneğimizi bozmadık.

Öğrenci veli ve ilçe yöneticilerimizle sabah namazı buluşması.

Hepimiz yoldayız E-Twinnig projemizle ses getirdik.

15 TEMMUZ DESTANI

Amine ÖZKAN 9-G

"Gelecekte adım seslerimiz olsun istiyorsak geçmişimizi iyi bilmeliyiz." der annem. Henüz 13 yaşında olduğum için bunu çok iyi anlayamıyordum. Ta ki 15 Temmuz akşamına kadar…

Benim için sıradan bir Cuma akşamıydı. Ailemle evdeydik. Babama bir telefon geldi. Amcam; "Abi televizyonu aç, asker köprüyü kapatmış." dedi. Televizyonu açtık. Annem ve babam tedirgin bir ifadeyle "Yok ya olamaz olamaz cesaret edemezler" diyordu. Annemin ilk sözü "Allah'ım bu millete bir darbe daha yaşatma" oldu. Ben darbeyi daha önceden duymuştum. Ama neler olurdu bilmiyordum. O sırada annem gözyaşlarıyla hepimize döndü, ablama ve bana "Haydi abdest alın secdeye kapanın, tüm gücünüzle dua edin." "Allah'ım bu milleti, bu devleti ve devlet başkanımızı tüm ümmetin umudunu korusun" dedi.

Evet ben görmemiştim darbeyi. Ama bir milletin yükselişine, özgürlüğüne, haklarına, sesine, fikrine, ta kalbine saplanan bir bıçak olduğunu tahmin ediyordum. Odanın içinde hepimiz oturuyorduk. Birden televizyonda TRT'nin spikeri bildiri okumaya başladı. Onun dudakları titrerken biz de titredik. Annem ellerini açtı "Allah'ım cumhurbaşkanımızın sesini duyur bize, bir ses Allah'ım." dedi. Arkadaşlarını aradı, "Gerekirse imam hatip mezunları olarak sokağa çıkalım, artık bu millet eskisi gibi sineye çekmez. Devletini, vatanını, bayrağını, kendi seçtiği cumhurbaşkanını korur" dedi. Hepimizi saran titreyiş bir anda yerini heyecana deli gibi atan bir kalbe bıraktı. Babam hepimizi yedi yaşındaki kardeşim de dahil olarak "hadi çıkalım" dedi. Tam o sırada cumhurbaşkanımız konuştu: Sokağa inin, vatanımızı, bayrağımızı, haklarımızı koruyun.

Bütün tereddütler, acabalar bitmişti. Sokağa çıktık, merkeze yaklaşırken sanki bir kıyamet sahnesi gibi tüm şehir arabalardan da yaya olarak da heyecanla bağırıyordu. "Bu vatan bizim, vermeyeceğiz, reis dayan seninleyiz."

13 yaşındayım, hayatımda gördüğüm en büyük coşkuydu. Aynı anda dua edip, gözyaşı döküp, aynı anda bağırabiliyorduk. Ve sabah ezanlarına kadar beklediğimiz o meydanları bir ay terk etmedik.

Bu millet destan yazmaya alışmış bir milletti. Çanakkale'de, Sakarya'da, Plevne'de ta Viyana kapılarına uzanan seslerimiz vardı. Karadan gemileri yürüten ataların, demirden tankların önüne yatan evlatları vardı. Silahların önünde tüm namlular kendine çevrilmişken başı dimdik korkusuzca duran annelerimiz vardı. Üzerine kurşunlar yağarken meclisin önünde kalkan olan gençlerimiz vardı.

Tarihte okuyorduk. Düşman, ismi ne olursa olsun her dönem bizi yıkmak için içimizden gafilleri kendi çıkarları uğruna yandaş bulabilmişti.

Yine aynı şey oluyordu. En büyük düşmanlarımız adaletin içine, polisin, eğitimin içine kadar soktukları yandaş düşünceleriyle bu milletin kalbine nişan almışlardı. Meclisimiz, milletvekillerimiz içindeyken bombalanıyor, cumhurbaşkanımız havada ve karada kuşatılıyor, millet hedef alınıyordu.

Türkiye'nin elma, mandalina üreticiliğinden kendi tan-

kını, kendi uçağını, sanayisini, endüstrisini ürettiğini gören düşmanlarımız buna tahammül edemiyorlardı. Gençlerimiz üretiyor, kadınlarımız, erkeklerimiz güçlü bir ülke uğrunda cumhurbaşkanımızın, devletimizin arkasında kenetlenmiş bir şekilde duruyordu. Tüm dünya yardım çığlıklarına yetişmeye çalışan, mazlumun sesi, zalimin korkusu olan bu cesur millet ve milletin başı düşmanlarımızı korkutmuştu. İçimizdeki hainler ve yardımcıları kendi halkının üzerine kurşunlar yağdırdı.

16 Temmuz sabahı.. Güneşin ışıkları sadece dünyamızı değil; gecenin sonuçlarını da aydınlatmıştı. Tam 246 şehit binlerce yaralı ve gönlü imanla, coşkuyla atan bir millet… Vatanları için kendini feda eden ve şehitlik şerefine eren bu yiğit insanları diğer şehitlerimiz gibi unutmayacağız… Unutturmayacağız… Her fatiha okuyuşumuzda onlara ve ailelerine bir pay göndereceğiz. Bu milletin her ferdi onlar gibi hiç düşünmeden şehit olmaya hazırdı. Nasip kardeşlerimizinmiş… Herbirinize binlerce duamız var. Kahramanlık destanlarınız ağızdan ağıza dolaşacak ve siz cennetten gülümsemeyle buna şahitlik edeceksiniz.

Sizlere söz veriyoruz… Bu milleti uyutmaya çalışanlar 15 Temmuz'da bir aslanın asla uyumayacağını gördüler. Artık; bir diriliş, bir uyanış vakti… Damarlarımıza, göğsümüze işlemiş imanla daha çok çalışacağız, daha iyiyi daha güzeli millet uğruna üreteceğiz. Nerede bir "ah" olsa nasıl merhem oluruz diye düşüneceğiz.. Ve binlerce yıllık geçmişimizle geleceğe sağlam adımlarla koşacağız. Uğruna canlarımızı verdiğimiz bu vatan, bu millet, bu bayrak asla düşmanın oyuncağı olmayacak. Milletin seçtiğine saygı duymayı öğrettik, öğreteceğiz…

15 Temmuz daha güçlü bir Türkiye'nin miladı olacak. Bu milletin evlatları olarak sizlere sesleniyoruz. "Ey Dünya! Duyduğunuz ayak sesleri değil, geleceğin mimarları olan Türkiye evlatlarının yürek sesleridir…

ZAFER GÜNÜ

Ezgi KÜÇÜKKELEŞ /9-G

Kim bu cennet vatanının uğruna olmaz ki feda?
Şüheda fışkıracak toprağı sıksan, şüheda!
Canı, cananı, bütün varımı alsın da hüda,
Etmesin tek vatanımdan beni dünyada cüda.

Ne güzel yazmış Mehmet Akif Ersoy ve eklemiş "Allah bu vatana bir daha İstiklal Marşı yazdırmasın" diye. Rahat uyu ey şair bu güzel vatanımın toprağında. Allah'ın izniyle bir daha yazılmayacak İstiklal Marşı ve yazdırmayacak yurdumun güzel insanları.

Allah kimseyi vatanından etmesin. Beni bu eşsiz vatanımdan kim yoksun bırakabilirdi ki, kim oynamaya cesaret eder, kim aklından geçirebilirdi ki böyle bir şeyi? Bu kadar eski tarihe dayanan destanlar, kazanılan zaferler, savaşlar, verilen nice canlar... Kimin buna yüreği yetebilirdi ki? Zaten yetmedi, yetmeyecek. Kıyamete dek, son bir nefes kalana kadar bile ay yıldızlı bayrağı kimse indirmeyecek.

Kimsenin buna gücü yetmeyecek.

Kimsenin gücü Allah'ın gücünü geçmeyecek.

Kimsenin gücü bu vatana yetmeyecek.

Kimsenin gücü bu imanlı halkın gücüne yetmeyecek.

Benim ninelerim, dedelerim vermedi bu vatanı, bundan sonra da torunları vermeyecek.

Temmuz akşamlarından biriydi. Herkes için normal bir gündü. Kiminin doğum günü, kiminin ölüm günü, kiminin düğün günüydü belki de. Ama herkes için değişmeyen tek şey vatanın zafer günüydü. Hayat normal akışındayken bir anda yaşananlar hepimizi kahretti. Biz çok darbeler yedik, biz sırtımızdan çok vurulduk. Ama hiçbiri bu kadar acı değildi.

Niye mi? Çünkü televizyonu açtığımızda karşımızda duran bizim askerimiz, ateş ettikleri silahlar bizim silahlarımızdı. İnanılır gibi değildi. Beynimizde şimşekler çakıyor. Olması imkansız diyorduk. İmkansızların altında yatan gerçekler vardı. Tamam ellerindeki silahlar bizim silahlarımız, tanklar bizimdi ama askerler bizim değildi. Hiçbir Mehmetçik, hiçbir asker, bu vatan toprağında doğan hiçbir insan bunu yapamazdı. Müslüman, müslümana silah çekmez, kardeşini vurmaz, haince saldırmazdı. Bunlar müslüman, bunlar asker, bunlar insan olamazdı. İnsan kardeşine böyle haince davranamazdı.

Ve nihayetinde başaramadılar, başaramayacaklar da. Çünkü hiçbir yerde görülmedi böyle hain bir plan, hain bir tuzak. Sokaklar ezan, sala, tekbir sesiyle dolmuştu.

"Allah'ım ne oluyor? Ne yaparız, nasıl yaşarız vatansız?" diye düşünüyorduk. Herkes tek yürek, tek millet olup sokaklara dökülmüştü çoktan. Kimisi çoktan vurulmuş yatıyor, kimisi kardeşinin kucağında yaralı bir şekilde, bir yerlere taşınıyordu. Ama tek bir dua vardı dillerde: "Allah düşmana fırsat vermesin, Allah bizimle beraberdir."

Ve beklenen oldu. Zafer bizimdi. Komutanımdan aldığı emirle Kahraman Ömer Halis Demir tek kurşunla düşmanı yere serdi. İnsanlar çığlık çığlığa sokaklarda. Kimi eliyle havadaki ateş saçan F16'ları korkutuyor, kimi tankların önüne yatıyor, kimi de silahların karşısında duruyordu. Bunların hepsi; bu vatan için, bu millet için, bu toprak için. Gözünü kırpmadan, evindeki çoluğunu çocuğunu düşünmeden çarpışıyordu, vatan hainleriyle. Çünkü bilmiyorlardı ki bu vatan kolay kazanılmadı, kolay da verilmeyecekti. Bizlere emanet bu vatan, bizden sonra gelen yavrularımıza emanet edilecekti.

Belki binler, on binler, yüz binler gitti bu vatan için ama vatan gitmeyecekti, gitmedi. Nice gelinler kaldı eşlerinin ardında, nice analar gözü yaşlı, yavrularının ardından ağladı ama vatan kalmadı düşmana. Bunlar, bunu hesaplayamadı, kafaları sarmadı, zihinleri almadı. Bu millete silah çekmek de ne, üzerine tanklar sürmek de ne, üstlerinden ateş açmak da ne. Hiçbiri engel olamadı, olamayacak. Bu vatan verilmeyecek. Bir kez daha anladılar.

Kötü günün ardından herkes çok hüzünlüydü. Ama; dimdik, ayakta bir gururla başladık bu güne. 15 Temmuz zafer günüydü. Torunlarımıza anlatılacak, düşmanın aklını başına getirecek bir gündü o gün.

Kimi eşsiz, kimi babasız, kimi yavrusuz, kimi kardeşsiz uyandı o güne. Ama en şereflisi vatanında uyandı o güne. 15 Temmuz kahramanları sayesinde. Tek hüznümüz sizlerin yanımızda olmayışıdır. Ama inanıyoruz sizler ölmediniz. Şehit edildiniz. Şehitler ölmez. Bizleri görüyorsunuz. Bizimle berabersiniz. Sizin kahramanlığınız hep anlatılacak, hep hatırlanacak, bizlere örnek olacak.

15 Temmuz bütün aklından kötülük geçen düşmanlara ders oldu. Gördüler Hakkın gücünü, halkın gücünü. Kimse artık böyle bir şeye cesaret edemeyecek. Kimse de buna fırsat vermeyecek.

15 Temmuz zafer günüydü. Yüz askerin şehit düştüğü, bin askerin de doğduğu zafer günüydü.

Allah bu vatana bir daha böyle bir acı yaşatmasın!

Verme, dünyaları alsan da, bu cennet vatanı.

Fatıma Ceyda ÇAĞAR/ AND 11-N

"Allah yolunda öldürülenlere 'ölüler' demeyin. Aksine onlar diridirler ancak siz fark edemiyorsunuz" diye buyruluyor, Bakara suresinin 154. ayetinde. Burada bizlere verilen müjdeyi fark edebilmek çok mühimdir. Yüzyıllardır Türkler bu kutlu şerefe nail olabilmek için, dinlerini ve ülkelerini tereddüt nedir bilmeden koruyorlar. Çanakkale Savaşı'nda bile bile ölüme yürüyen dedelerimiz, son yıllarda baş gösteren PKK'ye hayatı zindan eden askerlerimiz, 15 Temmuz 2016 gecesi tanklı hainlere görebilecekleri en büyük savunmayı gösteren vatandaşlarımız… Şehadet şerbetini kana kana içmek hepsine nasip oldu.

Düşmanlar; bizim saflarımızdaki vatan evlatlarını şehit ettikleri zaman, kârda olduklarını sanıyorlar, çünkü şehitlik makamının yüksekliğini görmeye boyları yetmiyor, şehitlik mertebesinin parlaklığını görmeye aciz gözlerinin faydası yok! Son nefeslerine kadar cennet vatanımız için savaşmak göze alınıyor askerlerimiz, polislerimiz, sıradan vatandaşlarımız tarafından bile. Bir karış toprağı vermemek için her türlü zorluğa göğüs gerer bizim milletimiz. Ne kadar dolaşırsanız dolaşın, bu vatan sevgisi başka hiçbir millette görülmez.

Çoğumuz vazife bildik 15 Temmuz darbe girişiminden sonra nöbet tutmayı sokaklarda, boş bırakmamayı meydanları, "namaz uykudan daha hayırlıdır" çağrılarına kadar şehri gözetmeyi. Ellerimizde şehitlerimizin mübarek kanlarından rengini almış ay-yıldızlı bayrağımız, dillerimizde dualar… Tüm dünyaya kükredik, birliğimizi gösterdik. Böyle bir karşı çıkış, âleme korku salacak neticedeydi. "Korkmuyoruz sizden!" diyorduk düşmanlara. Fakat bu farkındalığı sadece zor zamanlarda değil, hayatımızın her anında sergilememiz lazım. Vatanımızın ne pahasına korunduğunu, bizler rahat uyuyalım diye bizim için nöbet tutan yiğitlerimizi ne sıklıkla aklımıza getiriyoruz?

Çanakkale Savaşı esnasında okulların mezun edecek öğrencileri kalmamıştı, çünkü hepsi cepheye koşmuştu. Çanakkale geçilmedi, geçmelerine de izin vermemeliyiz! Kendi özümüzde bulunanları başka kültürlerde bulmamız mümkün değil. Bunun için, özümüze dönelim!

İmam hatipliler olarak bizim öncü olmamız gerekiyor. Kur'an-ı Kerim'e, al bayrağımıza, İstiklal Marşı'mıza, tarihimize, şehitlerimize sahip çıkmamız gerekiyor. Peygamber Efendimizin (s.a.v.) hadisinde övdüğü kumandan olan Fatih Sultan Mehmed'in torunları olduğumuzu unutmamamız gerekiyor. Her imam hatip öğrencisinin başlıca vazifeleri bunlar olmalıdır. Değerlerimize dört elle sarılalım ki, hiç kimse bizi bölemesin! Her gün şu dörtlüğü hatırlayalım ki hayatımıza yön versin:

Bastığın yerleri 'toprak' diyerek geçme, tanı!
Düşün altında binlerce kefensiz yatanı.
Sen şehid oğlusun, incitme, yazıktır, atanı.
Verme, dünyaları alsan da, bu cennet vatanı.

Canım Babacığım,

Gamze Nur SOLAK 11-C

Bugün doğum günüm.

On dokuz oluyorum. Günlerden Pazar. Bu mektubu yazmak için günler öncesinden beri cesaretlendiriyorum kendimi. Sana güzel sürprizlerim var.

Öncelikle kardeşim ve annem iyiler; annem şu an işte yine acil çağırdılar. Kardeşim ise kedimizle oynuyor şu an. Evet kedimiz. Kardeşim bahçenin önünde bulmuş onu ve bırakmadı, ona sürekli "Biliyor musun babam buradan uzağa bir uçakla gitti ve çalışıyor bana oyuncaklar almak için" sözleriyle seni anlatıyor, susuyorum baba…

Böylece ilk sürprizimi öğrenmiş oldun. İkincisi ise, baba oğlun harp okulunu kazandı. İkimizin de hayali idi ve hayalimizi gerçekleştirdim…

Annem 1 saate gelecek, ben yine papatyalarımı toplayacağım bahçeden ve o gelmeden bu mektubu saklayacağım ceketime. Sana geliyoruz baba, umarım o dört köşe, karanlık, soğuk, üstün toprak dolu yatağında huzurlusundur. Bu mektubu başucuna diğerleri gibi gömeceğim, papatyaların güzel kokularını alman için de kucağına koyacağım. Bizi unutma baba.

Sen yalnızlığı sevmezsin, seni mektuplarım yalnız bırakmayacak. Umarım köşende hep rahat olursun…

Gece Nöbetinde Bir Oğulun Babasına Söylediğidir

Hüseyin AKIN

bırak herkes uyusun
limanda gemi, suratta bakış, duvarda saat
geç kalanı uykusundan tanırlar
sen sakın uyuma baba
su taşı, ateş taşı haritalara
sen uyursan seni öldü sanırlar

değil mi ki
bin türlü hali vardır gecenin
nerden uyanırsan ordan kısalsın
kurt ulur, yer yarılır, dam çöker
zaman başa sarsın bırak
su uykuda bulansın

yastık kayar
son söz olur, dara düşer başımız
namlu gelir, dipçik gelir
başımızı taş üstünde ağırlar
tam orda kal baba, tam orada
ayık kalsın hayal kursun düşümüz
sen uyursan dünyayı
elimizden alırlar

üç asker
omuzlarında yarasalar
garnizonda üç asker
nişan alırken göğe
çengelköy'den Vatan'a
salalarla gelen bir ordu
ben gördüm baba,
hiç oralı değildi gök
bir şehidin başında bekliyordu

Köprüde tuttular
Sıkıp boğazından İstanbul'u
Önünde durdular
soyunmuştu iskeletler irkilip etlerinden
gencecik çocukları adlarından
Ömerleri Halisleri
kadınları feryatlarından
göğü kanatlarından vurdular

Anlamadı kimse
Nasıl indi gök, nasıl yükseldi yer
İhanet çemberinde çepçevre sarıldılar
Kalpleri yoktu, gözbebekleri de
bir şehit ateşiyle
uçaklarından vuruldular, tanklarından
bakışlarının topuklarından
göğüslerinin bacaklarından
söz bıçaklarından
alınlarının çatından
vuruldular

BİR DÜNYA İSTİYORUM

Tuğba OĞLAKÇI/ 11-M

Bir dünya istiyorum;
Ne derdi ne tasası olsun.
Her taraf yemyeşil ağaçla dolsun,
İnsanları hep güler yüzlü, neşeli olsun.

Bir dünya istiyorum.
Kavgadan, savaştan uzak,
Hep iyilik kazansın, kötülük yasak,
Sevgiyle yaşansın, kurumasın tuzak.

Bir dünya istiyorum.
Saygı sevgi bol olan,
Çocuklar üzülmeyip, korunan,
Bir dünya istiyorum insanlar el ele,
Geleceği tertemiz verimi bol olan.

Ali Emre ile Röportaj

Söyleşi: *Hayri KAYHAN - Muhammet YILDIRIM - Halis Talha ÖZCAN - Mehmet Ali DEMİREL*

Fotoğraf: *Necip Fazıl TORBALI*

UFUK: Hocam bildiğimiz kadarıyla hareketli bir hayatınız ve şiir diliniz var. O hareketliliğinizi ve heyecanınızı neye borçlusunuz?

Ali Emre: Aslında kendi kabuğuma çekilmeyi, kitapların kişisel dünyasında dolaşmayı seven birisiyim ama bazen de bir coşku içerisinde yaşayan insanlara yardım etmek için elinden geldiğince koşturan, bir zulüm ve zorbalıkla karşılaştığı zaman ona belki herkesten daha önce ve daha şiddetli bir şekilde karşı çıkan, adalet duygusu çok keskin olan bir insanım. Bu ikisi arasında dönüp duran gidip gelen biri olduğum söylenebilir. Gençken, küçükken, öğrenciyken, hatta üniversitenin ilk yıllarında, aslında biraz daha içe kapanık birisiydim. Fakat okuyup yazmanın getirdiği birikim ile donanımla ve kendimde olan kabiliyetleri de fark ettiğim zaman biraz daha sosyalleştiğim söylenebilir. Hareketli bir insana dönüştüğüm söylenebilir. Normalde başta da dediğim gibi aslında beni bıraksalar bir kütüphanede, bir kitaplıkta, kitaplar arasında saatlerce okuyarak, düşünerek, çizerek zaman geçirebilirim. Şiirlerim, yazıp çizdiklerim yani edebiyat algım da üç aşağı beş yukarı böyledir. Yani ben, şairliği ile başka alanlarda yazıp çizsem de, şu anda bir tarihi roman çalışması içindeyim ama daha çok şairliği ile bilinen biriyim. Ta ortaokul, lise zamanlarından beri şiirle meşgul olan biriyim. Şiirlerim de böyledir, hayatıma benzer. Yani bazı şiirlerim fazlasıyla bireyseldir, kendi dünyamla ilgilidir. Kendi dünyamın içindeki koza içerisindeki oluşan şiirlerdir. Ama bazı şiirlerim de yumruk gibidir, sıkılmış bir yumruk gibidir. Serttir, epiktir destansı bir ses içerir. Yiğitliğiyle kavgaya fazlasıyla düşkündür. Bu yüzden şiirlerimin birçoğu liriktir. Yani bireyci, duygulu. Bir kısmının da epik, kahramanlığı, yiğitliği ön plana çıkaran, destansı şiirler olduğu söylenebilir. İlk şiir kitabımdan beri şiirlerimin bu iki alanda yoğunlaştığını bende görebiliyorum. Edebiyatta da böyledir: "Küp, içindekini sızdırır." Yani insanın mayası, karakteri, kişiliği, yaşayışı, hayat algısı nasılsa sonuçta bu, kişilikten süzülen, dışarı yansıyan edebi ürünleri de şiirleri, öyküleri vb. kendini çok zorlamadığı sürece o kişiye benzeyecektir. Küp nasıl doluysa, neyle doluyorsa, sonuçta dışarıya sızdırdıkları da, taşırdıkları da küpün içindekilerden oluşacaktır. Şiirimin hayatımla, kişiliğimle birçok noktada örtüştüğünü söylememiz mümkün.

UFUK: 15 Temmuz gününden itibaren sürekli meydanlardaydınız. 15 Temmuz'a ve insanımıza dair neler söylersiniz, gözlemleriniz nelerdir?

Ali Emre: 15 Temmuz üzerine tabii çok konuştuk. Birçok şehirde konuştuk. Bu konularda yazıp çizdik ve biz 15 Temmuz'dan bu yana, çekirdek kadro ile İstanbul'da arkadaşlarımızla, dostlarımızla, özellikle dergimizin editörü olan Mustafa Yılmaz ile birlikte bir dergi çıkarıyoruz. Dergimizin adı da o yüzden "Temmuz". Bir yayın dizisi, bir kitap seti oluşturduk. Onun adı da yine "Temmuz". Biz o süreçte tabii ki dergimizi de şu an yazıp çizen, yazıp çizmese bile dergimize gönül veren çekirdek kadromuz; 15 Temmuz darbesinde, akabinde o müthiş direnişte, İstanbul'da ve Ankara'da -zaten olay önce bu iki büyük şehirde gerçekleşti ama bunun yanında Urfa'yı, Van'ı, Muş'u, Bingöl'ü, başka beldeleri de ekleyebiliriz- bizim çekirdek kadromuzun, dergimizde yazıp çizen insanların, meydanlarda olduğunu biliyoruz. Daha o zamanlarda, o günlerde, o saatlerde zaten biz görüştük, irtibat içerisinde olduk ve hemen meydanlara fırladık. Sonuçta belki bu sadece bir grubun darbe girişimi değildi. Bu bir işgal hareketi idi. Dış bağlantıları da olan emperyalizmin, sömürgecilerin, İsrail'in, AB'nin, ABD'nin ekmeğine yağ süren boyutları da vardı bu işin, bu darbe girişiminin, bu istila işgal girişiminin. Biz de, daha ilk saatlerden itibaren direnişin içerisinde yer aldık. Ben eşimle, ailemle, çocuklarımla birlikte mahalleyi de toplayarak zaten hemen eski adı ile Boğaziçi Köprüsü'ne çıktık. Orada direnişin içerisinde yer aldık. Saatlerce her tarafımızdan kurşunlar sekti. Hatta bu arada bir tank atışı bile yaptı askerler. Panzeri havaya uçurdular. Parçalanan insanlar oldu. Sabaha kadar orada koşturduk, direndik, yaralıları taşıdık. Dediğim gibi dört bir tarafımızdan kurşunlar akıyordu. Yine bizim başka arkadaşlarımız o sırada büyükşehir belediyesi, Saraçhane Vatan Caddesi'nde idiler. Bir grup arkadaşımız yine Ankara'da sıra ile işgal edilen yerleri, darbecilerin ele geçirdiği yerleri ele geçiriyorlardı mücadele ederek. Mücadele içerisinde idiler. Sabah olduğunda da zaten bu süreç Allah'ın izni ile bitti. Tanklar alındı, ele geçirildi halk tarafından, halka öncülük eden o çekirdek kadrolar tarafından, Müslümanlar tarafından ve evlerimize döndük.

Döndüğümüzde bir gurur, bir sevinç vardı elbette ki. Fakat şehit olan insanları gördükçe bize soranlara, arayan annemize: "Evimizdeki, mahallemizdeki insanlarla biz de koşturduk, biz de gayret ettik. Ama ne yazık ki biz şehit olamadık." demiştik mesela. "Sakın şehit olmadan eve gelmeyin!" diyen anneler gördük. Dünyada başka bölgelerde, ülkelerde böyle şeyler duyamazsınız. Böyle diyerek kocasını, evladını; o meydanlara, direnişe yolladı. Yine dünyanın belki birçok yerinde, belki bizim tarihimizde de, belki İslam tarihinde de görülmeyecek şekilde, tankların altına yatan, hem de iki kere yatan insan çıktı bu ülkede. Siz gençsiniz tabii, otuz kırk yıl önce Çin'de Tiananmen Meydanı'nda bir delikanlı, bir üniversite öğrencisi, bir kere, bir tankın önüne çıkmıştı da dünya otuz yıl o delikanlıyı konuştu. "Ne müthiş bir şey" dediler. "Ne kadar büyük bir direniş! Canını hiçe sayıyor." Yıllarca bu konuşuldu. Ama Türkiye'de bu, birçok şehirde yaşandı, birçok örnekle yaşandı. Gerçekten bir insanın canını ortaya koyarak tankların altına yatması, hem de bazen bunu birden fazla yapması müthiş bir şey. Genç kızları gördük, genç kadınları gördük, terlikleri ile insanlar meydanlara koşturdular. O Boğaziçi'ndeki sahneleri, Boğaz Köprüsü'ndeki sahneleri hatırlayalım. Yanağının üstünden kurşunlar akarken Safiye Bayat'ı hatırlayalım mesela. Birkaç santim ötesinde tetiğe basılıyor, seri bir şekilde kurşun akıyor ama tırsmıyor, çekinmiyor. "Bu köprü benim, burayı nasıl işgal edersiniz?" diyor. Zaten şehitler arasında çok sayıda kadının da, genç kadının da olduğunu görüyoruz. Bu örnekler çoğaltılabilir. Bence bizim tarihimizde az bulunan bir darbe girişimi idi ve yine aynı şekilde az görülür bir direnişti. Yani Fransız İhtilali ile 1917'deki Rus İhtilali ile bile rahatlıkla karşılaştırılabilir. Belki birçok boyutuyla onlardan daha kıymetli bir darbedir. Şöyle bitireyim: Benim için sevindirici olan budur. 28 Şubat'ta mesela biz, otuz yıldır bir şekilde bu işlerin içerisindeyiz, Müslümanların içerisindeyiz. İslami direniş öbeklerinin içerisindeyiz. 28 Şubat sürecinde bunu yapamamıştık, yeterince direnememiştik. Özellikle edebiyatçılar, şairler, yazarlar hiç yoktu. Yani asker düdüğü öttürdüğü zaman herkes kaçtı. Edebiyat dergileri böyle tozpembe limanlara çekildi. Kaba tabiriyle çiçek-böcek edebiyatı yapmaya başladılar, direnemediler. Direngen bir tavır ortaya koyamadılar. Mahallenin onurlu duruşuna güç katamadılar ve bunu da eserlerinde dillendiremediler. Hatta değiştiler, başkalaştılar, değerlerini inkâr eden insanlar çıktı. 28 Şubat sürecinde böyle sıkıntılar yaşandı ama 15 Temmuz darbesinde ve direnişinde ben, hakikaten bizzat çok sayıda şair gördüm meydanlarda. Köprüde gördüm mesela. Çengelköy'de gördüm. Çok sayıda şairin, yazarın, öykücünün, romancının, edebiyatçının meydanlara çıktığını, sesini ateşe verdiğini, direndiğini, direnenlere yardımcı olduğunu gördüm. Bu sevindiriciydi. Bu bizde ilk kez olan bir şeydi. Hatırlayın gezi olaylarını. Yani böyle kollarını açarak duran, kırmızı entarili kızlar, kadınlar vardı. Televizyonlarda ne kadar çıkardılar onları, ne kadar övdüler. Su sıkılıyor hepi topu. Onun önünde duran bir kadın aylarca televizyonlara çıkarıldı, konuşuldu. Ama bizim insanımız, 15 Temmuz'da bizim mahallemizin çocukları, küçümsenen çocuklar, hor görülen çocuklar, "Bunlardan bir şey olmaz" denen genç kızlar, genç kadınlar, aslan gibi yiğit bir şekilde suyun, panzerin, gazın değil sadece; tankların, tüfeklerin, F16'ların karşısına çıktılar. Bu yönüyle de müthiş bir direnişti. Edebiyatçıların da bunun içinde belli ölçüde olmaları sevindiriciydi. Ağustos ve Eylül aylarında, bu konuyu bazı edebiyat dergileri kapaklarına taşıdılar. Bu konularda şiirler, öyküler yazdılar. Bu konuda duyarlılık gösterdiler. Bu da ilk kez görülen bir şeydi. Bu önemli. Biz zaten Mustafa Yılmaz kardeşimizle birlikte dergimizin de adı "Temmuz" olduğu için, bu duyarlılık üzerine yükselen, direngen, Müslüman, mahalleye yeri geldiğinde sahip çıkan, ses veren, zorlukların aşılmasında bizzat yeri geldiğinde sahaya gücü yettiğince çıkan, zorlukları göğüslemeye çalışan, "Yaşasın bunalıyorum" edebiyatının ötesine geçerek daha diri, daha dirilişçi, daha direngen, Müslümanların sorunlarına yer veren bir edebiyat anlayışını da zaten; dergimize, dergimizin sayfalarına, konuşmalarımıza, yazılarımıza, şiirlerimize aktarmaya çalışıyoruz. Böyle bir mevzi oluşturmak istiyoruz. Edebiyatın içinde böyle bir mühimmatın da bulunmasını istiyoruz. Bu işin sadece çiçek böcekten, bunalım edebiyatı yapmaktan, aşk şiirleri

yazmaktan, soyut meselelerle uğraşmaktan ibaret olmadığını düşünüyoruz. Orta doğu yanıyor. Müslüman dünya büyük acılarla boğuşuyor. Büyük sıkıntılarımız var. Aynı zamanda büyük diriliş hareketlerimiz var. Büyük direniş çabaları var. Suriye'de var, Filistin'de var, Gazze'de var, Kuzey Afrika'nın birçok bölgesinde var. Balkanlar'da koşturan, çırpınan insanlar var. Doğu Türkistan'da koşturan, çırpınan insanlar var. Afganistan'da var. Dünya'nın birçok bölgesinde, şükürler olsun direniş sancağı, bugün her türlü emperyalizme karşı bir şekilde iyi-kötü Müslümanların elindendir ve bizim kulağımız biraz bunları da işitmelidir. Bizim şiirimiz, öykümüz, denememiz, yazımız bu tür çabalara da biraz yer vermelidir. Domatesin tadından söz ederken, masanın ayağından söz ederken bile diri, insanın içini irkilten, insana bir değer aşılayan bir edebiyattan yana olduğumuzu da bu vesile ile söylemiş olalım.

UFUK: 15 Temmuz size neyi ifade ediyor? Biz buradan hissemize ne almalıyız?

Ali Emre: Salâları, ezanları susturan darbelerden; darbeleri, darbecileri susturan salalara, ezanlara, tekbirlere gelmiş olduk. Hiç değilse otuz kırk yıldır bu ülkede koşturan insanların, Allah rızası için gayret eden insanların, dergi çıkaran insanların, ahlaklı bir şekilde büyümeye, yaşamaya çalışan gençlerin emeğinin boşa gitmediğini de görmüş olduk. Onlar öncülük ettiler. Onlar sokaklara herkesten önce fırladılar, onlar tankları püskürttüler çünkü. Bir de şunu söyleyeyim: Bence 15 Temmuz Direnişi, aynı zamanda Mehmet Akif'in tekrar kürsüye çıkışıdır. Mısır sürgününden gerçek dönüşüdür. Mehmet Akif tekrar bu ülkeye, bu topraklara avdet etmiştir. 15 Temmuz ile birlikte dönmüştür. 15 Temmuz'un mayasını, çekirdeğini oluşturan insanların çoğu Asım'ın neslidir. Asım'ın neslinden izler taşıyan insanlardır. Bu gerçekliği de göz önünde bulundurmak lazım. Demek ki biz gayret ettiğimiz zaman, Allah rızası için koşturduğumuz zaman, kendimize güvendiğimiz zaman, "Kim var?" denildiğinde, sağına soluna bakmadan Hz. Ali gibi "Ben varım!" diyebildiğimiz zaman; aslında halkın sempatisini de kazanıyoruz, halkın içerisindeki erdemli insanların da yanımızda, etrafımızda yer aldığını görebiliyoruz. 15 Temmuz'da bunu gördük. Şeytan ile kol kola girenler, Amerika'yı yenilmez bir güç kadiri, mutlak bir güç olarak gören insanlar, çevreler püskürtüldü. Onlar atıldı. Çünkü onlar bankamatiklere koştular o sırada. Ekmek kuyruklarına koştular. Makarna stoku yapmak için koştular. "Darbe olur, birkaç gün evimizden çıkamayız" diye koşturdular sırtını Amerika'ya dayayanlar, AB'ye dayayanlar, hatta PKK'ya, YPG'ye dayayanlar, uluslararası şirketlere dayayanlar, emperyalizmle iş yapanlar oralara gittiler. Ama gerçek halk, o halkın içerisindeki gerçek maya, gerçek Müslümanlık meydanlara koştu ve Akif'i oraya tekrar getirdi. Asım'ın neslini orada tekrar vücutlaştırdı. Minarede onların sesini duyduk salalar eşliğinde. Meydanlarda onların tekbirlerini duyduk. Demek ki asla kendimizi küçümsemeyeceğiz. Gençsiniz. Gençlik en değerli sermaye, en güzel sermayemiz bizim. Bunu en iyi şekilde değerlendirmelisiniz. Kendinizi yetiştirmelisiniz ve ilerde böyle kriz noktaları, büyük dönemeçler olduğunda, "Kim var?" dendiğinde "Ben koşturacağım!" bilinci ile kendinizi yetiştirmeye, donatmaya dirençli bir şekilde gayret etmelisiniz. Bir gözümüz bütün dünyayı dolaşacak. Bütün insanlığı dolaşacak. İnsanlık denizine, okyanusuna açık olacağız. Yeryüzünde ne olup bittiğini göreceğiz. Dünyadaki ideolojilerden mesela haberdar olacağız. Büyük akımlardan haberdar olacağız. Büyük yazarlardan haberdar olacağız. Yeryüzünü takip edeceğiz. Dikkatli baktığımızda bunu aynen Kur'an'ın da yaptığını görürüz. Kur'an'ı Kerim, bir taraftan yeryüzünde o dönemdeki bin dört yüz yıl önceki ideolojilerle tartışır. Tahrif edilmiş Hıristiyanlığı, Yahudiliği bütün özellikleriyle, önderleriyle ideolojik özellikleri ile göz önüne koyar. Şirki tartışır. Mecûsîliği tartışır. Ekini ve nesli bozanları tartışır. Firavun düzenlerini tartışır. Bunlar o dönemin ideolojileridir, dünya görüşleridir. Hem de bunları önderleriyle,

imamlarıyla -Kur'an öyle diyor. Küfrün de imamları var- dünya görüşleriyle ortaya koyar. Ekini ve nesli nasıl bozduklarını, yeryüzünü ve insanlığı nasıl ifsâd ettiklerini açık bir şekilde gözler önüne serer Kur'an. Onun yanında ya da onun peşinden kendi dünya görüşünü, kendi insan anlayışını peşinden getirir. Yani bu, bize bir bakıma Allah'ın da emridir. Biz yeryüzünün en önemli konuğuyuz insan olarak. Yeryüzünden haberdar olacağız ama kendi dinimizi, dünya görüşümüzü, değerler dizgemizi de en iyi şekilde öğreneceğiz. Sizin içinizden ben isterim ki bir arkadaşınız çıksın, öyle donanımlı, öyle özgüvenli olsun ki Oxford rektörü ile konuşabilsin. Amerika'daki o havaya uçan İkiz Kulelerdeki en zengin, en güzel kızla konuşabilsin. Utanıp, sıkılıp, boğularak yerlere düşmesin. Otuz tane kitabı olan âlimle yazarla, çizerle konuşabilsin. Gücü yetiyorsa ikna edebilsin. Ona tertemiz bir şekilde bizim değerlerimizi, dinimizi, direncimizi, o güzel değerler bağımızı aktarabilsin, örneklendirebilsin. Müslümanlık çıktığında böyleydi. Bütün dünyayı sarstı Müslümanlar. Bir zamanlar kız çocuklarını diri diri toprağa gömen, hurmadan başka bir şeyin ticaretini bilmeyen, kılıç bile yapamayan -Mekke'de kılıç bile üretilemiyordu- insanlar, bu kadar geri bir durumda işgale layık bile görülmeyen ne Sasaniler ne Bizanslılar, öyle bir yerdi Arabistan. Bir bölgede çıkan bu insanlar ama içleri yanan, kavrulan bu insanlar elli altmış yıl içerisinde bir taraftan Endülüs, İspanya, Fransa içlerine kadar; bir taraftan Çin kapılarına kadar dayandılar. Kılıçla bir yere kadar gidebilirsiniz. Mesela Moğollar sadece kılıçla gittiler. Kestiler, korkuttular. Elli yıl sonra yeryüzünden silinip gittiler. Bir medeniyetleri yok bugün. Ama Müslümanların kılıcına adalet terazisi eşlik etmiştir, kitap eşlik etmiştir, güzel söz eşlik etmiştir, ahlak eşlik etmiştir ve çok süratli bir şekilde yayılmıştır. Şimdi o Müslümanlık sofrasında, Hz. Hatice'nin kurduğu o sofrada, Ali ile Fâtıma'nın kurduğu o sofrada, bakıyorsun Çeçenistan'dan gelen Şamil de var, Kürt bölgelerinden gelen Berfin de var, Amerika'dan gelen Malcolm X de var, Turan bölgesinden gelen Ayhan Hakan da var, Fransa'dan gelen Roger Garaudy de var, Bosna'dan gelen Aliya İzzetbegoviç de var. Hepimizi o sofrada, o güzellik sofrasında Hacda, Kâbe etrafında olduğu gibi birleştirmiş. Bu sofraya layık olacağız, bu sofraya gücümüz yettiğince biz de güzellik, lezzet, tat katacağız.

UFUK: 15 Temmuz sonrasında genel anlamda düşünceleriniz, fikirleriniz ve yazılarınız ne derece değişti? 15 Temmuz hayatınıza ne gibi fikirler kattı? Bunlardan da faydalanmak isteriz.

Ali Emre: Tabii ben 15 Temmuz'dan önce de 15 Temmuz'dan sonraki gibi yaşayan bir insandım. Arkadaşlarım, çevrem az çok bilir. Yani demin sözünü ettiğim o Temmuz Dergisi'nin çekirdek kadrosu dediğim insanlar da böyleydi. Biz otuz yıldır koşturan insanlarız. Millet korkup kaçarken, biz koşturan insanlardık. Böyle bir çevre içerisinde büyümüştük. Bu işin böyle biraz bedelini ödemiştik. Kendimizi biraz övmüş gibi olacağız ama zaten bizim çizgimiz böyledir. Yani ben solcuydum, sosyalisttim mesela. Üniversitenin son yılında, Müslümanları o seksenli yıllarda görerek; direnen, okuyan, o nitelikli, karınca gibi koşturan insanları görerek mesela biraz da Müslüman oldum. Dünya görüşümü değiştirdim. Ailem garibandı ama solcuydu mesela. Yani güçlü bir vitrini vardı Müslümanların. Çok iyi okuyorlardı. Çin romanından da haberdardılar. Komünizmin kurucusu olan adamların kitaplarından da sayfasını vererek konuşabiliyorlardı. Herkesi etkileyebiliyorlardı. Müslümanlarla konuşmaya, solcusu sağcısı herkes çekinirdi. Öyle birikimli, öyle nitelikli, öyle donanımlı insanlar vardı. Ben de seksenlerin sonunda böyle biraz hidayete erdim. O çevrelerin içerisinde büyüdüm. Dediğim gibi; kitabı, istişareden ve direnişten hiç ayrı tutmadım. Hayatın içerisinde bir şekilde en azından kriz zamanlarında, dönemeçlerde bulundum. Benim arkadaş çevrem de böyleydi. O yüzden bende çok fazla değişiklik olmadı. Zaten kimse düşünmezken, belki de dergimizin adının Temmuz olmasının ilk bizim aklımıza gelmesi de bunun bir göstergesidir. Biz buna hazırdık çünkü. Darbeye de hazırdık. Direnişe de Allah'ın izni ile hazırdık. Böyle bir dünya görüşümüz, dini bakışımız perspektifimiz, edebiyat algımız söz konusuydu. Ama ben kendim için olmasa da birçok Müslüman edebiyatçı için artık meydanın ortaya çıktığını düşünüyorum. Edebiyat algısının değişmesi gerektiğini düşünüyorum. O ilk bir iki ayda Ağustos Eylül aylarındaki güzelliklerin sürekli devam etmesi gerektiğini düşünüyorum. Çünkü biz, hâlâ sola bakan bir mahalleyiz. Sol, laik kesimi örnek alan, onlara özenen, onların kitaplarını hâlâ okumak için çırpınan, onların arasında görünmek için böyle kırk takla atan insan, bizim aramızda hâlâ az değil. Hâlbuki değerli olan biziz, değerler bazı bizde. Bizim şiirimiz çok iyi. Bizim öykümüz çok iyi. Bizim denememiz çok iyi. Romanda belki tiyatroda, sinemada zayıf olabiliriz ama yani o edebiyatı belki kompartımanlara bölerek, siyasal düşüncelere bölerek tartışmak, her zaman doğru değil ama Müslüman mahalle bu saydığım alanlarda çok güçlü. Artık bir yere gelmiş durumda. O yüzden hep başkalarının vitrinlerine bakarak, bir kompleks içerisinde hareket etmemize gerek yok. Bence bu tür aydınlar –sadece solda liberal kesimde değil– Müslümanların arasında yaşayan bu tür kompleksli aydınlar da 15 Temmuz ile birlikte yerle yeksan oldular. Bitti onların devri artık. Onlar bize öncülük edemez. Mesela artık size iş düşecek. Yeni bir ufkun eşiğindeyiz. Yeni bir eşikte bekliyoruz. Yeni bir kapıda bekliyoruz. Bizim bir zamanlar gözümüzde çok büyüttüğümüz bazı insanların, 15 Temmuz'u hiç göremediklerini fark ettik. Bir çift laf edemediklerini fark ettik. Korkup

tırstıklarını, kaçtıklarını gördük. Anlamlandıramadılar bile. Ama akıllara durgunluk veren bir direniş ortaya çıktı ve edebiyat da sanat da bence bundan payını almalı. Bu oryantalist, yani batılı bakışla bizi değerlendiren yaklaşımdan artık uzak durmalı bizim insanımız, bizim mahallemiz, insanlar, ahlaklı insanlar, değerli insanlar, bir değerler dizgesi olan insanlar. Kendilerini sola, liberal kesimlere beğendirmek için vazgeçmeliler. Maya bizde, as olan başak biziz, filiz bizde. Biz bunların üzerine titrersek, ilerde bu filizlerden, bu fidanlardan büyük bir orman oluşturabiliriz. Özgüven sahibi olmalıyız. Kendi değerlerimizin üzerine titremeliyiz. İnşallah bunu başka dergiler de, bizimle dirsek teması içerisinde bulunan başka çevreler de, başka gruplar da dillendirir. Bu kompleksi, üzerimizde ateşten gömlek gibi duran bu ezilmişliği üzerimizden atarız. Daha gür bir sesle, daha özgüven sahibi bir şekilde yürümeye devam ederiz ve sadece ülkemizde değil, bütün dünyada, bütün Müslüman dünyada göğsümüzü kabartacak, göğsümüzü genişletecek, bize bir kıyamet aşısı olabilecek güzellikler üretiriz edebiyat, sanat alanında da inşallah. 15 Temmuz ruhunun bundan sonra da böyle bir zemin üzerinde ilerlemesi, açıkçası bizi de sevindirecektir. İnşallah sizin gibi gençler de bunun lokomotifi olacaksınız ve inşallah daha güzel yerlere taşıyacaksınız bu bayrağı. Bu bir bayrak yarışı sonuçta. Değil mi? Yüz metre biz koşturduk, bir yere getirdik. Birisine teslim etmemiz lazım. Teslim edecek adam yoktu. Koştum ben yüz metre, bayrağı getirdim, birisine devretmem lazım. Kimse yok... Kimse beklemiyor... Şimdi bu beklemesi gereken insanları çıkardık artık. Bu insanlar var, az değiliz. Birçok alanda böyleyiz. Ama bu, diyelim dört çarpı dört bayrak yarışı ise sadece yüz iki yüz metre için değil dört yüz metresi için, o maratonu göğüsleyebilecek insanlar yetiştirmemiz, kadrolar yetiştirmemiz, bahçemizi bu şekilde zenginleştirmemiz lazım. Ya bahçe olacaksın, ya bahçıvan olacaksın, ya da o bahçede büyüyen güzel bir gül, bir çiçek olacaksın. Hangisine yatkınlığın varsa bu üçünden biri olmak için gençlik yıllarından itibaren gayret edeceksin. Böyle söyleyeyim.

UFUK: Bundan sonraki süreçte nasıl davranmalıyız? Bize tavsiyeleriniz nelerdir? Özellikle bu soruyu okuma ve kendimizi geliştirme babında soruyoruz.

Ali Emre: Otuz kırk sayfa kitap okumadan yatmıyorum. Her yerde söylüyorum. Gücüm yettiğince her gün hiç değilse otuz kırk sayfa kitap okumaya çalışıyorum. Okumadan olmaz. Çok zorlandım, sıkıntı oldu; ertesi gün yetmiş seksen sayfa okuyorum. Okuyacağız. Kitap girmeyen eve her şey girer. Kitapsızlık kadar kötü bir hastalık yok. Biz, okuma medeniyetinin çocuklarıyız. Kitabî bir anlayışın çocuklarıyız. Kitap merkezli bir gelecek tasarımız olmalı. Kitap okuyacağız. Seçici davranacağız. Yaşımıza, durumumuza, konumumuza uygun hisseler yapacağız. Yapması için bu işleri bilen insanlardan yardım isteyeceğiz. Çünkü bu zihnin gıdası da kitap. Okuyacağız, düşüneceğiz, tartışacağız. Bunlar da sonuçta zihnin gıdası, ruhun malzemeleri. Çok okumalıyız. Kitap yüklü merkep olmak için değil. Sağı solu, evi, kütüphaneyi, okulu sadece görünsün diye kitapla doldurmak için değil. Onlardaki özü, besini almak için okuyacağız. Bunları kendi aramızda özellikle paylaşacağız, tartışacağız, bu eksende düşüneceğiz. O küpü dolduracağız. En başta söyledim ya: Küp, sonuçta neyle dolarsa onunla taşar. Çok az okursan, az düşünürsen, az paylaşırsan, az gayret edersen az üretirsin, dışarıya çok az şey taşar, dışarıya çok az şey sızar. Kötü şeylerle, çirkin şeylerle, olumsuz şeylerle küpü doldurursan, dışarıya bu kez de o çirkinlikler sızar. Hem güzel besinler bulacağız hem de bu besinlerin bitmemesi, tükenmemesi için gayret edeceğiz. Sağlam bir kaynaktan besleneceğiz arkadaşlar. Kitap okumaya önem vereceğiz. Ahlaklı insanlar olmaya önem vereceğiz. Kişiliğimizin geliştiği yaşlar bunlar 16-17-18-19. "Ağaç yaşken eğilir." sözü hakikaten çok önemli bir söz. Elli altmış yaşındaki bir insanı değiştiremezsiniz, eğitemezsiniz. Kendimizi bu güzelliklerle süsleyeceğiz. Güzel yerlerde dolaşacağız, güzel çevrelere girip çıkacağız. Dergilere, kitap evlerine gideceğiz. Ders halkalarına katılacağız. Kur'an okuyan, sünnetle içli dışlı olan, küfretmeyen, bize güzellik aşılayan çevrelerin arasındaki –doğal arkadaş çevreleri onlar çünkü. Oralar bir ocak bir mevzi– yerlerde arınacağız, güzelleşeceğiz. Büyüklerimizden bir şeyler göreceğiz öğreneceğiz, duyacağız. Aylak aylak dolaşmayacağız. Oralara girip çıkarak kendimizi yetiştirmiş olacağız. Okumaya, düşünmeye, paylaşmaya, değerler bağının canlandığı yerlere daha çok girip çıkmaya gayret edeceğiz. Fakat bir şey söyleyeyim: Ne ile uğraşırsak uğraşalım, öncelikle temelde bir insanlık ve Müslümanlık bilgimiz olmalı. "Nasıl bir insanım?", "Niçin yaşıyorum?" soruları var ya, onlara ara sıra dönmeli ve sahih, güzel cevaplar verebilmeliyiz. Bir de Müslümanlığımızı sürekli test etmeliyiz. Temel kaynaklardan ne kadara besleniyoruz? Müslümanlığımız Kur'an ve sünnete ne kadar uygun? Ne kadar zenginleştirilmeye müsait? Bizim içimizde de acaba dikenler, ısırgan otları da çok fazla mı? Onları atmaya, ayıklamaya gayret edeceğiz. Bu şekilde inşallah bir gelecek tasarımızı ortaya koyarak devam edeceğiz. Siz, bize aslında söyleyeceksiniz, tavsiyede bulunacaksınız. Biz gençlerden daha fazla şey öğreneceğiz. 15 Temmuz'da da böyle idi. Gençler önce koşturdu. O küçümsenen, dalga geçilen, tweetleri ile alay edilen, giysileri ile alay edilen hiç azımsanmayacak sayıda insan meydanlarda idi. O duyarlılığı işte, biriktirmek, örgütlemek ileriye taşımak lazım.

ASIRLIK ÇINAR
KONYA İMAM HATİP OKULU

Ahmet ÇELİK

Osmanlının son döneminde tartışılmaya başlanan “medreselerin ıslahı” konusu Konya’da başarılı bir örneğe dönüşmüş, İkinci Meşrutiyet’in verdiği rahatlama ortamıyla Bekir Sami Paşa Medresesi, Zeynelabidin, Rıfat ve Ahmet Ziya Efendilerin girişimi ile “Islah-ı Medarise” dönüştürülmüştür. Bu medresede, İslami eğitimle beraber Edebiyat, Fizik, Kimya, Astronomi ve Matematik gibi derslerinin birlikte okutulduğu bu model kısa sürede Osmanlı topraklarında yayılarak uygulanmaya başlanmıştır. İttihat Terakki, rakip olarak gördüğü bu okula alternatif olarak 1914’de İstanbul’da Darulhilafetilaliyye medresesini açmıştır. Bu süreçte Konya Islahı Medaris’i mezun veremeden resmi makamlarca tamamen kapatılmıştır.

1917’de açılan Konya Darulhilafe Medresesi ise eğitim süresi, 3’er yıllık 4 bölüm halinde toplam 12 yıllık idi. Bu okulun, ilk ve orta kısmı İmam Hatip Mektebi statüsünde olup kapandığı yıl 300 civarında öğrencisi mevcuttu.[1]

Cumhuriyet döneminde 3 Mart 1924’de çıkan Tevhid-i Tedrisat gereğince yüksek dini eğitim veren “medreseleri kapatılmış; orta tahsil eğitimi veren “Darulhilafe Medreseleri” ise İmam Hatip Mektebi’ne dönüştürülmüştür. Bu dönemde Konya İmam Hatip Mektebi ile birlikte 29 merkezde daha İmam Hatip Mektepleri açıldı. İmam Hatip Mektepleri 4 yıllık ortaöğrenim seviyesinde idi.

1924’de 152; 1925’de 109 ve 1926’da 107 öğrenci kaydı yapan Konya İmam Hatip Mektebi, aynı yıl içinde kapatılarak öğrencileri Kütahya ve İstanbul İmam Hatip mektebine nakledilmiştir1928’de İstanbul ve Kütahya hariç tüm İmam Hatip Mektepleri kapatılmıştır. 1931’de İstanbul ve Kütahya’daki İmam Hatip Mektepleri de (yeni öğrenci kaydı yapılmadığından) kapatılmış ve Türkiye’de İmam Hatip Okulları’nın açıldığı 1951 yılına kadar dini eğitim veren yeni bir okul açılmamıştır.[2]

İmam Hatip okulları Mahmut Celalettin Ökten’in gayretleriyle 1951’de Demokrat Parti hükümeti tarafından açıldı. İmam-Hatip Okullarının açılışı ile ilgili hazırlıkları yapmak ve bu konuda resmi kararı almak üzere Bakanlıkça Müdürler Komisyonuna görev verilmiş ve Komisyonda yapılan görüşmeler sonucunda dini tedrisat yaptıracak bir okulun açılması kararı benimsenmiştir. 17 Ekim 1951 tarih ve 601 sayılı Müdürler Komisyonu kararıyla, Adana, Ankara, Isparta, İstanbul, Kayseri, **Konya** ve Maraş illerinde 1951-1952 öğretim yılında faaliyete geçirmek üzere ilkokula dayalı birinci devresi dört yıl, ikinci devresi üç yıl olan 7 yıllık İmam-Hatip Okulları açılması kararlaştırılmıştır. Bu okullar, ilk mezunlarını 7 yıllık bir eğitim ve öğretimden sonra 1957-58 ders yılı döneminde verebilmiştir.

KONYA İMAM HATİP OKULU

Konya İmam Hatip okuluyla ilgili haberler 1951 Eylül ayından itibaren Konya basınına yansımaya başlamıştır: Yeni Konya “Şehrimizde Bir İmam Hatip Okulu Açılıyor.” başlığı ile haberi verirken[3] Yeni Meram gazetesi ise haberi şöyle duyurmuştur: “Şehrimizde yedi sınıflı ve lise derecesinde bir İmam Hatip Okulu açılacaktır. Haber şehrimizde büyük memnunluk uyandırmıştır. [4]

15 Ekim’de Yeni Meram’ın haberine göre Mektebin açılışına ait hazırlıklar tamamlanmak üzeredir. Kayıt ve kabul şartları resmen ilan edilmemişse de okulun üç senelik birinci devresine ilkokulu “pekiyi” derece ile bitirenlerin alınacağı ve buradan mezun olanların köy imamlığı yağacağı anlaşılmaktadır. Dört senelik ikinci devreye birinci kısım mezunlarıyla ortaokul mezunları kabul edilecek, bu dört yıllık tahsili ikmal edenler İmam Hatip olacaklardır. Kesin kayıt ve kabul şartlarıyla öğretmen kadrosunun bu günlerde belli olacağı anlaşılmaktadır.”[5]

17 Ekim’de Yeni Konya gazetesi “İmam Hatip Okulu 29 Ekimde Açılıyor” başlığıyla duyurmuştur. Haberde şu ayrıntılara yer verilmiştir: “Okula ilk ve ortaokul mezunları alınacak. İlimizde bu yıl açılması karar verilen İmam Hatip okulunun açılış töreni 29 Ekim pazartesi günü yapılacaktır. Okul biri üç diğeri dört sınıf olmak üzere iki devrelidir. Üç sınıf ve üç yıllık öğretimi ihtiva edecek olan birinci devrenin bu yıl yalnız birinci sınıfı ile namzet mevcudu onu geçtiği takdirde ikinci devrenin de birinci sınıf açılacak ve ona göre öğrenci alacaktır. Birinci devre birinci sınıfa ortaokula girme şartlarına haiz olan ilkokul mezunları ikinci devre birinci sınıfa ise liselere girme şartlarını haiz ortaokul mezunları kaydedilecektir. Kayıt muamelesi Konya Milli Eğitim kaleminde yapılacağından taliplerin gerekli vesikalarıyla birlikte müracaatları lazımdır.[6]

Kayıt ve kabul şartları Milli Eğitim müdürlüğünce ilan edilmiş ve kayıtlara başlanmıştır. Milli Eğitim Müdürlüğü'nün bu hususta yayınladığı ilanda şöyle denilmektedir: 1. 29 Ekim 1951 Pazartesi günü ilimiz merkezinde iki devreli ve gündüzlü bir İmam Hatip Okulu açılacaktır. 2. Okulun biri üç ve diğeri dört sınıf olmak üzere iki devrelidir. Üç sınıf ve üç yıllık öğretimi ihtiva edecek olan Birinci Devre'nin bu yıl birinci sınıfı ile namzet mevcudu 10'u geçtiği takdirde İkinci Devre'nin de birinci sınıfı açılacak ve ona göre öğrenci alınacaktır. 3. Birinci devre sınıfa ortaokula girme şartlarını haiz olan ilkokul mezunları, ikinci devre birinci sınıfa ise liselere girme şartlarını haiz olan ortaokul mezunları kaydedilecektir. 4. Kayıt muamelesi Konya Milli Eğitim Kalemi'nde yapılacağından taliplilerin gerekli vesikalarıyla birlikte müracaatları lazımdır."[7]

19 Ekim'de Yeni Konya "Türkiye'de 7 İmam Hatip Okulunun açılması kararlaştırıldı. İmam Hatip Okulu, Eğitim derneğinde tedrisata başlayacak" başlığıyla duyurduğu haberde şunları yazmaktadır: "Şehrimizde bu yıl açılmasına karar verilen İmam Hatip Okulu'nun tedrisata 1 Kasım'dan itibaren başlaması için valilik haberdar edilmiştir. Okul şimdilik Türk Eğitim Derneği binasında tedrisata başlayacaktır. İmam Hatip Okulları'nın müfredat programlarının kültür derslerine ait olan kısımları talim terbiye tarafından tespit edilmiş ve görüşülmesine başlanmıştır. Bu yıl Konya dahil Adana, Ankara Isparta İstanbul, Kayseri ve Maraş'ta İmam Hatip okulları açılacaktır."[8]

Açılmasına daha yeni karar verilen İmam Hatip Okulları hakkında Öğüt Gazetesi "İmam Hatip Okulları Öğrenci Bulamıyor" başlığıyla verdiği haber[9] üzerine Yeni Meram okula kayıt yaptıran öğrenci sayılarını yayınlamaya başlamıştır. Buna göre 18 Ekim'den 31 Ekim'e kadar öğrenci sayısı 250'yi bulmuştur.

Diğer taraftan halktan hiçbir talep ve müracaat olmadığı halde okulun ihtiyaçlarına sarf edilmek üzere nakden 4.000 TL'lik bağış bulunmuştur.[10]

İmam Hatip Okulu'nun açılış töreni, araya giren Cumhuriyet Bayramı tatili münasebetiyle ders programları ve hocalarının tayini geciktiğinden okulun açılışı 5 Kasım 1951'de gerçekleşmiştir.

Okulun Müdürlüğüne 29 Ekim 1951'de Ali Rıza Uğurlu atanmış ve 20 Haziran 1952'de vefat edinceye kadar burada müdürlük yapmıştır.[11]

AÇILIŞ

Konya İmam Hatip Okulu, Çifte Merdiven Mahallesi Dr. Abdullah Salim Sokak, Meydan-ı Ahmet Camii'nin karşısında bulunan ve o tarihlerde de Polis Okulu olarak bilinen iki katlı bina gerekli hazırlıklar yapıldıktan sonra 5 Kasım 1951'de saat 16'da törenle açılmıştır.[12] Törene DP milletvekillerinden birçoğu katıldı. İstiklal Marşı'ndan sonra Ömer Rıza Doğrul bir açılış konuşma yapmıştır. Ankara Milletvekili Ömer Bilen'in konuşmasında sonra Konya Valisi Kemal Hadimlioğlu halka hitabede bulunmuş sonra misafirlerle kurdele kesilerek olun resmi açılışı gerçekleştirilmiştir. Vali Hadimlioğlu'nun verdiği bilgiye göre Okula, açıldığı gün itibarıyla 250 öğrenci kaydolmuş ve bu öğrencilerin 162'si köylü, 87'si ise şehirden gelen öğrencilerdir.[13]

24 Kasım 1951'de henüz müfredatı bakanlıkça gönderilmeyen Konya İmam Hatip Okulu için 1. ve 2. devreye kabul edilecek öğrencilerin yaş sınırı açıklanmıştır. Okulun 1. Devresi için ilkokulu bitirmiş olanlardan 18 yaşına kadar olanları kabul edilecektir. Bu okulun 2. Devresinin birinci sınıfına 1950-51 ders yılında ortaokulu bitirmiş olanların yaşlarına bakılmaksızın kabul edilecektir. Ortaokulu önceden bitirmiş olup askerliğini yapmamış olanlardan da 18 yaşına kadar olanlar 18 yaş dâhil ikinci devrenin birinci sınıfına kabul edilecektir. Gene ikinci devrenin birinci sınıfına ortaokulu bitirmiş olup askerliği yapanlardan 23 yaşına kadar olanlar kabul edilecektir. Birinci devreye kâfi miktarda kayıt kabul yapılmıştır. İkinci devreye yukarıdaki şartlara uygun vasıflıların müracaat etmeleri istenmektedir.[14]

İLK SORUNLAR

Arap harfleriyle eğitim-öğretimin kanunla yasaklanmış olduğundan bu durum kamuoyunda gündeme gelmiştir. Babalık gazetesinde "İmam Hatip Okullarındaki tedrisatın karşılaştığı zorluk" başlığı adı altında verilen (Ankara kaynaklı) haber, bu sorunun nasıl aşıldığını şöyle haber vermektedir: "1 Kasım'da açılan fakat programsızlık ve öğretim kadrolarının kifayetsizliği yüzünden fiilen başlayamamış bulunan İmam Hatip Okulları, Arap Harfleri bakımından da bazı müşküllerle karşılaşmış bulunmaktadır. 1353 Numaralı kanun gereğince yasak edilen Arap harfleri tedrisatının bu okullarda yapılmasının mümkün kılınması için teşebbüslere geçilmiş ve kanunu değiştirmeye mahal kalmadan tatbiki mümkün bir formül bulunmuştur. Bu formüle göre bu

tedrisat Arapça tedrisatı sayılacak, diğer ecnebi dillerin tedrisatı gibi okunma ve okutulmasında hiçbir mahzur kalmayacaktır."[14]

OKULUN MÜFREDATI

20.11.1951 tarih ve 184 sayılı karar ile Talim Terbiye Kurulu'nca kabul edilip bakanlıkça onaylanan İmam Hatip Okulu'nda okutulacak olan müfredatın haftalık ders dağılım çizelgesi 28 Kasım 1928'de vilayete gelmiştir. Bu göre 4 yıllık süreyle okutulacak dersler şöyledir: Kuranı Kerim ve Tecvit (Arap Harfleri ile Kuranı Kerim ve tecvit: (2.1.1.-); Kuranı Kerim ve Tecvit (Türk harfleri ile) ve Tecvit: (1.1.1.-); Arapça (5.5.5.6); Tefsir (-.-.-.1); Akaid (3.3.3.1); Kelam (-.-.-.3); Din Dersleri (5.2.2.-); Fıkıh Usulü (-.-.-.2); Siyer ve Ahlak (1.1.1.1); Hadis ve Hadis usulü (-.-.-.1); Türkçe (4.4.4.3); Türkçe Hitabet (-.-.-.1); El Yazısı (1.1.-.-); Psikoloji (-.-.-.1); Tarih (1.1.1.1); Coğrafya (1.1.1.1); Yurt ve Kanun Bilgisi (1.1.1.1); Matematik (2.2.2.2); Fizik (-.2.1.1); Kimya (-.-.2.-); Beden Eğitimi (1.1.1.1); Müzik (1.1.1.1); Sağlık Bilgisi (2.2.2.-); Türk İslam Sanatı (-.-.-.1); Yabancı Dil: (2.2.2.1); Resim iş (1.1.1.1)[16]

İLK ÖĞRETMENLER

8 Aralık'ta Konya İmam Hatip Okulu'na öğretmen ataması tamamlanarak okul faaliyete geçmiştir. Bunun için meslek dersleri öğretmenini seçmek ve kültür dersleri için diğer okullardaki öğretmenlerden faydalanma cihetine gidilmiştir. 7 Aralık'ta okul müdürleri Milli Eğitim Müdür vekili Şevket Aydın'ın başkanlığında bir zümre toplantısı yapmışlardır. Bu toplantıda **13 Ocak 1951** Perşembe günü derslere başlanılması kararlaştırılmıştır.[17]

9 Aralık'ta İmam Hatip Okulu'nun öğretmen kadrosunun tamamlandığını ve tedrisata 13 Aralık 1951'de başlanacağı bildirilmiştir.[18] 12 Aralık'ta Yeni Meram'ın "İmam Hatip Okulu'nda Yarın Derse Başlanıyor" başlığıyla verilen habere göre okutulacak derslerin öğretmenlerin tayini yapılmıştır. 4 şubede 60 saat ders dağılım cetveline göre Kuranı Kerim, Arapça, Akait, Din Dersleri, Siyer ve Ahlak derslerinin 6 saati, okul Müdürü Ali Rıza Uğurlu tarafından, geri kalan 54 saatinde diğer iki meslek dersleri öğretmeni **Mehmet Hakkı** Özçimi ve **Hacıveyiszade Mustafa Kurucu** tarafından okutulacaktır. Ayrıca Konya müftüsü **Abdullah Ulubay**, 13 Aralık 1951'den itibaren Akait dersleri öğretmenliğe başlamıştır.

16 saat Türkçe dersini ortaokuldan **Vehbi Özüner**, 4 saat El Yazısı liseden Raşit Usman, 4 saat tarih dersi liseden **Nail Gökbudak**; 8 saat Matematik dersi Erkek Sanat Enstitüsü'nden İbrahim Özer; 4 saat Beden Eğitimi dersi ortaokuldan **Cevdet Şenyurt**; 8 saat Tabiat Bilgisi Kız Öğretmen okulundan **Süleyman Biroğlu** tarafından okutulacaktır. Kanuni saatten fazla alacak öğretmenlere ek ders verilecektir. Ancak eksik kalan 4 saat Matematik ile 4 saat Müzik ve Resim derslerine öğretmen temin edilecektir.

İmam Hatip Okulu'nda açık derslerin kapatılması ve son defa açılan 2 dershane ile mümkün olmamış açık dersleri kapatmak için ilkokul öğretmenlerinden 6 saat müzik dersi Gazi İlkokulu başöğretmeni Sabit Günbay'a, 2 saat coğrafya dersi Kurtuluş İlkokulu başöğretmeni Tarık Kendi'ye, 4 saat Matematik dersi İsmet Paşa İlkokulu başöğretmeni Siraç Aydın Taşbaş'a, 4 saat Tabiat bilgisi dersi de Sadırlar İlkokulu başöğretmeni Suat Bülbül'e verilmiştir. Bu öğretmenlerin bu dersleri seve seve kabul ettikleri ayrıca Resim ve elişleri derslerine de emekli öğretmenlerden Asım Tabanlı'nın fahri olarak kabul etmiştir.[19]

26 Aralık 1951'de Konya Valisi Kemal Hadimlioğlu önce müftülüğü ziyaret etmiş ve ardından Müftü beyi de alarak İmam Hatip Okulu'nu eğitim, öğretim, sağlık ve bina yönünden teftiş etmiştir ve vali bey çok memnun kalarak okul müdürü Ali Rıza Uğurlu'ya teşekkür etmiştir. İmam Hatip Okulu öğrenci sayısı 280'e ulaşmıştır. Müdür Ali Rıza Uğurlu, Vali Hadimlioğlu'na öğrenci sayısının fazlalığı ve binanın yetersiz olduğu dile getirmiş ve okul için yeni bir binanın arandığını 4 dershaneye 2 dershane daha ilaveye ihtiyaç olduğu bildirilmiştir. [20]

O dönemde ortaokullarda Çarşamba günleri öğleden sonra tatil yapılmaktadır. Bu durum İmam Hatip okulları için Cuma öğleden sonra teklifi bakanlıkça uygun görülmüş ve bu noktada okullara tebligat gönderilmiştir.

ÖĞRENCİLERE YARDIM

İHO öğrencilerinden 65 yoksul genç, tüccardan Hacı Emin Eröğüt tarafından giydirilmiştir. Ayrıca 45 yoksul genç de Nakipoğlu Vakfı tarafından giydirilmiştir.[21]

Nakiboğlu Vakfı'ndan elde edilen paralarla fakir öğrencilere yapılacak yardım hakkında görüşmek üzere 11 Ocak 1952 günü öğleden sonra Vakıflar Müdürlüğü'nde bütün okulların başöğretmenlerinin katılımıyla bir toplantı yapılmış ve bu toplantıda Konya İmam

ve Hatip Okulu'na 1750 liralık yardım yapılmasına ve diğer ilkokullardaki 525 fakir öğrenciye de birer elbise yapılmasına karar verilmiştir. Ayrıca ilkokullardaki fakir öğrencilere re defter, kalem ve silgi yardımı da yapılacaktır.[22]

Hacı Kasım Kaymak tarafından 12 yoksul öğrenci giydirilmiştir. Saatçi Adil Özselçuk tarafından da okul salonuna bir duvar saati hediye edilmiştir.[23]

YENİ BİNA ARAYIŞI

Konya Eski Polis Mektebi'ni kullanan İmam Hatip Okulu'nun sahipleri binanın okul olarak kullanılmasından rahatsız olmuşlardır. Okulu, binalarından çıkartmak için teşebbüse geçmişlerdir. Buna göre Kız Lisesi açılıncaya kadar İmam Hatip Okulu, yurt binalarından birine taşınacaktır. Konya Valisi Ankara'ya gidince bu iş için müsaade/izin almaya çalışacaktır.[24]

Okul inşa etmek için bir yer aranmaya başlanır ve İmam Hatip Okulu binasını yapmak için bir arsa bulunur. Konya İdman Yurdu'nun futbol sahası satın alınması kararlaştırılmıştır. Bina ve saha 104 bin TL ye satın alınacaktır. Vilayet bu işe 15.000 TL ile yardım yapacak geri kalan kısım kuran kursu derneği tarafından sağlanacaktır. Bunun üzerine Halk derneğe bağışlarda bulunmaya başlar.[25] Hafız Yetiştirme İlerletme Derneği'nin topladığı teberru 16.400 lira ulaşılmıştır.[26]

27 Haziran 1953'de hayırsever Konyalıların yardımlarıyla Konya İmam Hatip Okulu'nun temeli atılır. Valisi, Konya milletvekilleri, belediye başkanı, mektep talim heyeti İmam Hatip Okulu Yaşatma Derneği idare heyeti imam hatip ve vaizleri ile birçok hayırseverin katılımıyla atılmıştır. Mektep müdürü tarafından İmam ve hatip okullarının açılış ve yürüyüşü ile alakalı etraflı bir konuşma yapılmış bunu müteakip Hacı Veyiszade hoca tarafından dua edilmiştir.[27] Konya İmam Hatip Okulu açılışı, 20 Eylül 1954'de başbakan Adnan Menderes tarafından bizzat açılmıştır.[28]

YENİ MÜDÜR

Konya İmam Hatip Okulu müdürü **Ali Rıza Uğurlu 21 Haziran 1952**'de vefat etmiştir. Ali Rıza Uğurlu, cenaze namazından sonra Musalla Mezarlığı'na kaldırılmıştır. İmam Hatip okullarının ihtiyacı ve çalışma sistemi amacıyla Milli Eğitim müdürü Nazım Esen 10 Temmuz 1952'de Ankara'da yapılacak bir toplantıya katılmıştır. Okul müdürlüğüne yeni bir tayin yapılıncaya kadar vekâleten Milli Eğitim müdürü Nazım Esen yürütmüştür.[29] Açık bulunan İmam Hatip Okulu müdürlüğüne 10 Ekim 1952'de lise tarih öğretmenlerinden Bekir Elam tayin edilmiştir.[30] 10 Mart 1953'de Konya İmam Hatip Okulu müdürlüğüne Bekir Elam, asaleten atanmıştır.[31] Bundan sonra Bekir Elam 24 Nisan 1960'a kadar İHO müdürlüğünde bulunmuştur.

MİLLETVEKİLLERİNİN ZİYARETİ

4 Ekim 1952'de vali Kemal Hadimlioğlu ve milletvekilleri Fahri Ağaoğlu, Sıtkı Burçak, Himmet Ölçmen ve Muammer Obuz, İmam Hatip Okulu'nu ziyaret etmişlerdir. Derslere giren heyet tedrisatı takip etmişlerdir. Okulun yeni açılmasına rağmen tedrisatta görülen başarı büyük bir memnuniyete sebep olmuştur. Şimdilik bir kısmı fahri olarak ifa edilen öğretmenlikler için MEB Mart 1953'den itibaren 26 kişilik bir öğretmen kadrosu verecektir. Ayrıca önümüzdeki inşaat mevsiminden itibaren İmam Hatip Okulu'nun yeni binası hayırsever vatandaşlarımızın yardımıyla inşa başlayacaktır. Bu yıl ise öğrencinin okula rağbeti fazla olacağından öğrenci sayısı 400 olacağı anlaşılmaktadır. Bu sebeple okulun iki sınıfında 8 şube açılacaktır.[32]

MESLEK DERSLERİ ÖĞRETMENLERİ

Konya İmam Hatip Okulu Meslek Dersi öğretmenlerini kaynakları bakımından şöyle tasnif edilebilir. Medreselerden mezun olmuş cumhuriyet döneminde de din hizmetinde veya başka alanlarda vazife alarak çalışmış hocalar: ilk müdür **Ali Rıza Uğurlu**, müftü **Abdullah Ulubay, Hacıveyiszade Mustafa Efendi, Abdülmecid Ünlükul** bunlara örnektir. Eskiden el-Ezher'de okumuş hocalar Arapça hocası Çumralı **Mevlüt Özer** Efendi gibi. Darülfünun İlahiyat Fakültesi'nden mezun hocalar **Tahir Elliiki, Fatih Göktay** gibi. **Özel olarak okumuş hocalar Karpuzoğlu Camii imamı Ali Uca** Efendi, **Tahir Büyükkörükçü** gibi. Cumhuriyet döneminde Arap ülkelerine giderek okumuş hocalar

Mehmet Ulucan, Hüseyin ve İbrahim Atay kardeşler gibi. 1949 yılında açılan Ankara İlahiyat Fakültesinden mezun olup 1953'ten itibaren İmam Hatiplere gelen mezunlar: **Ahmet Hamdi Savlu, Ali Galip Yelkovan, Rahmi Özer, Hakkı Maviş ve Süheyla Cankat** gibi. "[33]

YAZI DİZİSİ

27 Ocak 1954 öğretmen gazetecilerden Enver Şevki Botsalı **Yeni Konya** gazetesinde" İmam Hatip'te Neler Gördük" başlığıyla bir yazı dizisi yayınlamış ve 3. yılına giren İmam Hatip Okulu'nu tanıtmaya yönelik olan bu yazı dizisinde Botsalı, okul müdür yardımcısı Refik Baydur ve okul müdürü Bekir Elam'la röportaj yapmıştır.

9 Aralık 1955'de **Yeni Meram** gazetesinin "İftihara değer bir kültür ve din müessesemiz Konya İmam Hatip Okulu" başlığıyla okul müdürü Bekir Elam'la yapılan röportaj Konya İmam Hatip Okulu'nun 1955 yılındaki geldiği seviyeyi tanıtmaktadır..[34]

DERNEKLER

Konya İmam Hatip Okulu'nun arsasının satın alınıp binasının yapılması, öğrencilerin korunup eğitim seviyesinin yükseltilmesi ve en önemlisi Türkiye'de yüksek dini tahsilinin önünün açılması Konya'daki İmam Hatip Okulu etrafında kurulan derneklerin katkı ve çalışmalarıyla olmuştur. Türkiye'deki mevcut 17 İmam Hatip Okulu Derneğini 9-10 Mayıs 1958'de Konya'da yapılan bir toplantı ile bir Federasyon çatısı altında birleştiren yine Konya İmam Hatip Okulu Derneği olmuştur. Bu dernekler şunlardır: Konya İmam Hatip Okulu Ve İlahiyat Fakültesi Ve Talebe Yurtları Tesis Derneği (1952), Konya İmam Hatip Okulu Öğrencileri Ve Okulu Koruma Derneği (1954), Konya Hafız Kursları, İmam Hatip Okulu Ve İlahiyat Fakültesi Ve Talebe Yurtları Tesis Ve Koruma Cemiyeti (1956), İmam Hatip Okulu, İlahiyat Fakültesi Tesis Derneği (1958), Türkiye İlahiyat Tedrisatına Yardım Edenler Dernekler Federasyonu (1958), Türkiye İmam Hatip Okulları Mezunları Cemiyeti (1958)

ETKİNLİKLER

Okul Öğrencileri hocaların gözetiminde sıra halinde değişik camilere Cuma namazı kılmaya giderlerdi. Başlarında beyaz şeritli okul şapkası bulunurdu. Cemaat imam hatip şapkalı çocukların camiyi doldurduğunu görünce sevinir ümitlenir gerektiğinde yardıma hazır hale gelirlerdi.[35] Ramazan geldiğinde selatin camilerinde mukabele hatmi yaptırılmaktaydı. Bu ihtiyaç daha çok İma Hatip öğrencilerinden karşılanmıştır.[36]

Önce küçük mescitlerde hocalar tarafından denendikten sonra Hayrettin Karaman'ın Kapı camiinde vaaz vermesi kararlaştırılır. Hayrettin Karaman, İhya'dan "Nefis Denetimi" ile ilgili 3 sayfa özet hazırlamış ve ne olur ne olmaz erken bitebilir diye de "korku ve ümit" konusundan 6 sayfalık ayrı bir özet hazırlamıştır. Müdür, hocalar ve öğrencilerle Kapı Camiine gelinir ve "beyaz şeritli okul şapkasıyla" Hayrettin Karaman kürsüye çıkar. Heyecandan çok hızlı konuşur. Fakat esas dikkati çeken konu ise minberin arkasında bir zatın heyecandan kalıp sema etmiş olmasıdır. Onun sevinci ise imam hatiplile-

rin tasavvufa karşı olmadıkları gördüğü içinmiş.[37]

İstanbul'un fethinin 500. Yıldönümü münasebetiyle Konya İmam Hatip Okulu öğrencileri Fatih Sultan Mehmet'in ruhuna ithaf edilmek üzere 29 Mayıs 1953 Cuma günü Kapu camiinde Mevlidi okumuşlardır.[38] 27 Mart 1956 günü Berat Kandilinde Kapı Camiinde yatsı namazını müteakip İmam Hatip öğrencileri tarafından mevlit okunmuştur. Mevlide başlamadan önce üçüncü sınıf öğrencilerinden İbrahim Küçüktığlı bir aşır okumuştur. Bundan sonra beşinci sınıf öğrencilerinden Bayram Başpınar mevlidin münacat kısmını, Muammer Demirel, Harun Tolasa, Kazım Tavukçu veladet kısmını büyük bir başarı ile okumuşlardır. Arada dördüncü sınıf öğrencilerinden Ali Osman Koçkuzu, üçüncü sınıf öğrencilerinden Durmuş Sert Kuranı Kerim, öğrenci korosu ilahiler okumuşlar ve duayı da dördüncü sınıf öğrencilerinden Hayrettin Karaman yapmıştır. Öğrenciler hazır bulunan cemaat tarafından ayrı ayrı takdir olunmuş ve huşu içinde dinlemişler bilhassa Durmuş Sert'in tesirli sesi ilgi çekmiştir. [39]

MAKALE YARIŞMASI

Mevlânâ töreni hazırlamakla görevli Komite 1954 yılında Mevlana ihtifalini daha geniş bir şekilde anmak amacıyla orta tahsil öğrencileri arasında "Mevlana'nın değeri sizce nereden ileri geliyor?" konusunda bir makale yarışması açmıştır. Finale kalan yazılar 10 Aralık'ta yazı sahipleri tarafından bir de jüri önünde okunmuştur. İhtifal günü açıklanan sonuca göre birinciliği Konya İmam Hatip Okulu'ndan Hayrettin Karaman elde etmiştir. [40]

TAKVİYE KURSLARI

İmam Hatip Okulu'nda tatil ayları içinde açılmış olan yabancı dil kursu çok büyük bir rağbet görmüş ve 74 öğrenci Fransızca bilgilerini artırmalarına vesile olmuştur.[41] İmam Hatip Okulu öğrencilerini imtihanlara hazırlamak amacıyla Koruma Derneği tarafından 7 Temmuz 1958'de okul binasında Kuranı Kerim, Arapça, Türkçe ve Matematik kursları açılmıştır. [42]

SPOR ETKİNLİKLERİ

19 Ocak 1958'de Konya stadyumunda okullar arası güreş yarışması yapılmıştır. İmam Hatip Okulundan 52 kiloda İbrahim Canlar üçüncü, 57 kiloda Mustafa Şimşir üçüncü, 62 kiloda Hüseyin Yılmaz birinci ve 67 kiloda İbrahim Altunel ikinci olmuştur. Erkek Sanat Enstitüsü ve Lise'nin puanları aynı olmasına rağmen ESE üç birincilik aldığı için 10 puanla birinci, Lise 10 puanla ikinci, İmam Hatip Okulu ise 7 puanla 3. üçüncü olmuştur.[43]

GEZİLER

1955 Mart ayında Konya İmam Hatip Okulu ikinci kanaat döneminde iftihara gecen öğrencilerle, okul aile birliği ve okul idaresi bir **Ankara** gezisi gerçekleştirmiştir. Bu gezi esnasında **Ankara**'da üç gün kalınarak kültür ve meslek derslerini ilgilendiren temaslarda bulunulmuştur. [44]

Konya İmam Hatip Okulu Okul Aile Birliği ile Öğrencileri Koruma Derneği 1955 öğretim yılı içinde bütün sınıflarda iftihar listesine geçen öğrencilerle Haziran devresinde pekiyi derece ile diploma alan okulun ilk mezunlarından bir grubu **İstanbul** gezisine götürmüştür. Yine ikinci kanaat devresi tatilinde iftihara geçen öğrenciler de **Ankara**'ya götürülmüştür.[45]

Konya İmam Hatip Aile birliği tarafından yılbaşı tatili münasebetiyle Kayseri İmam Hatip Okulu ve öğretmenlerinkinden oluşan 19 kişilik bir grup okul müdürü Cemal Cebeci'nin başkanlığında 26 Aralık 1955'de Konya'ya gelmişledir. Kayseri grubu 1 Ocak 1956'da Konya'dan ayrılmıştır.[46] Aynı kapsamda okulları birbirlerine tanıştırıp kaynaştırmak amacıyla ikinci dinlenme tatilinde 28 kişilik bir grupla Konya İmam Hatip Okulu 20 Mart 1956'da iadeyi ziyaret için **Kayseri**'ye gitmiştir[47]

1957 yılı Ramazan ayında Konya İmam Hatip Okulu

öğretmen ve öğrencilerinde oluşan bir gurup mesleki tatbikat yapmak amacıyla Afyon'a gitmişlerdir. Bu geziye, Bekir Elam, Okul Aile Birliğinden M. Ali Sakallıoğlu ve öğretmen Fikri Yazıcıoğlu ile birlikte öğrencilerden Hayrettin Karaman, Mustafa Ateş, Mehmet Kabakçı, Mustafa Pektut, H.Hüseyin Tosun, Muammer Kiraz, Bayram Başpınar. Süleyman Yıldırım, Kemal Yaman, Durmuş Sert, Halit Bcrkale de katılmıştır.

9 Nisan 1958'de 15 kişilik bir gurupla başlarında okul müdürü Bekir Elam ve okul aile birliği başkanı M. Ali Sakallıoğlu olduğu halde davetli oldukları **Gaziantep**'e hareket etmişlerdir. Burada üç süreyle vaaz, nasihat ve hutbe tatbikatında bulunmuşlardır.[48]

KURULUŞ YILI KUTLAMALARI

Okulun 4. kuruluş yılı **6 Mart 1955 günü** gerçeklemiştir. Toplantıda Konya İmam Hatip Okulunda iftihar listesine geçen öğrencilerin takdim merasimi ve akabinde bir de çay ziyafeti verilmiştir. Toplantıya öğrenci velileri, okul öğretim kadrosu ve Konya'nın tanınmış hayırseverleri katılmıştır. Okul öğrencilerinden Mustafa Ateş bütün davetlilerin takdirini toplayan bir konuşmayı yapmıştır.

Konya İmam Hatip Okulu'nun 5. kuruluş yıldönümü **5 Mart 1956 günü** okul binasında gerçekleştirilmiştir. Düzenlenen törene Konya milletvekilleri, belediye başkanı, okul müdür ve başöğretmen ve öğretmenleri talebe velileri ve okul korun derneğinin 500'e yakın davetlisi katılmış ve okul müdürü Bekir Elam'ın konuşmasıyla başlamıştır. Bu konuşmadan sonra tefsir öğretmeni Osman Oktaç bir konuşma yaptı. Beşinci sınıftan bir öğrencinin ilmin, din adamı hakkında yaptığı konuşmayı, yine öğrencilerin Mehmet Akif'ten okudukları şiirler takip etmiştir. Birinci kanaat not döneminde iftihara geçen 11 öğrenciye Vali ve mebuslar tarafından kıymetli kitaplar hediye edilmiştir. Vali salondan ayrılırken: "**Okulunuzun anlayışlı bir idare altında muvaffakiyetle çalıştığını görmekle bahtiyarız**." demiştir.[49]

Konya İmam Hatip Okulunun kuruluşunun 6. yıldönümü **17 Mart 1957** pazar günü okul binasında yapılmıştır. Bu törene Konya milletvekilleri, Konya Valisi, Belediye başkanı, öğrenci velileri, okul aile birliği mensupları hazır bulunmuşlardır. Bekir Elam bir konuşma yaparak, "İmam Hatip okulunun çalışmaları, Demokrat İktidarın müzahereti ve nihayet okulun tesisinde Konya halkının sarf ettiği gayretleri" belirtmiştir. Daha sonra Maarif Müdür Muavini ve okulun Tarih öğretmeni Şeref Kişmir, bu okulların açılmasını gerektiren ve okulların milletimize sağlayacağı faydalar üzerine bir konuşma yapmıştır. Bu konuşmadan sonra öğrencilerden Mustafa Ateş ve Hayreddin Karaman davetlilere hitap etmişlerdir. Konya'da bir İslâm Enstitüsü'nün açılması konusunda öğrenci Mustafa Ateş'in temennisi üzerine söz alan Konya Milletvekili Himmet Ölçmen bir konuşma

yaparak: "İslam Enstitüsü'nün Konya'da açılması mevzuunda bütün gücümüzle çalınacağız. Bunu Hükümetimize aksettireceğimize emin olabilirsiniz. Yakın bir gelecekte Konya'nın bir irfan merkezi olacağına söz veriyoruz. Esasen, Konya'da Selçuk Üniversitesi'nin kurulması mevzuunda da çalı**ş**malara devam edilmektedir." demiştir.. Müteakiben Hacı Veyiszade Mustafa Kurucu, İslam dininin ve Türk milletinin bekası için dua etmiş, törenin sonunda davetlilere bir çay verilmiştir.[50]

ZİYARETÇİLER

Konya İmam hatip okulunun açılısından itibaren değişik kademelerden pek çok ziyaretçileri olmuştur. Mevlana ihtifalleri sebebiyle Konya'ya gelen Diyanet işleri başkanı Eyüp Sabri Hayırlıoğlu 18 Aralık 1954'de Konya İmam Hatip okuluna giderek okulda incelemelerde bulunmuştur.[51] Gazeteci Ahmet Emin Yalman üç defa Konya İmam Hatip okulunu ziyaret etmiş ve okul hakkındaki intibalarını Vatan gazetesinde yayınlamıştır.[52]

OKUL KÜTÜPHANESİ

Konya İmam Hatip Okulu 17 Ağustos 1956'da ciddi bir kitap bağışı almış ve bu okul kütüphanesinin temelini oluşturmuştur. Bu kitapların hikâyesi Yeni Meram gazetesinde şöyle anlatılmaktadır: "Bursa vilayetinin Mustafa Kemal Paşa ilçesinde Lala Şahin Paşa Medresesi müderrisi olup 1932 yılında takriben 65 yaşlarında ölen **Batumlu Said Efendi**, ölmeden önce kitaplarını "Konya'da bir irfan müessesine vakfedilmesini" vasiyet etmiş. İki yetişmiş oğlundan birisini Çanakkale'de şehit veya kayıp, diğerinin mısırda esarette iken hastahanede vefat haberini alan bu muhterem baba, asil din âlimi, çocukları kadar sevdiği kitaplarını da kadir ve kıymetini bilecek ellere ve nihayet bu kitaplardan faydalanmaya muktedir zekâların inkişafına yarayacak bir müesseseye vakfederek "onlar ana din kitaplarını burada bulurlar, burada onlara yetecek onları bu sahada yetiştirecek kitaplar var" demiş. O gün bu gün bu kitaplar damadının şimdi Mustafa Kemal Paşa'da Singer kumpanyası mümessili bay Sıdkı Çenberci gibi vasiyete, vakfa pek hürmet ve riayet eden ve Allah'tan korkan asil bir zatın ihtimamları altında bu günlere kadar tertemiz bir şekilde muhafaza olunmuş. Artık vâkıfın arzusunu yerine getirilmesi için müsait zamanın geldiğine inanarak Türkiye Büyük Millet Meclisi PTT müdürü Bilal beyi keyfiyetten haberdar etmiş. Bilal Bey marifeti ile mebusumuz Hamdi Ragıp Atademir bu hayırlı emre muttali olarak derhal kitapların bulunduğu kazaya gitmiş. Sıdkı beyle temas etmiş, kitapları incelemiş. Bunların içinde fıkha, tasavvufa ve diğer alet ilimlerine ait kıymetli ana eserlerin mevcut olduğunu müşahede ederek bunların yarının din âlimlerinin yetişeceği ve yetişmekte olduğu İmam Hatip Okulumuza verilmesinin uygun olacağını tespit etmiş ve Konya'ya gelerek bu kitapların nakli, tasnifi ve mağfur ve merhum vâkıfın namına taşıyacak dolaplara konularak istifadeye arzını İmam Hatip Okulu öğrencileri koruma cemiyetinden rica etmiştir. Cemiyet büyük bir anlayışla bu kitapların Konya'ya nakli için derhal tedbir almış Mustafa Kemal Paşa'ya bir mutemet göndererek kitapları şehrimize getirtmiş bulunmaktadır. Bu suretle bu irfan müessesemiz büyük bir hazineye kavuşmuş."[53]

MEZUNİYET

Milli Eğitim Bakanlığı **Mayıs 1955** yılında ilk dereceli (yani ortaokul olan) İmam Hatip Okullarını orta dereceli okul haline getirme kararı almıştır. Buna göre şimdiye kader birinci devre üzerinden eğitim öğretim yapmakta olan İstanbul, Kayseri, Maraş, Isparta ve Konya İmam Hatip Okulları 1955-1956 ders yılından itibaren orta dereceye (yani lise derecesine) yükseltilmiştir. Bu okullar ilk mezunlarını ise bu yıl vereceklerdi.[54] Konya İmam Hatip Okulu, 4 yıllık bir eğitimden sonra Haziran 1955'de 26, Eylül döneminde 25 olmak üzere toplam 51 öğrenci mezun vermiş ve bu öğrencilerin hepsi de ikinci devrenin açılmasıyla okula kayıtlarını yaptırmışlardır.

Konya İmam Hatip Okulu ikinci devre ilk mezunlarını **11 Mayıs 1958**'de vermiştir. Bu kapsamda mezuniyet ve Okulun 7. Kuruluş yıldönümü kutlanması için bir tören düzenlenmiştir. Törene Konya Milletvekilleri ve Konya valisi Cemil Keleşoğlu, ikinci Ordu Müfettişi, Emniyet Müdürü ve Belediye başkanı ile birlikte 14 vilayetten gelen 45 kişilik Federasyon temsilcileri ve bini aşkın davetli hazır bulunmuştur. İlk konuşmayı Okul Aile Birliği başkanı Ali Sakallıoğlu yapmış ardından Okul müdürü Bekir Elam, hitap etmiştir.[55] Öğrenciler adına bir konuşma yapan Hayrettin Karaman: "tedrisat programının bozuk olduğunu, okumuş oldukları mesleki derslerden hiç birinin kitabı bulunmadığı ve kendilerini okutan hocaların sık sık değişmesi yüzünden bir evvelki hocanın öğrettiklerinin, ikinci gelen hocanın başka bir şekilde başlaması yüzünden unuttuklarını" açık bir şekilde dile getirerek büyüklerinin buna bir çare bulmalarını istemiştir. "Biz rozet aşıklısı değiliz, İlahiyat Fakültesi veya İslam Enstitüsü bizim için hangisi daha hayırlıysa onun kurulmasını büyüklerimizden beklemekteyiz." demiştir. Daha sonra Fahri Ağaoğlu İslam Dini konusunda oldukça uzun bir konuşma yapmıştır.[56] Ardından iftihar listesine geçen 28 öğrenci ile güzel vaaz eden öğrencilere, Vali ve milletvekilleri tarafından bazı mesleki kitap ve dolma kalem hediye olarak verilmiştir. Merasim, Kuran-ı Kerim tilavetiyle son bulmuştur."[57]

MEZUNİYET SONRASI PROBLEMLER

Konya İmam Hatip Okulu ilk mezunlarından Ahmet

Ruhi Şar mezuniyet sonrası sıkıntıları basında en çok dile getiren kimselerdendir. A. Ruhi Şar, Yeni Konya gazetesinde (Üniversitelilere Sorunuz) başlığı ile yazılar yazan heyete bir mektup yazarak "Konya İmam Hatip okulunu bitirdiğini fakat hiç bir Fakülte ve yüksekokula gidemeyeceğini çünkü kendilerine böyle bir hakkın tanınmamış olduğunu belirterek dert yanmakta bu konudaki düşüncelerini" sorar. Tertip heyetinden Özgen Küçükkoner, 29 Temmuz 1958'de Yeni Konya gazetesinde "İmam Hatip Okulları" başlığıyla A. Ruhi Şar'dan gelen mektuba cevap verir. Bu yazıdan sonra Konya basınında İmam Hatip mezunlarının durumuyla ilgili olarak hararetli bir tartışma başlar.

İlk olarak Konya İmam Hatip Okulu ilk mezunlarından Mehmet Ali Uz, Yeni Konya gazetesinde "İmam Hatip Okulları Hakkında Sayın Özgen Küçükkoner'e" başlığıyla cevap verir. Ardından Tertip heyetinden Hüseyin Ulusoy, A. Ruhi Şar'a hitaben 18 Ağustos 1958'de Yeni Konya'da "Terkedilenler" başlığı bir makale kaleme alır. Bu makaleye A.Ruhi Şar, 21 Ağustos 1958'de "İmam Hatip Okulları" başlığı cevap verir. İmam Hatip Okulu mezunlarının durumunu ele alan Halit Güler ise"İmam Hatip Okulu Mezunları" adlı makalesi 28 Ağustos 1958'de Özdemokrat gazetesinde yayınlanır.

İMAM HATİP OKULUNDAN SESLER

Konya İmam Hatip Okulu öğrencileri, Konya'da günlük olarak yayınlanan Özdemokrat gazetesi için 1959-1960 yılları arasında "Cumadan Cumaya İmam Hatip Okulundan Sesler" başlığı altında makale ve şiirlerden oluşan bir sayfa hazırlamıştır. 6 Kasım 1959 tarihinden başlayıp 15 Nisan 1960 tarihine kadar devam eden bu çalışma 21 sayı devam etmiş ve 1960 ihtilali arefesinde son bulmuştur. Bu sayfalardan biri 5 Şubat 1960 yılında vefat eden Konya İmam Hatip Okulu öğretmenlerinden Hacı Veyiszade Mustafa Kurucu'nun anısına 12 Şubat 1960'da "özel sayı" olarak çıkmış daha sonra bu sayfa 19 Şubat 1960'da yeniden yayınlanmıştır.

SONUÇ

1951'de 7 okulla eğitim öğretime başlayan İmam Hatip Okullarını 1958 tarihine geldiğinde sayıları 19'a çıkmıştır. Öğrenci sayısı birinci devre ve ikinci devre dâhil olmak üzere 1951'de 889; 1952'de 1243;1953'de 1687; 1954'de 2072; 1955'de 2462; 1956'da 3041, 1957'de 3578; 1958'de 3764'e çıkmıştır.[58]

1951'de 280 kişiyle eğitim öğretime başlayan Konya İmam Hatip Okulu[59] ise 1957-58 eğitim öğretim yılında 45 öğrenciyle ilk mezunlarını vermiştir.[60] Konya İmam Hatip Okulu 1969 yılına kadar 604 mezun vererek tüm Türkiye'de İmam Hatip okullarına ait mezuniyet sayısı yönüyle birinci sırayı almıştır.[61]

1. Caner Arabacı, Osmanlı Dönemi Konya Medreseleri, Konya 1998, s.549-609.
2. Hayrettin Karaman, İmam Hatip Okullarını açan kim, kapatan kim? Yeni Şafak, 08 Mayıs 2015
3. Yeni Konya, 16 Eylül 1951.
4. Yeni Meram, 16 Eylül 1951
5. Yeni Meram, 15 Ekim 1951
6. Yeni Konya, 17 Ekim 1951.
7. Yeni Meram, 17 Ekim 1951
8. Yeni Konya, 10 Ekim 1951
9. Öğüt, 19 Ekim 1951
10. Yeni Meram, 22 Ekim 1951.
11. Ufuk (Konya Anadolu imam Hatip Lisesi Dergisi), Yıl:2009, S.3, s.52.
12. Babalık, 6 Kasım 1951.
13. Yeni Meram, 6 Kasım 1951.
14. Yeni Meram, 24 Kasım 1951.
15. Babalık, 7 Kasım 1951.
16. Yeni Meram, 29 Kasım 1951.
17. Yeni Meram 8 Aralık 1951.
18. Yeni Meram, 9 Aralık 1951.
19. Yeni Meram, 30 Aralık 1951.
20. Yeni Meram, 27 Aralık 1951.
21. Yeni Meram, 18 Ocak 1952.
22. Yeni Meram, 12 Ocak 1952
23. Yeni Konya, 31 ocak 1952
24. Yeni Meram, 25 Ocak 1952
25. Yeni Konya 5 Nisan 1952
26. Yeni Meram, 29 Mart 1952
27. Yeni Meram, 28 Haziran 1953; Yeni Konya 28 Haziran 1953.
28. Yeni Meram, 21 Eylül 1954
29. Yeni Meram, 10 Temmuz 1952.
30. Yeni Meram, 11 Ekim 1952.
31. Yeni Meram 10 Mart 1953.
32. Yeni Meram, 5 Ekim 1952
33. Hayrettin Karaman, Bir Varmış Bir Yokmuş İstanbul 2008,s. 193-195
34. Yeni Meram, 9 Aralık 1955
35. Hayrettin Karaman, Bir Varmış Bir Yokmuş İstanbul 2008, s. 195.
36. Yeni Meram, 30 Nisan 1955.
37. Hayrettin Karaman, Bir Varmış Bir Yokmuş İstanbul 2008, s. 210-211.
38. Yeni Meram, 27 Mayıs 1953
39. Yeni Meram 29 Mart 1956
40. Yeni Konya, 11 Aralık 1954; Yeni Meram, 11 Aralık 1954
41. Yeni Meram, 23 Ağustos 1955
42. Yeni Meram, 27 Haziran 1958
43. Yeni Meram, 20 Ocak 1958.
44. Yeni Meram, 22 Mart 1955.
45. Yeni Meram, 7 Temmuz 1955.
46. Yeni Meram, 28 Aralık 1955, 2 Ocak 1956
47. Yeni Meram, 28 Mart 1956.
48. Yeni Meram, 9 Nisan 1058.
49. Yeni Konya 6 Mart 1956
50. Yeni Meram, 19 Mart 1957.
51. Yeni Konya, 19 Aralık 1954.
52. Yeni Konya, 8 Mart 1956.
53. Yeni Meram, 17 Ağustos 1956.
54. Yeni Konya, 7 Mayıs 1955; Yeni Meram, 7 Mayıs 1955.
55. Yeni Meram, 12 Mayıs 1958.
56. Yeni Meram, Fahri Ağaoğlu'nun konuşmasını aynen vermiştir. 13-18 Mayıs 1958.
57. A. İhsan Tuna, İmam Hatip Okulu'nun 7. Kuruluş Yılı, Yeni Konya, 13 Mayıs 1958.
58. Grafiklerle Din Eğitimi Okulları, 1951-1969, Ankara 1970, s.17
59. Mehmet Önder, Konya İmam Hatip Okuluna 275 öğrencinin kaydedildiğini yazar. Bakınız, Konya Maarifi Tarihi, s.88.
60. O Dönemde Türkiye'deki ilk açılan 7 İmam Hatip okulundan yeni mezun sayısı 194'dür. Bakınız: Grafiklerle Din Okulları, s. 25.
61. Grafiklerle Din Eğitimi Okulları 1951-1969, Ankara 1970, s.29.

NEBEVİ IŞIĞIN ALTINDA EMAN VE GÜVEN TOPLUMU

Enes TANRIVERDİ 11-V

İnsanlık “cahiliye” denen bir güven ve eman girdabının içine girmişti, adeta insanlık kendi eman ve güvenini kaybetmişti. İçinde yaşadığımız dünyada toplumlar toplumlara insanlar da insanlara güvenmiyor. Ülkeler dünya barışını sağlamak adına yeni silahlar, yeni araç ve gereçler üretmeye başladı. İnsanlığın güveni silahlara, tanklara, mermilere emanet edildi. İslam beldeleri terör ve savaşlarla güvenini yitirdi, İslam eli silahlı kişilerin dini haline getirildi.

Peygamber; eman ve güven sorunu olan bir toplumun ‘Muhammed’ül Emin’iydi. Güvenilir Muhammediydi (s.a.v.) kendisine silah doğrultan insanların bile emanetlerini verdiği ona güvendiği bir eman ve güven lideriydi. O, bir tepeye çıktığında bir ordu var dediğinde de O’na güvenildi, atını denize sürdüğü zaman da O’na güvenildi, çünkü O cahiliye karanlığının “güven ve eman” ışığıydı, O nebevi bir güven telkin edicisiydi. Peygamberimiz bir beldenin güvenliğini şöyle tarif ediyordu: “Bir kadın kendi yanında bir erkek olmaksızın hicazdan çıkacak ibadetini yerine getirecek ve tekrar kendi yurduna dönecek; işte nebevi güven toplumunun ulaşım yolu, eğer bu kriterde bir güven telkin edilemezse kimse benim şehrim güvenli, diye övünmesin… Zira şehirlerin ve beldelerin güvenliği yüzlerce insanı emniyet için çalıştırmak değil, o güvenliği oluşturabilecek toplumlar ve bireyler yetiştirebilmektedir.

Cenab-ı Allah Kur’an-ı Kerim’de “emrolunduğun gibi dosdoğru ol” emriyle başta peygamberimiz olmak üzere bütün müminleri muhatap alarak, çevrelerine güven ve doğruluk telkin etmelerini emretmiştir. Peygamberimizde ‘mümini elinden ve dilinden diğer kişilerin selamette olduğu kişi’ olarak tanımlamıştır. Öyleyse gelin emrolunduğumuz gibi dosdoğru olalım. Elimiz ve dilimizden başkaları eman ve güven içinde olsun. Çevremize güven telkin edelim. Eman ve güvenin hâkim olduğu bir dünyada buluşmak dileğiyle; Allah’a emanet olun. Selam ve dua ile…

GÖZLERİ HARAMDAN KORUMAK

Kübra YILDIZ 11/L

Kur'an'a bakınca, ALLAH'ın gözlerimizi yarattığını biliyorsunuz. Kur'an'ın tamamına meydan okurcasına.. Gökyüzüne bakmıyor musun? File bakmıyor musun? Dağlara bakmıyor musun? Yeryüzüne bakmıyor musun? ALLAH' ın ayetlerini görebilmek ve Rabbimizin kim olduğunu hatırlamak için, tekrar tekrar gözlerimizi kullanmamız isteniyor. Sonra Kur'an'ın tamamına bakınca ALLAH bize buna bak, şuna bak, ona bak diye emrediyor. Peki nelere bakmamamızı emrediyor? Sadece ve sadece iki şeye bakmamamızı emrediyor! Birincisi "Mümin erkeklere söyle: Gözlerini (harama bakmaktan) sakınsınlar" (Nur suresi / 30) . İlk olarak bu durumda gözümüzü korumamız gerekiyor. İkincisi: "Dünya hayatının süsünü arzu ederek, onlardan (müminlerden) gözünü çevirme" (Kehf suresi / 131). Dolayısıyla, iki şeyi dünya metaını ahirete tercih etmemek ve mahrem olmayanlara bakmamak. O kadar. Bunun haricinde her şey helaldir. Ama, insanlar sadece bu tür şeylere bakmakla meşguldür. Güneşin, ALLAH' ın izniyle doğuşuna kör kesilerek dolaşırlar. ALLAH' ın güneşi o sabah yükselttiğinin farkında bile değillerdir. Bütün dünyayı alıp, döndürüp güneşinin doğmasını sağladığını düşünmek yerine, her türlü afişe, yolda yürüyen kadınlara, erkeklere, sahip olamayacakları evlere ve arabalara bakıyorlar. Tamamen zıt. Dünya tersine dönmüş sanki. Gökyüzüne bakıp, "Sûbhanallah, ALLAH bina etti" demiyoruz. Yeryüzüne bakıp "Sûbhanallah, ALLAH bunu yaydı." demiyoruz. Güneşe ve aya bakıp, "Sûbhanallah" demiyoruz. Sonsuz kuvvet sahibi olan ALLAH' ın durmadan güneşin doğmasını ve batmasını sağladığına bakmıyoruz. Onun yerine, bizi mahveden saçma ve gereksiz şeylere bakıp duruyoruz. Çok şaşırtıcı bir durum. Ne yapıyoruz? Böyle şeyler de nefsimizi besliyor. Cahillerin yaşam tarzına baktıkça kendimiz de cahil olacağız. Mahrem olmayanlara baktıkça onlarla konuşmaya başlar veya arzu etmemen gereken şeyleri arzu etmeye başlarsın. Bu yüzden çok dikkatli olmamız gerekiyor. Şunu iyi bilmemiz gerekiyor ki, yasaklanan herhangi bir şeyin ruhumuza sirayet etmesi küçük bir olay değildir. Böyle yaptıkça ne oluyor? Bunlar gıdadır. Kime? İçimizdeki canavara. Böyle yaptıkça kendimiz de canavara dönüşüyoruz. Gittikçe nefsin seni tamamen sarıyor. Problem budur. Biz sanıyoruz ki, "Ne olacak ona veya buna baksam?" Sahip olamayacağımın ev veya araç ilanlarına bakarsam bir şey olmaz diye düşünmeyin. Bu yanlıştır. Çünkü içindeki canavarı besliyor. Sonra da hayatımızı o hayal ettiğimiz şeyleri elde etmek için yaşamaya başlıyoruz. Bu da çok iğrenç bir yaşam tarzı oluyor. Çünkü o hayat, bize mutluluk vermeyecek ve ahirette de hüsrana sebep olacak. Kesinlikle hüsrana sebep olacaktır.

BAŞARI ÜZERİNE

Alaattin SAĞLAM/ Rehber Öğretmen

Başarı için başlamayı seçin...

Hayattan ve kendinizden şikâyetçi olmak yerine, bugün kendiniz için küçük bir adım atın. Yapmak isteyip de yapamadığınız ya da cesaret edemediğiniz bir şey yapın. Küçük başarılar, büyük başarılar için ilk adımdır. Gücünüz de var, yeteneğiniz de. Kötümser '**Yapılamaz**' der. İyimser '**Yapılabili**r' der. Motivasyona sahip kişi ise, '**Yaptım**' der. Her sabah sizi motive edici mesajlar dinleseydiniz, zihniniz, yüreğiniz, ruhunuz coşku ve heyecanla dolsaydı, gününüz nasıl geçerdi? Bir arkadaşınız, sizinle ilham veren, enerjinizi arttıran 'Yapabilirsin!' 'Başarabilirsin!' mesajlarıyla dolu bir konuşma yapsaydı içinizdeki gerçek potansiyelinizi ortaya çıkarmak için içsel gücünüzü kim bilir nasıl kullanırdınız? Her şeyi yapabilme, yaşamınızın her boyutunu istediğiniz şekilde değiştirme gücünüz var.

Bu yazıda düşüncelerinizi uyarmayı, yüzünüze tebessüm kondurmayı, yüreğinizi umutla, ruhunuzu coşkuyla doldurmayı amaçlıyorum.

Başlangıç noktası her yerdir

Bir turist ziyaret ettiği kasabanın yaşlı marangozuna sorar: "Bu kasaba neyiyle ünlüdür?' Yaşlı adam cevap verir. "Bu kasaba, dünyada gidebileceğiniz her yerin başlangıç noktasıdır. Buradan başlayarak istediğiniz her yere gidebilirsiniz."

Yaşlı adam ne kadar haklı. Oysa çoğumuz yaşamın zenginliğinin hazzına varabilmek için başka bir yerde olmamız gerektiğini sanıyoruz: Önce bir noktaya gelelim, özlem duyduğumuz şeylere kavuşalım, ondan sonra mutlu olmaktan bahsedebiliriz. Şimdi buradayız. Başka bir yerde ve zamanda olmamız imkânsız. Oysa, alacağımız kararları 'eğer' sözcüğü yönetiyor. Eğer üniversiteden mezun olursam mutlu olacağım... Eğer sevdiğim kişiyle evlenirsem mutlu olacağım... Eğer çok para kazanacağım bir işe girersem mutlu olacağım... Bu eğerler olduğumuz yerden başlamanızı engelliyor. Gücümüzü ve mutluluğumuzu baltalıyor. Şu anda başlangıç noktasındasınız. Dışarıdan kazanacağınızı sandığınız güç içinizde, burnunuzun dibinde.

Filler nasıl eğitiliyor biliyor musunuz? Daha yavruyken, kalın bir zincirle hayvanın bacağı bir direğe bağlanıyor. Önceleri hayvan kaçmaya çalışıyor ama ne kadar uğraşırsa uğraşsın ne zinciri koparabiliyor ne de direği yerinden oynatabiliyor. Fil yavrusu ayağında zincirle büyüyor ve kaçamayacağını kabulleniyor. Özgürlük kavramını yitiriyor. İşte bu noktada ayağındaki zincir çözülüyor ve yerine konulan ince bir halatla birkaç santimetre boyunda tahtadan bir çubuğa bağlanıyor. Fil, bu koşullarda kolaylıkla kaçabilecek olmasına rağmen olduğu yerde kalıyor. Çünkü hâlâ var olduğunu sandığı zincirini asla kıramayacağına inanıyor. Yaşamımız da çocukluğumuzda koşullandığımız düşünce, duygu ve inanç kalıplarının esaretinde sürüyor. Olağanüstü yetenekleriniz, olağanüstü gücünüz var ve kullanılmayı bekliyor. Eğer yapabileceklerinizin hepsini yapmış olduğunuzu görebilseydiniz çok şaşırırdınız.

"Yapamam" deyip yapabileceklerinizi engellemeyin. Tek bir insan bile yapmak istediğinizi başarmışsa aynı güç sizde de var. Ne kadar hızlı koşabileceğinizi bilmek istiyorsanız, olimpiyatlarda en hızlı koşan insanı gözleyin, sokakta yürüyen insanı değil. Olimpiyat şampiyonu da bu başarıyı hak etmek için uzun süre kaslarını, bedenini, düşüncelerini eğitti. Ve yarıştan önce koçu motive edici sözler söyledi, değil mi? Binlerce tonu kaldırabileceği halde, gücünü bilmediği için tahta çubuğun esaretinde yaşayan fil gibi, kendinize empoze ettiğiniz sınırların farkında olun. Gücünüzün ve yeteneklerinizin farkında olduğunuzda, kendinize olan inancınız da artacaktır. Bu güçle dağları bile devirebilirsiniz.

Her şey olup bittikten sonra, "Bunu ben de yapabilirdim" dedi adam. Oysa önceleri, "Yapamam" diyordu. Sonra, "Belki yapabilirim" demeye başladı. "Peki bir deneyeyim" noktasına geldiğinde, biri 'yapmıştı' bile. Çünkü

yapan bir kişi, en başından yapabileceğine inanıyordu. Başarılı insan yaratıcı ve üretkendir. Bir şeyi ancak 'yaparak' yapabilirsiniz, yapabileceğinizi düşünmek yetmez. Başarılı insan başarının bir günde oluşmayacağını bilir. Adım adım hedefe yaklaşır. Ve hedefin de ötesine geçer. Sizi olabileceğinizin en iyisi olmaktan, istediklerinize sahip olmaktan ve yapabileceklerinizden alıkoyan ne? Tembellik mi? Risk alma korkusu mu? Başarısızlık korkusu mu? Başarı korkusu mu? Tüm bu korkular daha başlamadan bizi bitirir.

Başarının basamaklarının neresindesiniz?

Şimdi sayacaklarımı dikkatle okuyun.

Yapamam... Yapmam... Ne yapacağımı bilmiyorum... Keşke yapabilseydim... Belki yapacağım... Yapacağım... Belki yapabilirim... Yapabilirim... Yapıyorum... Yaptım

Edison'a ampulü keşfetmeden önce, başarısız olduğu 999 deneme için ne hissettiğini sormuşlar. Edison şaşırmış: "999 başarısızlık mı? Hayır! Işığa kavuşamamanın 999 yolunu keşfettim o kadar."

Bir öğrenci okulu bırakmaya karar vermiş. Öğretmenine derslerden çok sıkıldığını söylemiş. Öğretmeni onu okulda kalması için ikna etmeye çalışıyormuş. "Okuldan vazgeçemezsin genç adam. Tarihte yer alan büyük önderler hedeflerinden vazgeçmedikleri için hatırlanıyorlar. Thomas Edison, Marie Curie, Einstein, İsmail Çokgören..." Öğrenci şaşırmış, "İsmail Çokgören kim?" "Gördün mü?" demiş öğretmen, "Onu tanımıyorsun. Çünkü o hedefinden çabuk vazgeçmişti."

Sağlığınız nasıl? Özel hayatınız doyumlu mu? Şu soruları kendinize sorun:

Bir başkası olsaydınız, sizinle iş ortaklığına girer miydiniz?

Kendinizi arkadaş olarak, dost olarak seçer miydiniz?

Karşı cinsten biri olsaydınız, kendinizi eş seçer miydiniz?

Dürüstçe verdiğiniz cevapları beğenmiyorsanız, bunları 'evet'e çevirmek sizin elinizde.

Mutluluk, başkalarının ya da koşulların bize isterse sunduğu, isterse sunmadığı, altın tepsiden bir pasta değil ki. O sizin içinizde.

Hayat size borçlu değil. Ama sizin kendinize olan borcunuz büyük. Bu borç, nasıl mı çoğaldı? Yaşamınızın sorumluluğunu üstlenmemekle... İnsanları sömürmekle... Sorumluluk almadığınız için sizi sömürmelerine izin vermekle... Bedelsiz maddi ve manevi kazançlar... Hemen şimdi ve burada yaşamınızı yeni bir yola sokabilirsiniz.

Şu anda ne yapıyorsunuz? Bugün kendiniz için küçük bir adım atın. Yapmak isteyip de yapamadığınız ya da cesaret edemediğiniz bir şey yapın. Küçük başarılar, büyük başarıların ilk adımıdır. Gücünüz de var, yeteneğiniz de. Nereden mi biliyorum?

1. Siz bu evrende eşsiz ve özel bir varlıksınız.

2. Bu yazıyı okumak için kendinize zaman ayıracak kadar kendinizi değerli buluyor ve bir şeyleri değiştirmek istiyorsunuz. Nereye gitmek istediğinizi bilirseniz, istediğiniz yere gidersiniz. Hadi!

HEDEFİNİ BELİRLE, HAYATINI DEĞİŞTİR!

Enise BİLGİ

Birçoğumuz maddi ve manevi güzel bir hayat için hayaller kurarız. İleride de iyi bir meslek, güzel bir ev, cafcaflı bir araba, dolgun bir maaş… Hayallerimizi, ideallerimizi gerçekleştirmek, kişisel ve mesleki hayatımızda daha iyi bir yere gelebilmek için bir hedef seçmemiz gerekmektedir.

Nitekim seçimlerin en zoru hedef seçmektir ve günümüzde çoğu insan ya hedefi olmadığı ya da sık sık hedef değiştirmekte olduğu için kaybeder. Bu insanlar güçsüz oldukları için değil, net bir hedefleri olmadıkları için yol alamazlar.

Bir hedef seçmeniz ve ona yoğunlaşmanız sizi başarıya motive edecek ve hedeflerinize ulaştıkça özgüveninizin arttığını fark edeceksiniz. Ünlü filozof Aristo; öncelikle besin, pratik bir hedef, fikir ya da amaç. İkincil olarak ise sizi başarıya götürecek olan imkân, bilgi, para, malzeme ve yöntemler. Son olarak tüm bu kaynakları sizi başarıya götürmesi için ayarlamak demiştir. Hedef seçmeye egemen olduktan sonra, kendinize güveniniz, hedeflerinize ulaşmak için sahip olduğunuz yeterlilik ve yeteneğiniz artacaktır. Fakat hedef seçerken bazı kriterleri göz önünde bulundurmalıyız.

- Hedefinizi belirleyin.
- Kendinize güvenin.
- Hedefiniz için randevu belirleyin.
- Hedefinizin ulaşılabilirliğini kontrol edin.
- Hedefinizi aşamalara ayırın.
- Kaynaklarınızı belirleyin.
- Aşamaları belirleyin.
- Bir sonraki aşama için yapılacakları belirleyin.

Şimdi! Hemen bir hedef belirleyin ve hayatınızı değiştirin. Çünkü gitmek istediği yeri bilen bir yelkenliye, yol boyunca pek çok rüzgâr yardım eder. Allah yardımcımız olsun.

DERT SİZSENİZ DERT SİZSİNİZ

Şura TÜRK

Bunca insan içerisinde "Neden +1 olarak varedildin?" gelin birlikte düşünelim, hemhâl olalım, ...olalım.

Bu soruyu her birinizin kendinize sormanızı rica ediyorum. Neden varım? Niye biriciğim? Benden murat nedir? Niçin +1 olarak Şûra'da var? Eğer var isem benim bir misyonum olmalı. Allah tarafından tahsis edilmiş, yalnızca benim gerçekleştirebileceğim bir şey. Öyle bir şey ki ben yapmazsam eksik…

İçimize doğru olan bu yolculukta özümüzü, kıvamımızı arıyoruz. Bilmeliyiz ki, sorusu olanın sorgusu vardır; sorusu olan arayandır. Arayan bulur. Bulanlar ancak arayanlardır, aramayan ne bulur ne de bulunur. Arayışlarımızdaki tek kural, bir Allah, bir dahi çoban yıldızı da olsa şahidimiz, doğru yoldan sapmayarak aramak. Seçemeyerek geldiğimiz bu dünyada, seçerek var olma derdindeyiz. Dertdeyiz, dertliyiz. Peki ya derdi olmayanlar?

"Her tohum bir kaderle gelir dünyaya, insan gibi. Kimi tohum olur, bitirir özündekini. Kiminin adı tohum kalır, biter, bitiremeden kendini."[1] Zulümdür bunun adı. Zulüm, niye geldiğini bilmemiştir. Ben de sizlere bir tohum bırakıyorum. Eğer tohumumu besler, yetiştirirseniz sulanan bölge yeşerir. Sulanmayan yerler ise çoraklaşır, oradan cılız filizler filizlenir. Gönlümüz ve fikrimizin açılmasıdır umduğumuz. Bu tohumları aldığım yerden, sevgili Mehmet Lütfi Arslan'ın kitabından bir bölüm ile bitirelim;

"Öyle bir hayat yaşayalım ki yokluğumuzda fark edilsin ne büyük bir eksiği doldurduğumuz. Ölümle kıymeti anlaşılacak bir hayat yaşayalım demiyorum dikkat edin. Ancak ölümün son verebileceği bir aşkınlık ve fedakarlık ikliminde yaşayalım diyorum."[2]

Meleklerin yazdığını güzel okuyabilmek için, güzel yaşamak duası ile…

1 Mehmet Lütfi Arslan, Dert Çağrısı.

2 Mehmet Lütfi Arslan, Dert Çağrısı.

COMPANERO ROSİTA

Rümeysa ÇETİNKAYA -Buse SOMUNCU

Neşe KUTLUTAŞ

Vadi Yayınları

Companero Rosita'yı okurken inandığımız, yüreğimizin tasdik ettiği şeyler uğruna mücadele etmek ve umud etmek gerektiğini hissettim. Rosa'nınki bir özgürlük mücadelesi değildi bana göre. Çünkü daha özgürlüğe sahip olmamıştı. Neden sahip olmadığı bir şeyin mücadelesini versin ki? Rosa'nın özgürlüğü; ne gerillaların aşında ne de dağların yamacındaydı. Rahman ona özgürlüğünü fısıldıyordu. Hapisteyken, firari iken o tılsımı hissediyor, fakat anlamlandırmaya çalışıyordu. Allah onun haksızlıklar, ırkçılıklar içinde yetişip Müslüman olmasına izin vermişti. Arayışı içinde olduğu özgürlüğün artık sahibi idi.

Rosa'da hayatıma hisse etmemi gerektiren şey inanç oldu. Küçüklükten beri bir ilah olduğuna gönülden inanıyordu ve teslimiyet gösteriyordu ettiği her duanın karşılık bulduğunu biliyordu. Ve tabii meleklerin kendisini koruduğunu da…

Companero Rosita yaşadığı şehirdeki tüm adaletsizliklere direnmeye çalışan bir Companero. Dinine bağlı bir Hıristiyan annenin çocuğu, annesinin hayatına çizdiği çizgilerle doğru yola adım atan bir Companero. Tanrıya daima inanan ama dinindeki ikiliğin farkında olup Müslümanlığa tutunan bir Companero. Hayatındaki tüm çizgiler onun kaderi için çizilmişti belki de.

Companero Rosita.. Adaletsizliklere direnen bir Companero. Ekmek bulamayan insanlara iyilik dağıtan bir Companero. Dinine bağlı Hıristiyan bir annenin çocuğu. Annesinin hayatına çizdiği çizgilerle doğruluğu arayan bir Companero. Yaşadığı serüvenin sonunda yolu Türkiye'ye düşen Rosita okuyucularına karanlıktan aydınlığa çıkan hayatını anlatıyor.

Companero Rosita, okuyucularına her daim umudu fısıldayan bir roman.

Katran tadında hayatın adaletiyle boğuşan, karanlık hücrenin içinde filizlenen çiçeğin umuduyla hayat bulan, inancın gölgesinde güvenle dolan Rosa'nın hikayesi.

Sabrı ve merhameti ile Rosa, savunduğu davasından geri dönmeyecek.

Paslanmış parmaklıkların ardında geçecek hayatında sabrı ruhuna işleyecek, bedenindeki hapse direnen ruhu, özlemini çektiği huzura kavuşacak.

Muhtevasında kardeşliğe ve güvene de yer veren bu kitap zoru başarmayı, imkansıza aşık kalmayı da anlatır nitelikte. Okumak ve hisselenmek duasıyla…

Franz KAFKA - The Metamorphosis

The Metamorphosis is a novella (a short novel) by Franz Kafka which was published in 1915. It's the story of a salesman, Gregor Samsa who works hard to support his family. One day, he wakes up and finds himself transformed into a giant insect. Transforming into an insect symbolizes the alienation of an individual when he doesn't produce to make the capitalist system run. Firstly ,his family was suprised at the situation then…….; for the later parts you should read the novella.Get ready to be surprised! The book never falls from favor of the readers.

Prepared by Elif Zühre Çetinkaya

Gogol - Overcoat

In this story, penned in a realistic style and described as one of the masterpieces in the Russian Literature, injustices ordinary people are exposed to and the trouble they suffer are revealed with the life of Akakiy Akakiyevic. This is the novel in which Gogol tells about injustice in legendary way. This work, which envelops the human being, is engrossing and masterfully writing bitter realities of life and dedication. While describing aesthetic and symbolic explaining, you won't be able to keep yourself from turning pages. As Dostoyevski remarked, "We all emerged out of Gogol's overcoat."

Prepared by Melda Hilal Erenler

Stefan ZWEIG - Chess

The Chess is Stefan Zweig's final achievement. The Chess was completed in his Brazilian exile. Before Zweig's suicide in 1912, The Chess was sent off to his American publisher. It is the only story in which Zweig looks at Nazism, and he does so with characteristic emphasis on psychology. A group of passengers on a cruise ship challange the world chess champion to a match. At first, they crumble until they are helped by a whispered advice from a stranger in the crowd who can risk everything to win. The chess is an intensely dramatic depiction of obsession and the price of genius.

Prepared by Hande Alkış

BAYYINAH TV

Bayyinah TV which was founded in 2009 is an Islamic Youtube channel. The founder is Nouman Ali Khan. In addition to being the founder , he is a teacher. The channel makes videos in English. The videos examine the Qur'an in the light of science and answer the questions that asked by people who are curious about the religion such as "Women's rights in the Qur'an?" or "Why did Allah create us?". The channel has 320.000 subscriber. I strongly recommend you to take a glance at the channel. You will find answers to your questions about religion.

Prepared by Elif Zühre ÇETİNKAYA

Bizden Kısa Kısa

İlçe protokolü sabah namazında okulumuzda öğrencilerimizle buluştu.

Kutlu doğum programımız.

Adana izcilerini okulumuzda ağırladık.

Anadolu mektebi yazar okumaları kapsamında okulumuzda Mustafa Kutlu paneli.

Bahçemizi güzelleştiriyoruz. Durmak yok yola devam.

Abdullah Yıldız ile namazla diriliş buluşması.

Şiir okutan ağaçlar.

Mesleki ve Kültürel yarışmalarda dereceye giren öğrencilerimiz ödüllendirildi.

İl müftümüzle okul öğrenci dergisi olan şura için röportaj yapıldı.

Koca çınar 60. dönem mezunlarını verdi.

HALEP KAMPANYASI

KONYA ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ
1951

HALEP CANINDAN VERİRKEN

BİZ DE MALIMIZDAN VERELİM

Suriyeli kardeşlerimize desteğinizi bekliyoruz.

T.C. Ziraat Bankası Konya Şubesi
Hesap No : 0168 - 3700 6902 - 5001
IBAN No : TR 30 0001 0001 6837 0069 0250 01

Görevli Öğretmenler
Hasan BALCI - İsmail YÜCE - F. Yasemin SARI - İsmail GÖKDOĞAN

İrtibat Tel: 0 332 351 28 02
Bu çalışmayı Okulumuz Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Kulübü yürütmektedir.

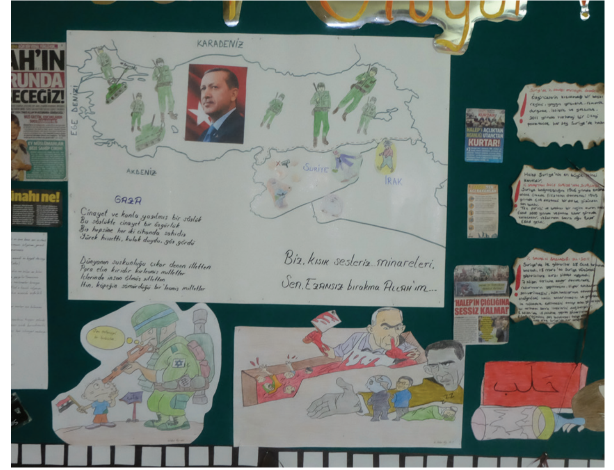

1951

KARADENİZ
KURTAR!

KONYA ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ
1951
SURİYELİ KARDEŞLERİMİZE HEDİYEMİZDİR
هديتنا لإخوتنا السوريين
من ثانوية الأئمة والخطباء في قونيا

YE'YE UN YARDIMI TIRI (1)
Mart 2017
Recep 1438
KONYA
ADOLU İMAM HATİ
Sosyal Yardımlaşma ve Daya

Mart 2017
Recep 1438
KONYA
ANADOLU İMAM HATİP
Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma

EVRENİ KİM TEMİZLİYOR: EL-KUDDÜS

Çınaraltı İlim ve Kültür Derneği 'İsmi Kuddüs' Belgeseli

Evren! Adeta durmadan işleyen, değişen ve dönüşen bir fabrika. Bu fabrikada an be an yıldızlar ölüyor ve yenileri doğuyor. Dev süper nova patlamaları, sistemleri parçalıyor. Dünyamız üzerindeyse binlerce etken bozuluyor ve tahribe uğrayıp kirleniyor.

Bu kadar dağılma ve parçalanmanın milyonlarca yıldır yaşandığını düşünecek olursak çöp yığınına dönmüş bir kâinat görmemiz gerekirken, makro alemden mikro aleme fevkalade düzende işleyen ve her daim temizlenen bir sistemi görmeyi tercih ediyoruz. Peki bu sistem kim tarafından işletiliyor. Kâinatta ve dünyamızda sürekli kirliliğe sebep olacak hadiseler olurken; nasıl oluyor da düzen bozulmuyor ve kirler kalıcı hale gelmiyor.

Üzerinde bulunduğumuz dünya güneşin etrafında saatte 108 bin km hızla hareket etmesine rağmen taşıdığı yükünü savurmuyor, yoluna çıkan milyonlarca irili ufaklı göktaşını üzerindeki misafirlerine hissettirmeden, atmosferi içinde eritiyor. Bu atmosfer aynı zamanda güneşin zararlı ışınlarına karşı da bir kalkan görevi görüyor.

Biraz daha aşağıda buharlaşan sular yükselip bulutları oluşturuyor. Dev bir sünger hükmündeki bulutlar ortalama 1 kilometrelik çapa sahip ve 10 ila 50 ton suyun nakliyesini yapabiliyor. Suyu muhtaç yerlere ulaştırıyor, yeryüzünü silip süpürüyor. Bulutlar taşıdığı suyunu dökerken ise kaba davranmıyor tıpkı bir çiçeği sular gibi suyunu yavaşça bırakıyor. Yağan yağmur damlaları ise tıpkı mıknatısın eşit kutuplarının birbirini itmesi gibi birbirini itiyor ve damlalarını ayırıyor ki sular birleşip koca bir kütle halinde tepemize düşmesin.

Yeryüzüne inerken yumuşak tenimizi okşayan ve bizi ferahlatan rüzgârı hissediyoruz. Dünyanın zararlı gazlardan ve kötü kokulardan ayrıca kirli havadan temizlenmesinde büyük rol oynayan rüzgâr, sanki bir temizlik işçisi. Çiçeklerin polenlerinin taşınmasında ve üremelerinde de büyük pay sahibi. Aynı zamanda okyanusun yüzeyindeki alglerin ürettiği oksijeni karaya taşıyor.

İşte insan birçok ihtiyacının yanı sıra bütün bu sistemlerin aynı anda işlettirilmesine de muhtaç. Vücudumuzdaki birçok mekanizma biz farketmeden çalıştırılıyor. Hatta videonun başından bu yana kalplerimiz ortalama 140 defa kan pompaladı, ciğerlerimiz içini 40 defa havayla doldurup boşaltarak kanımızı temizledi ve göz kapaklarımız 50 defa açılıp kapandı. Bir damla kanımızda yaklaşık 7.000 ilâ 25.000 arasındaki akyuvar bizi bulaşıcı hastalıklardan ve yabancı maddelerden koruyor. Bu faaliyetler doğrudan bizim idaremizde olsaydı pek çoğunu aksatırdık. İnsan gözünün önünde olup biten müthiş faaliyetlere dikkat etse ve aklı da gözüne inmemişse kâinatı her daim temizleyen ve birbirine karıştırmadan işlettiren ve her bir mahlukâtın ihtiyacını eksiksiz gideren zâtı tanıyacaktır.

Doğada ölen iki yüz bin çeşit bitki ve yüz binlerce çeşidi olan hayvanın ölüleri ortalıkta kalmıyor. Diğer hayvanlar ve mikro organizmalar ölenlerin vücudundan ihtiyaçlarına göre alarak onları ortadan kaldırıyor. İnsanın bulaşık eli karışmadıkça hiçbir yerde bir kir kalmıyor.

Demek ki bu fabrikaya bakan Zât, çok iyi bakıyor.

Bir insan, bir ayda yıkanmazsa ve küçük odasını süpürmezse insan da odası da çok kirlenir, pislenir. Demek bu saray-ı âlemdeki paklık ve temizlik, mütemadiyen hikmetli bir tanziften ileri geliyor. Eğer o daimî arıtma ve süpürme ve dikkatle bakma olmasaydı, bir senede bütün canlıları içinde boğacak derecede bir çöplük dünyaya hakim olurdu.

Bütün bu ilim kudret ve şuur gerektiren işler ancak; sözü zerreden şemse bütün mahlukâta geçen bir zâtın işidir.

Evet, kâinat sarayını tertemiz tutan bu ulvî ve umumî tanzif, elbette ism-i Kuddûs'ün bir cilvesidir.

Kuddüs olan Allah'a hamd olsun!

WHO CLEANS THE WORLD: AL-QUDDUS

Translator: Elif Zühre Çetinkaya
Special Thanks To Nagihan Can.

The Universe is working, changing and transforming continually like a factory. The stars are constantly dying and the new ones are born at this factory. Giant supernova explosions break the system into pieces. On earth, thousand of factors destroy and pollute the earth. If we consider, this falling into pieces and spreading has been lasting for ages but we see a system working wonderfully and cleaning itself instead of seeing a rubbish universe. So by whom is this system run? While the events cause lasting pollution in the universe, how isn't the system being spoiled or lasting filth being seen? Although the world moves around the sun 108.000 km/ph, it doesn't throw anything in it. The world removes the million of asteroids in its atmosphere. This atmosphere is also a shield against the harmful rays of the sun. Evaporated water goes up and takes cloud shapes. Clouds like a giant sponge (approximately they are 1 km size) can transport 10 to 50 tons of water. They deliver the water to needy lands and clean the earth. When clouds pour the water, they don't behave rudely, they leave the water gently like irrigating a flower. Rain drops push each other and they separate in order not to fall onto us like a chunk. On earth we feel the wind which pats our skins and relieves us. Wind is like a cleaner, the cleaning of toxic gases and smell bad also pulluted air into the world. Wind is large shareholders for transporting the pollen of flowers. Also, wind carries oxygen produced by algae in the ocean surface to land human needs a lot as well as all these systems to operate simultaneously. A lot of mechanisms in our bodies are running than we realize. In fact, since the beginning of this article, our heart pumps blood 140 times the average. Our lungs fill with air 40 times for cleared our blood and our eyelids opened and closed 50 times. A drop of our blood contains 7000 to 25000 white blood cells that provide protection from infectious diseases and foreign substances. If these events were directly in our will we would hinder most of them. If human being notices these incredible events happening in front of in his/her eyes consciously, he/she will know the one who always purifies and controls the universe and also satisfies all the needs of each creature. Two hundred thousand species of plants and a hundred thousand of varieties of dead animals in nature should not be left lying around. Other animals and micro¬organisms take their needs from the body of the deceased . Unless the dirty hands of the people get involved ,there has no trace of dirt left. That is someone who looks after this factory does his job well. If someone doesn't have a bath he/she becomes dirty or doesn't clean his/her room there is mess, I mean the pureless and the cleanness in this universe results from enduring wisdom purifying. If there weren't this enduring purifying, the world would be a filthy place which kills all people in a year. All these duties which require mind, science and conscious are businesses of someone who has an authority on every creature. Well, this lofty purifying system is surely a kindness of Allah who is Al-Quddus. Thanks Allah who is Al-Quddus.

It is never late to ask yourself "Am I ready to change my life, am I ready to change myself?". However old we are, whatever we went through, it is always possible to reborn. If each day is a copy of the last one, what a pity! Every breath is a chance to reborn. But to reborn into a new life, you have to die before dying.

Shams Tabrizi

Knowledge without action is wastefulness and action without knowledge is foolishness.

Al Ghazali

Wherever law ends, tyranny begins.

John Locke

Whatever separates you from the truth, throw it away, it will vanish anyhow.

Yunus Emre

Wise man doesn't say everything he thinks but thinks everything he says.

Mevlana

Find the sweetness in your own heart, then you may find the sweetness in every heart.

Rumi

The heart does not derive pure pleasure from what is impermanent.

Said Nursi

Be happy for this moment. This moment is your life.

Omar Khayyam

I can calculate the motion of heavenly bodies, but not the madness of people.

Isaac Newton

Prepared by Elif Zühre Çetinkaya

Ignorance leads to fear, fear leads to hate, and hate leads to violence. This is the equation.

Averroes

KARNAVAL KIZI

Şüheda KUNDEL 9-B *Şeyma Nur COŞKUN 9-B*

1953 yapımı Lili, Türkiye'de Karnaval Kızı adıyla yayınlandı. Oscar'da 1 dalda ödül aldı. Charles Walters tarafından yönetildi.

Yayın Tarihi: 10 Temmuz 1953 Cuma (Amerika)

Yönetmen: Charles Walters

Senaryo: Helen Deutsch – Paul Galico

Ödüller: 5 dalda Oscar adaylığı ve 1 dalda Oscar, Altın Kürede 1 dalda ödül, Bafta Ödüllerinde 1 dalda adaylık ve 1 dalda ödül.

Süre: 1 saat 21 dakika

Bazı dakikalarda sevineceğiniz, bazı dakikalarda hüzünleneceğiniz, bazı dakikalarda kendinize hâkim olamayacağınız bir film. Çok fazla aksiyon içermeyen, aksiyondan öte daha çok duygular üzerinden etkileyecek bir film. Bu filmde bir küçük kızın neler yaşadığı, küçük yaşta nelere katlanabildiği ve gerçekleri gördüğünde neler yapabileceğini hayretle izleyeceksiniz. Aslında duygularının kime ait olduğunu, sadece beynindeki düşünceyle sevgiyi arayan, ilk görüşte aşık olduğunu, ama gerçek aşk olup olmadığını zamana bıraktığında öğrendiğini göreceksiniz. Lili kuklaları seven, onlarla konuşurken aynı zamanda farklı dünyalara dalan ve kuklaların gerçek arkadaşlarıymış gibi olan aralarındaki samimi davranışları sizi sizden alacak. Bu film bize aslında gerçekleri görmek için beynimizle değil, kalbimizle hareket etmemiz gerektiğini ve gerçek dostluğun sadece insanlardan oluşmadığını gösteriyor.

Filmin konusunu şöyle anlatmalıyım ki, tamamen içinizi ısıtacak bir türden.

Lili adında bir kız, babasının arkadaşının yanına gider ve dükkândaki adam babasının arkadaşının öldüğünü ama isterse kendisinin yanında çalıştırabileceğini maaş bağlamayacağını ama ona kalacak yer verebileceğini söyler Lili' ye. Lili kabul eder ama adam kekleri yemesi iddiasıyla onu kovar. Kız dükkândan ayrılacakken içeriye Marcus adında bir adam gelir. Bu adam kıza iltifatlar eder. Kız dükkândan çıkar ve Marcus'u bekler. Marcus'u iki arkadaşı beklemektedir. Marcus ve arkadaşları giderken onları takip eden Lili, adamın çalıştığı karnavala gelir. Marcus kıza iş bulmaya çalışır.

Gösteriler yapılan küçük bir yerde kız garson olarak çalışmaya başlar. Kız siparişleri getirirken gösteri başlar ve gösteride kendisine iş bulan Marcus' u görür. Onu hayranlıkla izler, adamı seviyordur çünkü. Sihirbaz Marcus' u izleyen Lili, kovulacağından habersizdir. Lili kovulduğunu öğrenince üzgün bir şekilde dışarıda gördüğü merdivenden hayatından vazgeçmek için çıkarken bir kukla Lili' ye seslenir. Lili kuklanın yanına gider, beraber sohbet ederken farklı üç kuklayla daha tanışır. O kuklaların arkasında Marcus' un iki arkadaşından biri olan Paul Bertharet vardır. Lili, Paul'un patronu olacağından habersizdir. İnsanlar Lili'nin etrafına toplanır, müzik eşliğinde onları izlerler ve bu insanlar tarafından sevilir Lili'nin yeni işi artık budur.

Lili kuklalarla her gün konuşur ve kuklalarla arkadaş olur. Acaba Lili' yi kuklalarla nasıl konuşmalar bekliyor? Kuklaları sevmesinin sebebi ne, Paul ile Lili' nin ilişkileri ne olacak? Bütün bunların cevabını bulmak için filmi izlemeye ne dersin!

…

Bizi bırakıp nereye gidiyorsun Lili?
Demek bizi bırakıp gidiyorsun Lili.
Sen daima güzeller güzelini bulursun Lili.
Sen istersen de taş yürekli olamazsın,
Sen daima güzeller güzeli olursun Lili…

Sezai Karakoç – Liliyar

KIZKARDEŞİM MOMMO

Ayşe Büşra AYKUT 9-E

Türü: Dram

Yazan ve Yöneten: Atalay Taşdiken,

1964 Konya-Beyşehir doğumlu, uzun yıllar reklam sektöründe çalışmış. "Kızkardeşim Mommo" yönetmenin ilk filmi.

Filmin Senaryosu, yaşanmış bir hikayeden alınmış. Atalay Taşdiken'in çocukluğunda kısmen tanık olduğu ve geri kalanını olayın kahramanlarından dinlediği bir hikaye. Çocuk olduğu için hikayenin akışına müdahale edememiş o zamanlar. Büyüyünce, filmini çekerek dahil olmuş hikayeye.

Filmde hikayesi anlatılan kişiler, hayattalar ve yönetmen onlarla ilişkisini sürdürüyormuş. Atalay Taşdiken, gerçek olaya küçük müdahalelerde bulunmuş. Yaşanmış hikayede insana acı veren, çok dramatik detayları çıkarmış. Hikaye, yalın bir şeklide aktarılmaya çalışılmış.

Görüntü Yönetmeni: Ali Özel. İlk görüntü yönetmenliği yaptığı film.

Filmin müziklerini ise Erkan Oğur yapmış. "Dizi ve film müzikleri yapmam" prensibini bu film için bozmuş Erkan Oğur.

Çocukları ile birlikte filmi izledikten sonra, filmin çocuklar üzerinde bıraktığı etkiden etkilenerek fikrini değiştirmiş.

Oyuncular: Elif Bülbül (8 yaşında) ve Mehmet Bülbül (11 yaşında). İki kardeş (aslında kardeşler mi değiller mi tam çözemedim, kardeş oldukları bilgisine de rastladım, kardeş olmadıkları bilgisine de) Elif Bülbül 7 yaşındaki "Ayşe", Mehmet Bülbül de 9 yaşındaki "Ali" olarak çıkıyor izleyenlerin karşısına. Atalay Taşdiken, çocuk oyuncuların daha önce kamera karşısına geçmemiş çocuklar olmasını istemiş. Filmini çekeceği yörenin köylerini dolaşmış, ilköğretimdeki çocuklarla konuşmuş, çocukların tek tek fotoğraflarını çekmiş, çocuklar seçilirken çocuklara prova yapılmamış. Elif Bülbül'le ilk konuştuğunda "işte bu" demiş. Elif'i kameranın karşısına çağırıp sorduğunda Elif utancından başını kaldıramamış, adını bile söyleyememiş doğru dürüst. Elif'in öğretmeni sınıfta da pasif bir öğrenci olan Elif'in bu rolün üstesinden gelemeyeceğini fısıldamış Atalay Taşdiken'in kulağına. "Hayır" demiş Atalay Taşdiken, "Elif tam aradığım çocuk."

Dede rolünde ise, Ankara Devlet Tiyatrolarından Mete Dönmezer. 62 yaşındaki usta oyuncu, Hasan Dede rolünde, kimi zaman esprili çok zaman dokunaklı olan bir karakteri canlandırıyormuş çok eskilerden. "Kaynanalar" dizisi ile hatırlanır. Filmde de yarı felçli. Mehmet Dönmezer de iki yıl önce kısmi felç geçirmiş ve tedavisi sürüyormuş. Doktorundan izin alınarak filmde oynamış.

Baba rolünde Mustafa Uzunyılmaz. Umursamaz ve korkak baba Kazım "Her Şey Çok Güzel Olacak" filmindeki "Nusret Abi" karakterini de canlandırmıştı.

İstanbullu bakkal rolünde Mehmet Usta. Şu an bir dizi filmde de oynuyor. "The İmam" filmindeki deli.

Film, Kültür ve Turizm Bakanlığı'nın katkısıyla Konya'nın Hüyük ilçesi, Çavuş köyünde çekilmiş. Oyuncuların çoğunluğunu da yöre halkı oluşturuyor.

Filmin Konusu: Öksüz kalan iki kardeşin hikayesi. Babaları onları koruyamadığı için dedeleri Hasan'ın yanına sığınan dokuz yaşındaki Ali ile yedi yaşındaki Elif'in hikayesi. Dede yarı felçli olduğu için zaten kendi kendine hayatını pek götüremiyor. Çocukların mı dedelerini korudukları, dedelerine baktıkları; dedenin mi çocukları koruduğu çocuklara baktığı karışmış, iç içe girmiş. İki

kardeş, dedelerinin yanında, Almanya'daki teyzeleri Fatma'nın onları yanına alacağı günü beklerler. Ayşe, onları yanında istemeyen babasını özlese de, komşuları bu çocukları besleme olarak vermeye çalışsa da yaşına göre olgun olan Ali, kız kardeşi için hiçbir şeyden korkmayan, kardeşini koruyan bir ağabey, bir arkadaş, hem anne, hem de baba olmuş bir bilge çocuk olur.

Hayatta bazı sorumluluklarımız vardır. Bazen hayat bize gerektiğinden fazla sorumluluklar yükler. Küçük ve çaresiz olarak onları yerine getirmek kalır bize. Bazen pes etmek gelir içimizden ama bizi hayata tutacak kişiler vardır.

Sevgi ne demek? Sevgi sadece birine kendinden bile çok değer vermek mi? Sevgi bir annenin çocuğuna bakıp onu büyütmesi mi? Sevgi nedir? Sadece bir duygudan mı ibarettir? Sevgi bunlardan daha farklı bir konumdadır. Sevgi anlatılmaz sadece onu yaşayabilirsiniz. Tıpkı kız kardeşim Mommo filminde olduğu gibi. Ali'nin kız kardeşini sevdiği gibi. Ben filmi size sadece özetleyebilirim ama o duyguyu size anlatamam belki de hissettiremem bile.

Dokuz yaşında bir çocuk; hem ağabey, hem baba, hem anne, hem de bir bilge olabilir mi? Ayşe için olur. Hatta hiçbir şeyden korkmayan bir ağabeydir. Babalarının zaafları yüzünden yokluk, sıkıntı çekerler ama her sıkıntıda birbirine tutunurlar. Ali, kardeşi için bir anne olur. Anne sever, ona şefkat eder. Ayşe'ye babasının göstermediği her şeyi elinden geldiğince gösterir. Ayşe babalarının onlara yaptıklarından sonra bile babasını sevmekten vazgeçmez. Babası özlemese bile Ayşe babasını özler. İki kardeş dedelerinin yanında hayata tutunmaya çalışırken Almanya'daki teyzeleri olan Fatma'nın onları yanına alacağı günü beklerler. İki kardeşin sevgisinin, birlik beraberlik, fedakarlık, dayanışma ve kardeşliğin ön plana çıktığı dramatik bir film. Çoğumuz annemiz bir yere gittiğinde kardeşimize bakmayı işkence olarak görürüz. Aslında kardeşimizi severiz ama ona bakmak -belki de yapamadığımızdan dolayı- işkence gibi gelir. Bu filmde, Ali'nin bizden farkı o hayatın gerçekleriyle küçük yaşta karşılaştığı içindir veya kardeşine olan sevgisidir. Onun bu yaştaki olgunluğu gözleri yaşartacak derecede duygulu, Ayşe'nin saflığı, temiz kalbi, kar gibi bembeyaz. Filmi en azından bir kere izlemenizi ve kendinize bir şeyler katmanızı dilerim. Filmi başkalarına da tavsiye etmeyi unutmayın.

CENNETİN ÇOCUKLARI

Cennetin Çocukları 1997 İran yapımı dramatik bir filmdir.

Gerçek adı Bacheha – Ve Aseman olan film, İngilizce konuşulan ülkelerde ve uluslararası gösterimlerde "Children of Heaven" adıyla gösterime girmiştir.

Yayın Tarihi: 22 Ocak 1999 (ABD)

Yönetmen: Mecid Mecîdi

Film müziğinin bestecisi: Kayvan Jahan Shahi

Senaryo: Mecid Mecidi

Adaylıklar: Yabancı Dilde En İyi Film Oscar'ı, AFI Grand Jury Prize, Silver Condor Award for Best Fictional Film

Bazı dakikalarda hüzünleneceksiniz hatta gözyaşlarınıza ve dudaklarınızın titremesine engel olamayacaksınız. Filmden öte bizlere gerçek anlamda bazı duygular hissettireceğini ve bilinçlenmemize katkı sağlayacağını düşündüğüm bir filmdir. Şu anda yaşadığımız dünyadaki insanların bitip tükenmeyen isteklerinin aslında ne kadar boş olduğunu Ali ve Zehra karakteri çok güzel bir şekilde anlatıyor ve hissettiriyor, biz izleyenlere. Biz gençlerin örnek alacağı davranışlar sergileyen Ali ve Zehra; okumayan gençlerin film yoluyla bilinçlenmesini sağlıyor. Film çoğu zaman gözyaşlarımıza hâkim olamadığımız dakikalarda yaşadığımız hayatlar ile filmdeki hayatı karşılaştırıp yaşamımıza katabileceğimiz kendi küçük ama değeri büyük ipuçlarını barındırıyor. Biz gençler en küçük bir konuda bile istediğimiz olmayınca hemen şikayet edip isyana giriyoruz. Fakat Ali ve Zehra'nın hayatlarında "şikayet etmek" diye bir davranış yok. Yaşları küçük olan Ali ve Zehra'nın bu küçük yaşta bu sıkıntıları çekmeleri onların ne kadar olgun olduğunu gösteriyor ve biz izleyenleri de düşünmeye sevk ediyor.

Filmin konusuna geçecek olursak İran'da yoksul bir ailenin çocukları olan Ali ve Zehra'nın öyküsünü, dayanışmalarını anlatıyor. Ali bir gün evin ihtiyaçları için çarşıya çıkar, markete gitmeden önce ise kardeşi Zehra'nın ayakkabılarını tamirciden alır. Markete girip patates almadan önce ayakkabıyı ve elindeki ekmeği kasaların arasında duran poşetlerin yanına koyar ve içeri

geçip patates seçmeye başlar. Ali içeride patates seçerken kâğıtçı, kasaların arasındaki poşetleri alır. Maalesef Ali'nin kardeşinin ayakkabısının bulunduğu poşeti de alır ve yoluna devam eder. Marketten çıkan Ali poşetini aramaya başlar fakat bulamaz ve üzülür. Kardeşine, annesine ve babasına ne diyeceğini bilemez. Poşeti ararken yanlışlıkla sebzeleri yere döker. Marketçi sinirlenip onu kovar. Eve geldiğinde kardeşine olup biteni anlatır. Kardeşi çok üzülür, artık okula giderken giyeceği bir ayakkabısı yoktur. Babalarının durumunu bildikleri için de onlara hiçbir şey söyleyemezler. Ali ve kardeşi Zehra okula gidip gelirken ayakkabıları dönüşümlü olarak giymeye karar verirler. Zehra okuldan eve dönerken Ali sokak arasında bekleyip, kardeşi geldiğinde de ayakkabıları değiştiriyor ve Ali okula Zehra da eve gidiyor. Aslında her şey tıkırındadır ama tek sıkıntı Ali her zaman okula geç kalıyor ve bundan dolayı öğretmeninden azar işitiyor. Bu arada Ali'nin babası da şehre inip bahçıvanlık işinde yüklü para olduğunu duyunca Ali'yi de yanına alıp şehre iniyor. Sağlı sollu evlerin zillerine basan baba oğul ne diyeceklerini bilmedikleri için gelen tepkilere, söylenenlere karşılık veremeden başka evlere yöneliyorlar. En sonunda birisi kendilerine olumlu cevap verince, Ali'nin babası işi yapıyor yüklü bir parayla evlerine dönüyorlar…

Okulda uzun maratonlu bir yarışma yapılacağını ve yarışmada üçüncü olana ödül olarak spor ayakkabı verileceğini öğrenince Ali çok seviniyor ve soluğu Zehra'nın yanında alıyor. Ama Ali elemelere katılmamıştı. Beden öğretmeninin odasına gidip yalvarır. En sonunda beden öğretmeni dayanamaz ve kabul eder. Yarışmada kendisini üçüncülüğe odaklayan Ali sonlara doğru birincilikle götürdüğü yarışmayı kardeşine spor ayakkabıyı alabilmek için üçüncülüğe geriletiyor, rakibinin müdahalesi sonucu yere düşen Ali iyice geriliyor. Son tura girildiği zaman Ali kardeşini düşünür ve yeniden hızlanır, öyle hızlanır ki birinci olur, ama mutlu değildir. Hıçkıra hıçkıra ağlar. Eve geldiğinde Artık Ali'nin ayakkabıları da giyilecek halde değildir ve ayakları yara içerisindedir. İkisi de üzülürken babalarının yaptığı şeyden bihaberdirler. Ali ve Zehra'yı büyük bir sürpriz beklemektedir.

İngiltere Tarihinde Ölülerle Fotoğraf Geleneği

SEFANUR KIRICI - HATİCE RÜVEYDA DOĞAN 12-G

Ölmüş sevdiklerinizle fotoğraf çektirmek bugün bakıldığında duyarsız ve acımasız bir şey gibi görülebilir. Ancak Kraliçe Victoria devri İngiltere'sinde bu uygulama ölüm acısıyla başa çıkabilmenin bir yöntemiydi. Fotoğraflar rahatsız edici ve garip bir şekilde etkileyici. Ölülerle birlikte poz veren aileler, uyuyor gibi gözüken çocuklar ve zarif bir şekilde arkalarına yaslanan genç kadınlar…

Victoria dönemi ölümlerle doluydu. Difteri, tifo, kolera salgınları ülkede çok sayıda ölüme yol açtı.

Fotoğraflar çekilirken yapılan uzun süreli pozlamada, hareket etmeyen ölüler, yanlarındaki canlılardan biraz daha net görülüyordu.

Fotoğraf stüdyoları, ölülerle çekilen fotoğrafları, yas tutan yakınlara verilmesi için kartpostal haline de getiriyordu.

Bazı fotoğraflarda ölüyü biraz daha canlı göstermek için baskıda fotoğraflara çeşitli işlemler yapılıyordu.

Ölülerin kesilen saçları kolyelere ya da yüzüklere konuluyor, balmumundan ölüm maskeleri yapılıyor ve tablolarla heykellerde ölümün sembolleri yer alıyordu. Çoğunlukla çocuklarının fotoğraflarını çektirip, anılarını yaşatmak, ailelerin aklına ölümden sonra geliyordu. Ancak tıp alanındaki ilerlemeler çocukların yaşama şansını arttırınca, ölüm fotoğraflarına talep azaldı.

Yüksek Dozda İlginçlik İçerir!

Taklitçi ahtapot isimli ahtapot, sadece renk değiştirmekle kalmıyor, aynı zamanda dil balığı, aslan balığı ve deniz yılanı gibi hayvanların şekline de bürünebiliyor.

Dünyada yaşayan tüm insanları oluşturan atomlardaki boşluklar çıkarılırsa tüm dünya nüfusu bir elmaya sığabilir.

1960' larda CIA, Rus konsolosluklarında casusluk için, "Akustik Kedicik" ismini verdiği programında, cerrahi yöntemle kedilerin içine mikrofon, pil ve anten yerleştirerek kedileri dinleme cihazına dönüştürdü.

Ortalama bir insan, ömrü boyunca dünyanın çevresini yaklaşık üç defa dolaşacak kadar yürür.

Çok sert hapşurursanız kaburga kemiklerinizden biri kırılabilir.

İnsan uzun süre bir böbrek ve bir akciğerle, midesiz, dalaksız yaşayabilirmiş, ama karaciğersiz bir dakika bile yaşayamazmış.

Parmak izi gibi herkesin dil izi de farklıdır.

Beethoven beste yapmadan önce kafasını soğuk suya sokardı.

Bir kadının sahip olduğu en fazla çocuk sayısı 69.

Timsahlar daha derine batabilmek için taş yutarlar.

Çin' de İngilizce konuşan kişi sayısı Amerika' dan daha fazladır.

Bir yılan 3 yıl uyuyabilir.

Maymunlar her yıl uçak kazalarından daha fazla insan ölümüne neden oluyor.

Kaju olarak bilinen çerez aslında kaju meyvesinin sapıdır.

İnsan saçı, üç kilo ağırlık kaldırabilecek esneklikte dir.

Mavi balinaların kalbi o kadar büyüktür ki bir insan atardamarları içerisinde rahatlıkla yüzebilir.

Karpuz, kızartıldığında veya fırınlandığında tanecikli yapısını kaybeder ve et yerine tüketilebilir.

Japonya' da artık kullanılmayan bir tren istasyonu, yalnızca tek bir kızın okula gidebilmesi için çalışıyor.

İran ordusu 2007 yılında 14 sincabı ajan oldukları gerekçesiyle tutukladı.

Ayak kokusunun peynirli cipse benzemesinin nedeni aynı tür kimyasalları bulunduruyor olmasıdır.

Eğer bir bezelyeyi burnunuzdan çekerseniz, ciğerlerinizde filizlenip büyüyebilir.

Esnememizin sebebi fazla oksijen alma ihtiyacımız değil, beynimizi soğutmaktır.

Bizden Kısa Kısa

Okulumuzun 66 yıllık arşivini dijital ortama aktarıyoruz.

Bir yıldız tut.

Çizgilerle kuran ayetleri üzerine düşünme sergisi.

Çeşitli orta okullardan gelen teog öğrencilerine okulumuzu tanıttık.

Kariyer günlerimizde Prof.Dr. Seyit Bahçıvan öğrencilerimizle sohbet gerçekleştirdi.

Erdemli gençlik bilek güreşi yarışması düzenledi

İHL meslek dersleri seviye tespit sınavı yaptık.

Kariyer günlerimizde okulumuz mezunu Konya millet vekilimiz Ahmet Sorgun

Kariyer günlerimizde okulumuz mezunu Konya millet vekilimiz Hüsniye Erdoğan

Dualarla başladık ve yine dualarla bitirdik

Öğrencilerimizin Konya bilim merkezi ziyareti.

Suriyeli öğretmenler formasyon eğitimlerini okulumuzda aldılar.

A Blok mescidimiz yenilendi.

B Blok mescidimiz yenilendi.

C Blok mescidimiz yenilendi.

Pansiyon mescidi yenilendi.

Türk Anadolu Vakfının Hacıveyiszade konulu kompozisyon yarışmasında öğrencimiz Rumeysa Yılmaz 1. oldu.

Arapça yarışmalarında Türkiye 4.sü olduk.

8.Arapça şiir okuma yarışmasında öğrencimiz Kübra Nur Soylu Konya birincisi oldu.

Genç Nida AİHL ler arası kız öğrenciler kuranı kerimi güzel okuma yarışmasında öğrencimiz Kübra Özel Konya 1. si oldu.

Genç Seda AİHL ler arası erkek öğrenciler arası kuranı kerim yarışmasında öğrencimiz Ebubekir Tanrıkulu Konya 2.si oldu.

İmam Hatipler arası 8. Arapça bilgi yarışmasında öğrencimiz Ferga Nur Sarı Konya 1.si ve Türkiye 4.sü oldu.

KONYA ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ 60. DÖNEM MEZUNLARI

AND 12/A

No	Adı	Soyadı
410	NESİBE	ŞAHİN
416	HASİBE	ÇELİK
465	BÜŞRA	GENÇ
627	KÜBRA BANU	BEZİRCİ
708	GÜLSENA	KARCI
754	FATMA NUR	BULUT
763	MERVE	TAŞ
781	AYLİNNUR	ALICI
782	EMETULLAH BETÜL	UĞURLU
783	DİLARA	TAŞKIRAN
784	NURCAN	BAŞDEMİR
789	ŞÜHEDA	AKAN
791	HAVVA NUR	AKKAŞ
793	ESRA	ÇELİK
794	BEYZA GÜL	BEDİRLER
796	ÜMMÜGÜLSÜM	AVCI
798	ÖZNUR	SİVRİKAYA
806	ŞERİFE KÜBRA	DEDECİK
815	MEDİNE	ÇELİK
817	BÜŞRA	ATALAY
818	HAVVANUR	GÜNEŞ
831	FATMANUR	YAYLA
837	FATMA NUR	FİLİKCİ
844	AYŞE	KARAMAN
850	GÜLŞAH	ÖZDEGER
938	AYŞENUR	BAYSAL
991	NAZİFE	ÖZTÜRK
993	ÖZLEM	ELİBOL

AND 12/B

No	Adı	Soyadı
429	ŞERİFE NUR	KONCA
749	HATİCE KÜBRA	ACABAY
779	HAVVANUR	GÜZELOĞLU
797	SEMANUR	VAROL
847	ŞERİFE	ERYILMAZ
852	KEZİBAN	BAYRAM
863	AYŞENUR	ÇETİNKAYA
866	ZELİHA DİLARA	BALOĞLU
869	ŞERİFE	TEKELİ
892	SEBAHAT	SÜMBÜL
893	ÖZLEM	SELBES
895	RANA	KOYUNCU
902	HACER MİNA	TEKELİ
906	LATİFE NUR	ÖZKAN
909	HATİCE RUVEYDA	KILIÇ
929	ZEYNEP	TOZAR
931	İREM	ÖZÜTEMİZ
933	AYŞE BETÜL	CEYLAN
946	HATİCE NUR	SINDIR
970	GÜLSÜM	DOĞAN
976	ALİYE NUR	ÖZKAN
978	ESRA	TÜRKMEN
984	GÜLŞEN	ERKAN
989	HATİCE KÜBRA	PATLAR
992	ESRA	ALKIŞ
994	ZEYNEP	YETER
995	ŞÜKRAN	OSANÇ

AND 12/C

No	Adı	Soyadı
336	FATMA TUBA	SOYDOĞAN
694	ÜMMÜGÜLSÜM	YAVUZ
785	DİLARA	AYYILDIZ
792	YETER	ÖZARAS
795	ŞEYMA	ÖZER
799	MÜFİDE NUR	BARDAKCI
802	HATİCE	BÜYÜKAVCIOĞLU
803	BÜŞRA	YANGÖZ
805	ZEYNEP	ÇELİK
807	AYŞE NUR	DAĞLI
808	ASUDE BEYZA	UYAR
809	TUĞÇE	GÜR
811	EBRAR	YAZAROĞLU
820	SAFİYE NUR	GÜN
822	SÜMEYYE	ALTUNER
824	ŞERİFE HANIM	İPEKCİ
832	ŞEYMA	ERTÜRK
833	MUKADDES SEDA	COŞKUN
843	EMİNE	KOSALAK
857	ELMAS	ÖZTÜRK
858	MELİKE	DEMİRARSLAN
862	HALİSE	DEMİRBEK
879	MERVE	KORKMAZ
904	TUBA NUR	DEMİRCİ
958	HATİCENUR	BALIKÇI
985	SEVDE	VANLI

AND 12/G

No	Adı	Soyadı
619	GEVHER SANEM	UÇAR
835	TÜLİN	MUTLU
841	LEYLA	YILDIRIM
856	HATİCE RÜVEYDA	DOĞAN
908	ELİF BEYZA	KUYUCU
942	SEFANUR	KIRICI
953	SEVBAN	ÖZLER
974	ÖZLEM	BAYRAM
975	HATİCE FEYZA	ERŞAHİN
982	ESMEHAN NUR	ACAR
988	NESİBE	AYTEN

AND 12/H

No	Adı	Soyadı
550	FATMA NUR	KIZMAZ
737	MERVE	DURMUŞ
741	ESME	EYMİR
745	HAMİYET	AYTAR
755	RABİYA	ÖZDEMİR
768	AHSEN	ARKUT
800	HATİCE	BALCI
821	FATMA GÜL	ESKİMEZ
851	KÜBRA	KAVASÇİNAY
899	SÜMEYYE	ADAR
916	MERVE	BÜYÜKYARMA

No	Adı	Soyadı
949	FATMA ZEHRA	DIĞRAK
951	ARİFE	ŞERBETCİ
952	AYŞENUR	ÖZTÜRK
955	GÜL	DEMİRBAĞ
979	BEYZA	ÖZDEŞ
981	AYŞE TUBA	BAYRAK
983	ERVANUR	KANTAR
987	FADİME	KOSALAK
998	RABİA	SEZİCİ

AND 12/D

No	Adı	Soyadı
419	AYŞEGÜL	ERÖZLÜ
571	KÜBRA	KOŞANİ
665	NESİBE NUR	ACAR
743	BEYZA	SELEK
766	ŞURA KÜBRA	GÜLHAN
829	BERENDAZ	KIZKAYASI
864	BAHRİYE	DURU
870	MERVE	TANOĞLU
872	BEYZA	IŞIK
874	FATIMA EBRAR	DENİZ
880	SÜMEYRA	RAHATLIK
903	ESLEM	ÖZCAN
907	SARİYE SEDA	ÖZ
911	AYŞE	KÖZOĞLU
914	ZEYNEP TUHFE	BÜYÜKAVCI
918	HATİCE NUR	ÇANKAYA
920	RUFEYDE	ŞAHİN
923	BEYZA	AÇIKGÖZ
926	İLKNUR	BİLİR
927	FATMA NUR	ERGİN
932	ŞÜHEDA	BAĞRIAÇIK
934	SEMA NUR	APAYDIN
937	FATMA BÜŞRA	GÜR
961	NURAN ŞEYMA	ESEN
963	MEDİHA	BOZTOPRAK

AND 12/E

No	Adı	Soyadı
412	BÜŞRA	OMAK
713	KÜBRA	ÖZEL
810	BEYZA	USLU
819	HURİ	ASLAN
823	KÜBRA	SÜSLÜ
826	KEZİBAN	YANAR
827	RUMEYSA	AKIŞ
830	BEYZANUR	BABUCCU
848	ASLIHAN	KOÇ
887	KEVSER	GENÇ
891	SÜMEYYE	ORAL
894	ESMA	GÜVEN
912	FAHRİYE	KUTLU
913	SENA NUR	ALTINSOY
919	PINAR	BAYAV
936	ESRA	TOPAK
939	ELİF NUR	DOĞAN
940	ŞERİFE GÜLÇİN	BEDİRLER
941	RUMEYSA	ÇEKİCİ
945	HALE HANIM	NORAS
947	EMİNE	SOYSAL
964	HİLAL	AKCAN
966	AYŞE NUR	KÖÇER

AND 12/F

No	Adı	Soyadı
417	SÜMEYYE	BAYSAL
701	RUMEYSA	ETYEMEZ
825	HURİYE	ACAR
846	ZEYNEP	GÜNDÜZ
854	HAFİZE	CAN
855	SÜMEYYE	SUNA
865	FATMANUR	EKEN
871	FATMA	AKPINAR
876	ŞERİFE NUR	KIRATLI
877	NİĞMET BEYZA	GÖN
935	TUBA NUR	ÜNAL
948	ÜMRAN	ERKOÇAK
957	HACER	ÇELİK
968	ALİYE	YILMAZ
969	RABİA	KÜÇÜKOSMANOĞLU
972	EMİNE	GÜLEÇ
977	BETÜL	CİRCİR
980	FATMA NUR	SELVİ
990	ZEYNEP BÜŞRA	KOZAK
996	YASEMİN	TURGUT
997	HEDİYE BEYZA	YAYLALI

AND 12/I

No	Adı	Soyadı
13	MUHAMMET	DİLLİ
20	HASAN HÜSEYİN	ALTAY
24	AHMET	BABUÇCU
34	YUSUF	DENİZ
38	KUDRET	YILDIRIM
45	MEHMET AKİF	AKÇAY
46	İSMAİL	TURACI
47	TUNAHAN	YILMAZ
53	MUHAMMET	ÇETİN
58	ÖMER FARUK	SAYDAM
95	MEVLÜT	İNAN

No	Adı	Soyadı
172	ÖMER	KAYAALP
233	ALİ	ÖLMEZ
253	FURKAN	GIYNAŞ
512	ABDULHALİM ENES	ÇALIŞKAN
1736	MUHAMMED FAHRETTİN	KUŞYILMAZ
1739	MEVLÜT ŞEREF BOZKURT	ÖCALIR
1743	CEVHER MUHAMMED AKİF	ARSLAN
1745	ENES	KÜÇÜKKARA

KONYA ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ 60. DÖNEM MEZUNLARI

AND 12/J

No	Adı	Soyadı
41	ÖMER	AKDAĞ
42	MEVLÜT	GEDİK
65	ENES	ALTUNAY
86	HASAN TALHA	MÜLAZIMOĞLU
176	İBRAHİM	UYAR
276	BURAK	KALKAN
322	HASAN CAN	ERDEM
369	MELİH	GÜLERYÜZ
464	SALİH	ACAR
466	MUHAMMED TALHA	ARSLAN
1715	MUSAB BEREN	UZUN
1716	İZZET	AKKAŞ
1733	EREN	YALÇIN
1757	İBRAHİM CAN	ERMANLI

AND 12/K

No	Adı	Soyadı
22	İBRAHİM HAKKI	ACAR
30	MUHAMMED TAYYİP	ZORLU
33	YUNUS FURKAN	GÜNDÜZ
36	MÜCAHİT	BİLGİLİ
44	YAKUP	SÜRÜCÜ
127	DURMUŞ	DOĞAN
140	ALİ SAMİ	KAYA
158	ALİ	GÖNEN
189	KADİR SAFA	BODUROĞLU
193	HASAN	AKÇAKAYA
214	MUHAMMET	SELİN
398	ALİ	CERAN
402	YUSUF	DUYAR
431	HAKKI	ÖZDEMİR
433	DURMUŞ	AKMAZ
455	YASİN	BOR
456	MUHAMMED FURKAN	TEMİZ
1723	HÜSEYİN	BİNA

AND 12/L

No	Adı	Soyadı
517	İBRAHİM ETHEM	ARI
1703	SÜLEYMAN FATİH	ACIYAN
1704	CELAL	TETİK
1717	HASAN HÜSEYİN	UYAR
1726	MUSTAFA	KOÇAK
1744	HUZEYFE	KULU
1748	HASAN	AÇAR
1749	ALİ	AYAN
1754	HÜSEYİN	YAVAŞ
1759	CAN AHMET	ALTUNKAYNAK
1760	HÜSEYİN BATUHAN	ATAR
1761	MAHMUT BURAK	DAĞDEVİREN
1763	MUSTAFA RAMAZAN	ARSLAN
1764	HUZEYFE	KARA
1768	BARIŞ	YÜKSEL
1771	MUHAMMED SAİD	EROL
1772	BURAK	DEMİRCİ
1773	VELİ	BÜYÜKCURA
1774	MEHMET	YILDIRIM

İHL 12/B

No	Adı	Soyadı
1482	FATMA	KAÇAR
1508	EMİNE RUMEYSA	YILDIRIM
1521	MUKADDES	ÖZTÜRK
1524	ARZU	UZUN
1529	BÜŞRA	AKÇA
1530	ÇAĞLA	ASLIVAR
1533	UMMUHAN	ERTAŞ
1539	FATMANUR	DALKIÇ
1540	ZEHRA	BAŞER
1544	HATİCE	KIRBOĞA
1550	LEYLA	KÜÇÜKMALAS
1551	BEYZA NUR	YILDIRAN
1557	HİLAL	ORHAN
1561	FATMA NUR	IŞIK
1576	AMİNENUR	TUNÇ
1579	ŞÜHEDA	ÇİL

No	Adı	Soyadı
1587	HAYRÜNNİSA	YEL
1589	FATMA	KOCABIYIK
1591	GAMZE	TERLEMEZ
1593	AYŞE NUR	GÜLEÇ
1600	MÜMİNE	ALTAY
1601	ŞERİFE	ÇUHADAR
1620	FATMA NUR	ÇERÇİ
1627	DURDANE NUR	AKMAN
1632	GÜLER	YOLCU
1694	BÜŞRA SENA	YILDIZ
1698	HASİBE	KABAK
9001	ESRA	ŞAHİN
9189	TUĞBA	TURAÇ
9705	ZEYNEP	SABANCI
9788	AYŞEGÜL	TAŞKIN

İHL 12/C

No	Adı	Soyadı
1406	SALİHA BÜŞRA	EĞİLMEZ
1522	ŞÜHEDA NUR	UÇAR
1541	HEDİYE	PEKAK
1547	HAVVA	BOZYİĞİT
1552	HACER	AKTAŞ
1553	DİLARA	YILDIZ
1556	HATİCE	GÜZELTÜRKMEN
1567	HACİRE	FİLİZ
1568	ZAHİDE SENA	POLAT
1573	CENNET	YILDIZ
1585	AYŞE	MUTLU
1588	RÜMEYSA	HEZER
1596	HATİCE NUR	KARADAĞ
1603	BETÜL	BAKIRCI
1605	ŞÜKRİYE DİLARA	APA
1607	HAVVA	KOÇER
1618	KÜBRA NUR	KÜÇÜKAŞÇI
1637	RÜMEYSA	BÜLBÜL
1712	SEHER	ESEN
9787	MAKBULE	ÜNLÜKAVAS

AND 12/M

No	Adı	Soyadı
25	MEHMET	KOÇ
61	KEMALUDDİN	TÜRKMEN
230	HUZEYFE	DEMİR
231	SAİT RAMAZAN	ŞEN
424	RAMAZAN	GÜNEŞ
426	FURKAN	GÜNEL
434	ABDULLAH	ÇETİN
439	NURULLAH	YILDIRIMOĞLU
494	FURKAN	YÜCETAŞ
522	ABDULLAH	YEŞİL
954	HAYRETTİN	CENGİZ
1707	YASİN	ÖZAVCI
1713	AHMET FARUK	DOĞAN
1720	HASAN	ŞENGÜL
1722	MUHAMMET	İRMİKCİ
1724	SADETTİN	BADEM
1725	TAYYİP ERDOĞAN	KOCAHAN
1728	MUHARREM	SUYABATMAZ
1732	EBUBEKİR TALHA	YILMAZ
1737	ABDULRAHMAN	İYİLEBLEBİCİ
1738	HASAN	İNLİDERE
1740	MUHAMMET ALİ	İNANÇ
1753	MEHMET ALİ	ACAR

İHL 12/D

No	Adı	Soyadı
1497	MERVE	YIKILMAZ
1503	BERFİN NİDA	ŞAVLİ
1527	ÜMMÜ GÜLSÜM	AYALP
1528	MERVE	ÖZEL
1531	HÜLYA	DEMİR
1532	NİHAL	VATANKURTAR
1535	ZEYNEP	BAHADUR
1546	FADİMANA	MUTLU
1566	MERVE SEFA	KAHRİMAN
1572	ELMAS	MUTLU
1578	BETÜL	ARPASIRTI
1590	AKİFE	EKİZEŞİ
1598	ZEHRA	MÜJDECİ
1612	FADİMANA	AYANGÜL
1614	RUMEYSA	GEBEŞ
1647	HAVVANUR	AKBAŞ
1648	EMİNE	KOCA
1699	BÜŞRA	KÖSE
1702	ZÜLAL	ÇINAR

İHL 12/A

No	Adı	Soyadı
1022	FATMA BEYZA	ESEN
1523	AYŞE	GÜLLÜ
1526	GAMZE	KARAKURT
1549	ZEYNEP	BAKIRTEMİZLER
1559	ŞEYDA	KARAGÜLLE
1563	ZEHRA	AKCI
1565	ARİFE NUR	ERBAY
1571	RABİA	MARTİN
1577	RAVZA NUR	TIĞLI
1586	HANİFE	DÖNMEZ
1610	CEMİLE	GÜNDÜZ
1611	FATMA	TORAMAN
1613	MERVE	ALTUNDEĞER
1615	BÜŞRA	İLHAN
1621	ŞERİFE NUR	BAYBUT

No	Adı	Soyadı
1623	HİKMET	SAATCI
1624	HAFİZE NUR	SERTDÜLGER
1625	ZEHRA	ŞİMŞEK
1626	EMİNE	PİRİNÇ
1634	HATİCE NUR	TASMACI
1635	BÜŞRA	GÜNDÜZ
1636	BEYZA	GÜNDÜZ
1641	SEHER	EŞNAL
1646	KEVSER	TAŞ
1696	AYA	LABABIDI
1697	HAVVA	ALPAR
1701	HATİCE BÜŞRA	KOÇ
9088	BÜŞRA	ÖZ
9763	SEMİHA	BOĞA
9786	ZARİFE NUR	ATASOY

İHL 12/E

No	Adı	Soyadı
1652	MUHAMMET	AYDIN
1662	ENES İSKENDER	MALDAŞ
1666	ALİ	ATAK
1672	RAMAZAN	KOCA
1678	MEHMET REŞAT	DENİZ
1682	İBRAHİM	ÇALIŞKAN
1688	MEHMET	DOĞAN
1750	BEKİR ENES	BİLİR
1752	SÜLEYMAN	ŞİMŞEK
9700	YASİN	TÜRKMENOĞLU
9750	HASAN	ACAR
9752	İSMAİL	ERDOĞAN

İHL 12/F

No	Adı	Soyadı
1651	HİKMET	ULUDOĞAN
1655	ÖMER	ASLAN
1657	İSMAİL	AKPINAR
1658	MEHMET	KARAZOR
1661	HACI ALİ	KANIK
1669	ALİ KEMAL	BAYRAKTAR
1670	TAHA	SULAK
1671	ADNAN	DİRLİK
1673	ALİ	ÖZDEMİR
1675	MUHAMMET FATİH	ŞANLI
1677	OĞUZHAN	YÜKSEL
1683	ABDULLAH	YEŞİL
1687	SELMAN	DEDEOĞLU
1709	NAİL	EŞİYOK
1710	MUHAMMED ALİ	UÇAR
9772	TAYYİP CAHİT	AKKAFA
9781	MUHAMMET HİKMET	İPEK
9783	HALİL	BEKAROĞLU
9784	AHMET REMZİ	GENEL
9785	ABDURRAHİM MEVLÜT	YORULMAZ
9789	ÜNAL REMZİ	İNCİ
9790	TAYYİP	AYDOĞAN

YÜKSEK ÖĞRENİME

KONYA ANADOLU İMAM HATİP LİSESİ 2016 ÜNİVERSİTE YERLEŞTİRME SONUÇLARI			
S.No	Ad Soyad	Program Adı	Üniversite Adı
1	HAFİZA DİLARAM GÜNEY	Acil Yardım ve Afet Yönetimi (İÖ)	GÜMÜŞHANE ÜNİVERSİTESİ
2	AHMET KOÇAK	Adalet	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
3	SEMA ÇELEBİ	Adalet (İÖ)	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
4	SEFA TEKİN	Adalet (İÖ)	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
5	İBRAHİM FURKAN ERDOĞAN	Adalet (İÖ)	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
6	BÜŞRANUR KILIÇ	Adalet Meslek Yüksekokulu (%75 Burslu)	KTO KARATAY ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
7	AYŞE KARABULUT	Arap Dili ve Edebiyatı	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
8	ESRA NUR DURSUN	Arap Dili ve Edebiyatı	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
9	GÜZİDE ÇATAL	Arapça Öğretmenliği	GAZİ ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)
10	ABDULKADİR BAĞCI	Bahçe Bitkileri	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
11	BETÜL DÜZENLİ	Bahçe Bitkileri	ABANT İZZET BAYSAL ÜNİVERSİTESİ (BOLU)
12	SALİHA AŞKAR	Basım ve Yayın Teknolojileri	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
13	FEYZA ERDOĞAN	Bilgisayar Mühendisliği	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
14	RAZİYE COŞĞUN	Bilgisayar Mühendisliği	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
15	YUSUF ÖZCAN	Bilgisayar Programcılığı (İÖ)	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
16	HATİCE CANDEMİR	Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Öğretmenliği	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
17	MUHAMMET ALİ YENER	Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Öğretmenliği	AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ (AFYONKARAHİSAR)
18	HALİME BUSE ERGÜL	Bitki Koruma	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
19	BÜŞRA CANDAN	Bitki Koruma	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
20	KADRİYE ERDEĞER	Biyoloji Öğretmenliği	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
21	FATİH COŞKUN	Büro Yönetimi ve Yönetici Asistanlığı (İÖ)	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
22	ABDULHAMİT ELBİ	Çevre Mühendisliği	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
23	BÜŞRA ŞENSOY	Çevre Mühendisliği	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
24	AYŞE SEDA KESER	Çocuk Gelişimi	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
25	FADİME KAYAN	Çocuk Gelişimi	KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ (KARAMAN)
26	EBRAR KABAR	Çocuk Gelişimi (%50 Burslu)	KTO KARATAY ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
27	MERVE BACAK	Çocuk Gelişimi (İÖ)	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
28	BİLAL ETHEM TOROSOĞLU	Dış Ticaret	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
29	EMİNE ESER	Ebelik	CELÂL BAYAR ÜNİVERSİTESİ (MANİSA)
30	BEYZA TÖKE	Ebelik (%75 Burslu)	KTO KARATAY ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
31	BİLAL KOYUNCU	Elektrik-Elektronik Mühendisliği (İÖ)	ERZİNCAN ÜNİVERSİTESİ
32	MUHAMMED TALHA ESEN	Elektrik-Elektronik Mühendisliği (İÖ)	BOZOK ÜNİVERSİTESİ (YOZGAT)
33	EMİNE DEMİRLENK	Felsefe	AKDENİZ ÜNİVERSİTESİ (ANTALYA)
34	FATMA ÇAVUŞ	Fen Bilgisi Öğretmenliği	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
35	MELİKAN ŞEKERCİ	Fen Bilgisi Öğretmenliği	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
36	FATMA GÜL GÜRBÜZ	Fen Bilgisi Öğretmenliği	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
37	MERVE ULGER	Fen Bilgisi Öğretmenliği	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
38	CEMİLE NUR ELKIRAN	Fen Bilgisi Öğretmenliği	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
39	SÜMEYYE BAŞ	Fen Bilgisi Öğretmenliği	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)

GEÇEN ÖĞRENCİLERİMİZ

40	ŞERİFE ÖĞÜT	Fen Bilgisi Öğretmenliği	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
41	AYNUR ARI	Fizyoterapi ve Rehabilitasyon	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
42	ELİF YAVUZCAN	Gastronomi ve Mutfak Sanatları	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
43	MERVE CAN	Gıda Mühendisliği	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
44	FEYZA GÖRÜR	Gıda Mühendisliği	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
45	ŞEVAL IŞICIK	Gıda Mühendisliği	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
46	NAZİRE ÇALIK	Gıda Mühendisliği	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
47	ELİF GÜLER	Gıda Mühendisliği	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
48	FURKAN ÇALIŞKAN	Grafik Tasarım (%50 Burslu)	KTO KARATAY ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
49	MEHMET EFE	Halkla İlişkiler ve Tanıtım	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
50	HASAN GÜVEN	Halkla İlişkiler ve Tanıtım	MERSİN ÜNİVERSİTESİ
51	ÖMER YILDIZ	Harita Mühendisliği	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
52	RECEP ÖZDEMİR	Harita ve Kadastro	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
53	RUMEYSA ÜNAL	Hemşirelik	NİĞDE ÜNİVERSİTESİ
54	EMRE MUTLU	Hemşirelik	KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ (KARAMAN)
55	NESİBE KAVUN	Hemşirelik	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
56	ÜMÜGÜLSÜM HARMANCI	Hemşirelik	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
57	AYŞEGÜL KESKİNOĞLU	Hemşirelik	MEHMET AKİF ERSOY ÜNİVERSİTESİ (BURDUR)
58	FATMA YİĞİT	Hemşirelik	KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ (KARAMAN)
59	SÜMEYYE AVCI	Hemşirelik	ÇANKIRI KARATEKİN ÜNİVERSİTESİ
60	MEMİŞ SEFA ACAR	Hukuk Fakültesi	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
61	ŞEYMA KEZİBAN AKDENİZ	Hukuk Fakültesi (İÖ)	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
62	ELİF GAMZE AYTEKİN	İç Mimarlık (Ücretli)	KTO KARATAY ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
63	HATİCE HANIM ÇUHADAR	İktisat	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
64	ARZU EKİM	İktisat (İÖ)	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
65	GÜLÇİN EROL	İktisat (İÖ)	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
66	NURAN UYGUN	İlahiyat	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
67	AYŞE NUR ÖRESİN	İlahiyat	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
68	HÜMEYRA ÇAKAR	İlahiyat	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
69	RUVEYDA DÖĞDÜ	İlahiyat	DUMLUPINAR ÜNİVERSİTESİ (KÜTAHYA)
70	MUHAMMED AHMET TUĞLUCA	İlahiyat	AMASYA ÜNİVERSİTESİ
71	SÜMEYYENUR KAYAHAN	İlahiyat	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
72	ŞEH MUHAMMED YASİN ARDIÇ	İlahiyat	ULUDAĞ ÜNİVERSİTESİ (BURSA)
73	BERAT SAVARİ	İlahiyat	BOZOK ÜNİVERSİTESİ (YOZGAT)
74	HASAN BASRİ CAN	İlahiyat	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
75	MUHAMMED ALİ MERT	İlahiyat	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
76	FATMA BÜŞRA HANDEMİR	İlahiyat	MARMARA ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)
77	HATİCE KÜBRA ÇİMEN	İlahiyat	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
78	VESİLE ÜNAL	İlahiyat	ESKİŞEHİR OSMANGAZİ ÜNİVERSİTESİ
79	AYSEL ÖZYER	İlahiyat	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
80	DİLARA NEFİDE YARDIMCI	İlahiyat	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)

YÜKSEK ÖĞRENİME

81	HATİCE AYGÜN	İlahiyat	IĞDIR ÜNİVERSİTESİ
82	SACİDE BETÜL ŞİRİN	İlahiyat	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
83	BÜŞRA ARSLANALP	İlahiyat (Arapça)	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
84	AYŞE KAYHAN	İlahiyat (Arapça)	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
85	MEHMET ALİ KAPLAN	İlahiyat (İÖ)	ESKİŞEHİR OSMANGAZİ ÜNİVERSİTESİ
86	MÜCAHİT ALTINPINAR	İlahiyat (İÖ)	ONDOKUZ MAYIS ÜNİVERSİTESİ (SAMSUN)
87	MEHMET TAŞOLUK	İlahiyat (İÖ)	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
88	HATİCE AYKUT	İlahiyat (İÖ)	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
89	EFNAN GENÇ	İlahiyat (İÖ)	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
90	HEDİYE ZEHRA KART	İlahiyat (İÖ)	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
91	AFFE NUR AĞACCI	İlahiyat (İÖ)	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
92	YASİR AKTÜRK	İlahiyat (İÖ)	KARABÜK ÜNİVERSİTESİ
93	BEYZA DURMUŞ	İlahiyat (İÖ)	ERCİYES ÜNİVERSİTESİ (KAYSERİ)
94	YUSUF ESAD ÖZ	İlahiyat (İÖ)	SÜLEYMAN DEMİREL ÜNİVERSİTESİ (ISPARTA)
95	ABDULLAH ALICI	İlahiyat (İÖ)	ESKİŞEHİR OSMANGAZİ ÜNİVERSİTESİ
96	MUSTAFA YEMENİCİ	İlahiyat (İÖ)	BOZOK ÜNİVERSİTESİ (YOZGAT)
97	NESİBE DERE	İlahiyat (İÖ)	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
98	BERKAY UĞURLU	İlahiyat (İÖ)	RECEP TAYYİP ERDOĞAN ÜNİVERSİTESİ (RİZE)
99	ZEYNEP BİLİR	İlahiyat (İÖ)	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
100	AYŞENUR ARSLAN	İlahiyat (İÖ)	ESKİŞEHİR OSMANGAZİ ÜNİVERSİTESİ
101	FATİH KURT	İlahiyat (İÖ)	KAFKAS ÜNİVERSİTESİ (KARS)
102	AYŞEGÜL BOZKUŞ	İlahiyat (İÖ)	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
103	FATMA SAYGILI	İlköğretim Matematik Öğretmenliği	NEVŞEHİR HACI BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ
104	HEDİYE NUR YETKİN	İngiliz Dili ve Edebiyatı	ANKARA ÜNİVERSİTESİ
105	BÜŞRA ERDOĞAN	İngiliz Dili ve Edebiyatı	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
106	HALE ÖZDEMİR	İngiliz Dili ve Edebiyatı (İngilizce) (Tam Burslu)	TOBB EKONOMİ VE TEKNOLOJİ ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)
107	AYŞEGÜL TELLAL	İngilizce Öğretmenliği	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
108	ŞERİFE ÇALIŞKAN	İngilizce Öğretmenliği	ABANT İZZET BAYSAL ÜNİVERSİTESİ (BOLU)
109	HANİFE NUR YILMAZ	İngilizce Öğretmenliği	AKSARAY ÜNİVERSİTESİ
110	AYŞE CÖMERT	İngilizce Öğretmenliği	GAZİ ÜNİVERSİTESİ (ANKARA)
111	MELİSA ÇINAR	İnşaat Mühendisliği	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
112	FATMA SENA HORZUM	İnşaat Mühendisliği (Ücretli)	KTO KARATAY ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
113	ALİYE BÜŞRA ÇETİN	İslam Ekonomisi ve Finans (Tam Burslu)	KTO KARATAY ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
114	FATMA NUR OTLU	İslami İlimler	KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ (KARAMAN)
115	HAVVA BAYGÖZ	İslami İlimler	KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ (KARAMAN)
116	MUHAMMED ALİ SAĞLAM	İslami İlimler	KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ (KARAMAN)
117	AYŞE İÇ	İslami İlimler	KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ (KARAMAN)
118	SÜMEYYE TEKİN	İslami İlimler	AKSARAY ÜNİVERSİTESİ
119	MERYEM AKBULUT	İslami İlimler	KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ (KARAMAN)
120	SÜMEYRA BAŞPINAR	İslami İlimler (İÖ)	BARTIN ÜNİVERSİTESİ
121	MERVE GÜL CEYLAN	İslami İlimler (İÖ)	AKSARAY ÜNİVERSİTESİ

GEÇEN ÖĞRENCİLERİMİZ

122	AHMET YASİR KARACAN	İslami İlimler (İÖ)	KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ (KARAMAN)
123	ZAHİDE ÖNDER	İslami İlimler (İÖ)	AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ (AFYONKARAHİSAR)
124	AYŞE NUR AKTÜRK	İslami İlimler (İÖ)	KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ (KARAMAN)
125	ADEM BİLDİRİCİ	İşletme	NİĞDE ÜNİVERSİTESİ
126	CELALETTİN ERKAN ALEMDAR	İşletme (%50 Burslu)	KTO KARATAY ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
127	MUHAMMET TAYYİP DİKKAYA	İşletme (İÖ)	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
128	HURİYE NUR ALDEM	İşletme (İÖ)	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
129	NECİP FAZIL GÖKCEBİNAR	Kamu Yönetimi (İÖ)	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
130	MAŞİDE ÖZATAY	Maliye (İÖ)	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
131	İREM SENA DEMİREL	Malzeme Bilimi ve Nanoteknoloji Mühendisliği (Tam Burslu)	KTO KARATAY ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
132	YÜSRA DURGUT	Malzeme Bilimi ve Nanoteknoloji Mühendisliği (Tam Burslu)	KTO KARATAY ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
133	SİYAT NUR NOYAN	Matematik	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
134	RUMEYSA GEDİKLİ	Matematik ve Bilgisayar Bilimleri	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
135	MUHAMMED MANSUR KAVAK	Mekatronik Mühendisliği	NİĞDE ÜNİVERSİTESİ
136	ÜMRAN ATA	Moleküler Biyoloji ve Genetik	BOZOK ÜNİVERSİTESİ (YOZGAT)
137	TALHA DEMİRKESEN	Mütercim-Tercümanlık (Arapça) (%50 Burslu)	İSTANBUL 29 MAYIS ÜNİVERSİTESİ
138	NURAN BİLİCİ	Mütercim-Tercümanlık (Arapça) (Tam Burslu)	KTO KARATAY ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
139	ADİLE YAVUZ	Okul Öncesi Öğretmenliği (İÖ)	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
140	CAFER SELMAN BEKLER	Ormancılık ve Orman Ürünleri	GAZİOSMANPAŞA ÜNİVERSİTESİ (TOKAT)
141	MUSTAFA BAYRAKCI	Peyzaj Mimarlığı	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
142	BETÜL ERDEM	Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
143	BÜŞRA NUR UZUN	Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
144	HATİCE RUMEYSA DEMİRCİALAN	Rehberlik ve Psikolojik Danışmanlık	CUMHURİYET ÜNİVERSİTESİ (SİVAS)
145	MUHARREM KARAGÖZLER	Rekreasyon Yönetimi (İÖ)	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
146	SEYİT ALİ ARISU	Sağlık Yönetimi (İÖ)	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
147	FERİDE DURAN	Sanat Tarihi	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
148	NİSA AYAS	Sanat Tarihi	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
149	ŞERİFE AĞAÇ	Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi	KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ (KARAMAN)
150	ÜMRAN ESRA SAĞLIK	Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
151	HALİME HABACI	Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi (İÖ)	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
152	MELAHAT GÜN	Siyaset Bilimi ve Kamu Yönetimi (İÖ)	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
153	KÜBRA TORTUMLU	Sosyal Bilgiler Öğretmenliği	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
154	BÜŞRA ACAR	Sosyal Bilgiler Öğretmenliği	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
155	KÜBRA TANIYAN	Sosyal Bilgiler Öğretmenliği	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
156	ZELİHA ÖZDAMAR	Sosyoloji	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
157	SEFA CAN	Sosyoloji	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
158	TUĞBA AKCAN	Sosyoloji	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
159	CEMİLE KALAY	Sosyoloji (Tam Burslu)	KTO KARATAY ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
160	FİLİZ TELLİ	Tarım Ekonomisi	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)

YÜKSEK ÖĞRENİME

161	HALİL İBRAHİM CEYLAN	Tarım Ekonomisi	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
162	FATMANUR KABAK	Tarih	MARMARA ÜNİVERSİTESİ (İSTANBUL)
163	AYŞENUR UÇAR	Tarih	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
164	AYŞE ÖZDEMİR	Tarih	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
165	BETÜL ÖZARPA	Tarih (%50 Burslu)	KTO KARATAY ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
166	HİLMİ SAFA TOPÇU	Tarih (İÖ)	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
167	YASEMİN ÖZ	Tarih (İÖ)	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
168	HATİCE ZEYNEP YÜKSEL	Tarih Öğretmenliği	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
169	DURDU GÜNEY	Tıbbi Dokümantasyon ve Sekreterlik	AFYON KOCATEPE ÜNİVERSİTESİ (AFYONKARAHİSAR)
170	HAVVA NUR ÇAYLAK	Tıbbi Dokümantasyon ve Sekreterlik	KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ (KARAMAN)
171	HAVVA NUR ÖZDOĞRU	Tıbbi Dokümantasyon ve Sekreterlik (İÖ)	KARAMANOĞLU MEHMETBEY ÜNİVERSİTESİ (KARAMAN)
172	ÖZLEM AKKAYA	Tıbbi Laboratuvar Teknikleri (İÖ)	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
173	BİNNAZ ŞAHİN	Tıbbi Laboratuvar Teknikleri (İÖ)	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
174	HURİYE DÜLGER	Toprak Bilimi ve Bitki Besleme	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
175	RAZİYE KOÇKESEN	Toprak Bilimi ve Bitki Besleme	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
176	ABDULLAH EŞKİ	Turist Rehberliği	ANKARA ÜNİVERSİTESİ
177	HURİYE YÖRÜK	Türk Dili ve Edebiyatı	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
178	MUHAMMED ESAD SUSAM	Türk Dili ve Edebiyatı	CELÂL BAYAR ÜNİVERSİTESİ (MANİSA)
179	FATMA DEMİROK	Türk Dili ve Edebiyatı	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
180	EBRU ÇETİN	Türk Dili ve Edebiyatı	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
181	MÜCAHİT KOCABAŞ	Türk Dili ve Edebiyatı (İÖ)	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
182	YAŞAR PİLAVCU	Türkçe Öğretmenliği	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
183	BEYZA YILMAZ	Türkçe Öğretmenliği	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
184	RIDVAN İSMAİL TAŞKINOĞLU	Ulaştırma ve Lojistik Yönetimi (İÖ)	NECMETTİN ERBAKAN ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
185	MELİKE YILDIRIM	Uluslararası İlişkiler (İÖ)	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
186	SACİT ABDULLAH DERESOY	Uluslararası Ticaret (Ücretli)	KTO KARATAY ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
187	EMİNE BEYZA ERDOĞDULAR	Uluslararası Ticaret ve Lojistik Yönetimi (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
188	AYŞE GÖKÇEBİNAR	Yaşlı Bakımı	SELÇUK ÜNİVERSİTESİ (KONYA)
189	ŞULE VAROL	Çalışma Ekonomisi ve Endüstri İlişkileri (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
190	GÜLŞEN SARI	Coğrafya (Açıköğretim)	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ
191	MEHMET KAĞNICI	Coğrafya (Açıköğretim)	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ
192	SERRA ULUŞAN	Sosyal Hizmetler (Açıköğretim)	İSTANBUL ÜNİVERSİTESİ
193	SALİHA NUR GÜLTEKİN	Çocuk Gelişimi (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
194	ŞEYMA TAŞ	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
195	HİKMET ILDIRAR	Türk Dili ve Edebiyatı (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
196	HATİCE KÜBRA ATAMAN	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
197	ZAHİD AKKAŞ	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
198	ELİF ÇALIŞKAN	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
199	FATMA ERGUN	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
200	SİNAN TABAN	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
201	ŞAHİN YARADANAKUL	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
202	AYŞE HÜMEYRA ÇEVİKBAŞ	Laborant ve Veteriner Sağlık (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)

GEÇEN ÖĞRENCİLERİMİZ

203	MERVE NUR BAK	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
204	FATMA NUR ERTUNÇ	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
205	YASEMİN KIRBOĞA	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
206	AHMET DAMKACI	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
207	ELİF ŞENOL	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
208	CEMİLE YILDIRIM	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
209	MENŞURE SAZLI	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
210	TUBA GÖKÇEÖZ	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
211	BÜŞRA YILDIZ	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
212	HABİBE ÖZTÜRK	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
213	MUHAMMET ALİ AKDENİZ	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
214	SEBAHAT KÜÇÜKUZUN	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
215	FATMA SEVDE BÜYÜKMUMCU	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
216	MEHMET ALİ BALCI	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
217	HASAN BASRİ İNCE	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
218	HANİFE ÇALIK	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
219	BEYZA NUR İBİLİ	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
220	BETÜL AKDENİZ	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
221	BÜŞRA NUR YİĞİT	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
222	HÜSEYİN KÖKCE	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
223	ENES MALİK YALÇIN	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
224	RABİA NUR DURAK	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
225	MUHAMMED FURKAN ÖZÇETİNBAŞ	Web Tasarımı ve Kodlama (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
226	ALİ METİN ATCI	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
227	AYŞE NUR BACAKSIZ	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
228	FATMANUR AK	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
229	BÜŞRA KAPLAN	Türk Dili ve Edebiyatı (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
230	İSA BONCUK	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
231	RAHİME BÜYÜKOBA	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
232	ELMAS BÜYÜKAVCIOĞLU	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
233	SÜLEYMAN ARİF YİĞİTOĞLU	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
234	MİNE YILMAZ	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
235	AYŞE TELLAL	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
236	AYTEN DEMİRBAŞ	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)
237	MEHMET TUTAŞ	İlahiyat (Önlisans) (Açıköğretim)	ANADOLU ÜNİVERSİTESİ (ESKİŞEHİR)

AYRILAN - GELEN

AYRILAN	GELEN
ADNAN ULUDAĞ	ALAATTİN SAĞLAM
BARIŞ METE	AYŞEŞEN ALTUNTAŞ
CÖMERT DEMİRCİ	BARIŞ METE
DİLEK GÜLER	BAYRAM KOÇ
FATMA AKYAZICI	EBRAR YILMAZ
FATMA GÜVENÇ	HALİME ERŞAHİN
FATMA TAŞ	HASAN KARATAŞ
FERAY DURNA	LEVENT ÜNSER
HACI AHMET KORKMAZ	MEHMET ÇINARKA
HAYRÜNNİSA BAŞYEMENİCİ	MUSTAFA KAMİL MERT
HÜSEYİN ERSEÇGİN	MÜMÜNE MERVE DAVASLI
İBRAHİM TATUK	ÖZGÜR AKCAN
KASIM BOSTANCI	SAVAŞ AYHAN
KEZİBAN ÖZKURT	SÜLEYMAN ADNAN ÖZDEMİR
MEVLÜT ERGEN	ÜZEYİR DOĞDU
NAGİHAN CAN	
NECATİ KİRAZLI	
SANİYE GEYİKPINAR	
SELAHATTİN TARIM	
ŞENGÜL İŞÇİ	
TÜLAY MERCAN ALADAĞ	

PERSONELİMİZ

Bizden Kısa Kısa

Konya Milletvekilimiz Ahmet Sorgun, İl Teftiş Kurulu Başkan ve Üyelerimiz, Okul Aile Birliği Başkan ve Yönetim Kurulu Üyelerinin okulumuzu ziyaretleri.

Konya Milletvekilimiz Ömer Ünal Bey'in okulumuzu ziyareti.

Okulumuz mezunu Konya Milletvekili Hüsniye Erdoğan okulumuzu ziyaret etti.

Selçuk Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Mustafa Şahin Bey'in okulumuzu ziyareti.

ATIKER®
AUTOGAS SYSTEMS & LPG TANKS

www.atiker.com.tr